

bori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre a lembergi csatához. Egyhuzamban megszakítás nélkül harcolt ezredünk kötelékében, mindig az első vonalban az orosz, román és az olasz harctéren, összesen 51 hónapon keresztül. Ekkora teljesítményt ezredünknek senki sem tudott felmutatni. Vérző szívvel gondoltak rá feljebbvalói és hajtársai akkor, mikor a front összeomlásakor 1918 október 28-án francia fogságba esvén még két évig volt távol szeretteitől. 1920 május 20-án tért haza és leszerelt. Kiténtetési: II. o. v. é.; Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k. 1914 március 31-óta áll a Bszkrt kötelékében.

Fejes Károly t. főlelkész, plébános, Mecsekalja. 1914 július 28-án mint tábori lelkész (százados) vonult be és a pécsi csapatkórházban teljesített 1916 augusztus elejéig szolgálatot. Innen Szolnokra, majd 1916 október 15-én ezredünkhöz helyezték, mely akkor az orosz hadszíntéren Pieniaki-nál állott. Ezredünk érdekében teljesített szolgálatot 1917 július 1-ig mikor a gyergyószentmiklósi cs. és kir. 401-es tábori kórházba osztották be. 1917 október 11-én Pécsen leszerelt. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kiténtetési: II. o. e. lelkészi é. k. a kardokkal, K. cs. k., a Vörös kereszt tisztjévé II. o. a kardokkal, H. e. é.

vitéz Fejes (Fejfarek) József t. főhadnagy m. kir. főerdőmérnök, Diósgyőr. Mint e. é. önkéntes 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a háboru kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a III. lembergi csatában és az orosz lengyelországi harcokban. 1914 december 7-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához ment. Ezt végig küzdötte és harcolt az oroszokat üldöző harcokban egész az Ikwá-ig. Innen Panasovkához majd Pieniaki-hoz végül Töl-

gyeshez ment. 1917 márciusában betegen ment kórházba. A póttestől ment 1918 áprilisában az olasz frontra a Piave menti harcokhoz. 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1919 október 18-án tért haza. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kiténtetési: III. o. k. é. k., Signum Laudis, I. o. v. é. (két-szer) II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Feketi József t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. 1909-ben vonult be ezredünkhöz és tényleges szolgálata idejét Székesfehérvárott és Pécsen szolgált. 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra, de augusztusban hivatából felmentették. A m. kir. államrendőrség kötelékébe 1912-ben került és jelenleg is tényleges szolgálatot teljesít Tulajdonosa az 1912/13-as e. keresztnek.

Fekete Miksa t. szakaszvezető, kereskedő, Székesfehérvár. 1915 márciusában vonult be ezredünkhöz. Katonai kiképzése után Brűxhe vezényelték, ahol egy zászlóaljnál teljesített szolgálatot. 1916 elején visszakerült a pótzászlóaljhoz Pilsenbe, ahol kezdetben a II. pótzásznadnál, majd a forradalom kitöréséig a pótzászlóalj irodájában teljesített szolgálatot. A pótzászlóaljjal jött haza és 1919 február 10-én szerelt le.

Fekete György gyalogos, gazdálkodó Dunapentele. 1911-ben szolgált ezredünkben és háborus szolgálatra 1914 július 28-án vonult be. Az első menetzászló-

aljjal ment Titel-hez, majd az orosz harctérre került a Zalarski-hoz. Innen Oroszlengyelországba ment Nw. Breznicá-hoz. E harcokat végig küzdve a kárpáti nagy téli csatában, majd az oroszok üldözésében vett részt. Ostrozechtől betegen szállították kórházba és a pótzászlóaljtól felülvizsgálat után, mint rokkantat tartósan szabaddá tették. Harctéri szolgálata 8 hónap. Édesapja Fekete István; mint szakaszvezető részt vett 1878-ban a boszniai okkupációban, ahol I. o. v. éremmel tüntették ki.

Fekete János Máv. üz. sgt., Székesfehérvár. 1916 május hó 29-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után augusztus 23-án az orosz frontra ment. Itt részt a Pieniaki körüli harcokban, majd harcolt Tölgyesnél és Hlibokánál. 1918 februárjában az ezreddel ment az olasz hadszíntérre, ahol a Piave menti harcokban és a Montello elleni ütközetben vett részt. Valdobbienétől 1918 október 28-án betegen az Udine-i kórházba került. 1919 március 1-én szerelt le. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., H. e. é., Szolgált a nemzeti hadseregben 1920 jan. 1-től 1921 október 1-ig.

Fekete Antal t. őrzető, m. kir. I. póstaaltiszt, Kispest. Tényleges katonai szolgálatra 1907-ben vonult be ezredünkhöz és háborus szolgálatra 1914 július 28-án jelentkezett. A tábori ezreddel a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Itt a 31-ik hadosztálytörzshöz osztották be, mellyel az orosz harctérre ment és 1916 márciusig itt teljesített szolgálatot. Bevonult a póttesthez és 1916 közepén ezredünkhöz ment az orosz harctérre Pieniaki-hoz, majd Tölgyeshez. Az ezreddel ment 1918 elején az olasz frontra is. A Piave menti harcokban 1918 június 13-án súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi kezelés után 1920 december 31-én mint 50 %-os rokkant szerelt le. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. H. e. é.

Ilj. Fekete József t. őrmester, gazdálkodó, Dunapentele. 1908—11-ben szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be haborus szolgálatra. A szerb frontra ment III. zászlóaljunkhoz, ahol részt vett a zászlóalj összes ütközeteiben, majd 1915 májusában az olasz harctérre került. Részt vett az I.—VI. Isonzó csatában a Mte Sabatino-n, Podgorán Mte S. Michele-n, Oslaviján és a Plaván. 1916 szeptember 8-án fogságba esett, honnan 1919 október 31-én tért haza. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., 1908 e. é., 1912/13-e. k., Sz. é. k., Hadsereg főparancsnoki díjsz. (négyezer).

Fekete Minay t. tizedes, m. kir. I. o. pósta altiszt, Kispeszt. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a háboru kitérése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Itt harcolt az ezred összes ütközeteiben. 1916 májusában az olasz frontra került III. zászlóaljunkhoz. Részt vett, mint géppuskás a VI.—XII. Isonzó csatában a front összeomlásáig az Oslavija-i, Sv. Katarína-i, Plave-i és a Mte Grappán. 1918 november 22-én leszerelt. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k., H. e. é., 1912/13-as e. k.

Felvári (Forster) József t. tizedes, I. o. póstaaltiszt, Budapest. Tényleges katonai szolgálatra 1909-ben vonult be ezredünkhöz Bilekre, majd Castelnuova-került. 1913-ban szerelt le. Háborus

szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment III. zászlóaljunkkal a szerbiai hadszíntérre. Részt vett az összes ütközeteiben a szerbiai fronton, majd a zászlóaljval 1915 májusában az olasz frontra került. Végig küzdött az I.—IV. Isonzó csatát a Mte Sabatino-n, majd harcolt a S. Martino-n, a Mte S. Michele-n és az Oslaviján és újból a Podgorán. 1916 január 24-én az Oslaviján súlyosan megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra minősítették és Budapestre, majd Kecskemétre helyezték a katonai rendőrséghez. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k. 1914 január 1 óta áll a m. kir. posta szolgálatába.

Felhőssy Imre t. tizedes, m. kir. áll. r. felügyelő h., Csepel. Tényleges szolgálata 1911 november 5-én vonult be ezredünkhöz és 1914 augusztus elején a géppuskás osztaggal ment a szerbiai harctérre Sabáchoz. Innen az ezreddel ment az orosz harctérre. Horozana-Wilckánál súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol sebesüléséből kifolyólag, mint 50 %-os rokkantat szabadságolák. 1917 február 7-én újból bevonult és a pótzászlóaljnál teljesített, mint kiképző a forradalom 15-éig szolgálata. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k. 1914 január 1-én lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatába.

Fenyő Sándor t. szakaszvezető, borbély mester, Budafok. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a világháboru tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerbiai harctérre Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a III. lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti nagy téli csatában. Az Ikwa mentéről betegesen ment kórházba majd felgyógyulva újból az orosz harctérre került. Harcolt Pieniaki-nál, Tölgyesnél és Hlibokánál. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is. Itt a Piave-mentén harcolt. Har-

téri szolgálata hónap. Kitüntetései: I. o. v. é.; II. o. v. é., Br. v. é., (két-szer) K. cs. k. 1912—13-as e. é. szolg. é.

Felhősi János t. szakaszvezető, ny. m. kir. áll. r. felügyelő h. Pestszentlőrinc. 1907 január 1-én vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálatra. Székesfehérvárott a IV. zászlóaljnál kezdte szolgálatait, de később a II. zászlóaljhoz Pécsre helyezték. 1910-ben mint szakaszvezető szerelt le. Szolgálatait 1910-ben kezdte meg az m. kir. államrendőrségnél és a haborus szolgálatait a szolgálati érdekből felmentették. Tulajdonosa az ezüst érdemkeresztnek és az 1908-as J. e. érdemnek. Szolgálatait elismerésül dícsérő okiratban is részesült. 1925 október 1-ével ment nyugalomba.

Felhőssy János t. tizedes, m. kir. áll. r. felügyelőhelyettes, Csepel. Ténylegesen 1904/7-ben szolgált ezredünkben. 1907 október 1-én lépett a m. kir. államrendőrség szolgálatába. A világháboru alatt 1915 februárjában Temesvárra az idegenek ellenőrzéséhez vezényelték. 1916-ban visszakerült a rendőrséghez. Tulajdonosa a Jub. e. érdem és a H. e. érdemnek. Kilenc ízben nyert dícsérő okiratot odaadó szolgálataitért.

Fenyős József t. tizedes sertéshizláló Székesfehérvár. 1917 júliusában vonult be háborus szolgálatra. A pótzászlóalj II-ik századánál teljesített kiképző szolgálatait, majd felülvizsgálaton harctéri

szolgálatra alkalmatlannak minősítve Máramaroszigeten teljesített őrszolgálatot. 1917 végén bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe és ott szolgált a forradalom kitöréséig.

Ferde János gyalogos, főtábornok mester, Dunaszentgyörgy. Ezredünkben 1910-ben szolgált és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett a Sary-Sambor körüli harcokban. Turkánál 1914 október 8-án megsebesült. Felgyógyulva 1915 áprilisában újból az orosz hadseregbe ment. Az oroszokat üldöző harcokban 1915 május 7-én sebesülten fogságba esett, honnan 42 hónapi hadifogság után 1918-ban tért haza. Tulajdonosa a sebészléti éremnek.

Ferenczy András asztalos mester, Budapest. Ezredünkben 1904-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Ez év augusztusában a vasutasezredhez helyezték Korneuburgba és ennek kötelékében ment az orosz hadszíntérre. Itt volt 1916 májusáig, mikor az orosz hadseregbe került. Innen 1917 márciusában súlyos betegesen szállították kórházba, ahol egy évig ápolták. Felgyógyulva újra bevonult ezredéhez, de itt betegségére való tekintettel szabadságot kaptak. Harctéri szolgálata 35 hónap. 1918 decemberében szerelt le.

Ferenczy János gyalogos, órász és ékszerész, Dunaszentgyörgy. 1914 október 1-én vonult be ezredünkhöz Székesfehérvárra. Katonai kiképzése után ment az orosz hadszíntérre. Oroszlengyelországban harcolt Bernadovnál és Rezeneknél. Az ezredbe ment a kárpátu nagy téli hadjáratba. Harcolt Cisna-Baligród-nál és a Beskidekben. Itt súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe, ahol felülvizsgálaton, mint katonai szolgálatra alkalmatlant bizonytalan időre szabadságot kaptak és 1916 január 14-én leszerelt.

vitéz Ferentzy Lajos, t. százados, hercegi számtartó, Ozora. A cs. és kir. 10-ik tüzérezredhez vonult be 1914 júliusában, honnan 1915 elején helyezték át ezredünkhöz 1915 augusztusában ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett mint szakasz, majd mint századparancsnok a III-V. Isonzó csatában a San Martinon a Podgora-n, az Oslavija-n és a Plava-Zagora védőkörlet harcaiban. 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében az Oslavija-n megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd rövidesen ismét az olasz frontra ment a Plavára. Harcolt a X-XII. Isonzó csatában a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n, Kostanjevicán, a Tagliamento-mentén, a Mte Fredina-n, Bochette Val Di Per-nél és a Mte Grappán. A zászlóaljjal jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kiténtetése: I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

vitéz Fésüs János m. kir. tiszteltyes, Székesfehérvár. 1908-ban vonult be ezredünkhöz tényleges katonai szolgálatra és 1911-ben vetette fel magát a hivatásos altiszti állományba. Ezredünkél érte a világháború kitörése és a tábori ezredbe ment a szerb hadszíntérre. A Sabac körüli harcokban vett részt, majd az ezreddel az orosz hadseregbe ment ahol szeptember végén megbetegedett. Bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 május elején újból az orosz frontra ment ahol részt vett az ezred összes harcaiban 1916 novemberéig, mikor tüdőgyulladással kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz ahol 1918 márciusáig kiképzőszolgálatot teljesített. Ekkor az olasz hadszíntérre ment és itt mint az 5-ik század kézigéppuskás parancsnoka harcolt a front összeomlásáig. Kiténtetése: I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k., Ez. kat. e. k. V. o., H. e. é., 1912/13-as e. k., 20. é. sz. k., O. h. e. é.

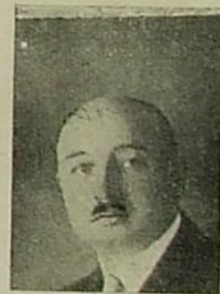
v. Ferenczy Lajos c. százados, uradalmi számtartó. 1914. augusztus 14-én vonult be a 10-ik gyalogezredhez, 1915. július 15-én áthelyezték a 69-esekhez Székesfehérvárra, innen Pilsenbe, ahol 1 hónapi kiképzés után az olasz hadseregbe, odgorai, ostaviai stb. ütközeteiben vett részt. Kiváló háborús teljesítményével a OI. OII. Kesk. és seb. é-t érdemelte ki s ennek megjutalmazása képpen a Kormányzó ur vitézzé avatta.

Fischer József t. zászlós. 1914. október 26-án vonult be. A gyakorlati kiképzés után Pilsenben tisztis iskolát végzett s őrszeretői rangban került ki onnan. A kárpátokban, az Uzsoki szorosban, — itt megsebesült 1915. III. 7-én s a piavei ütközetben harcolt. A Kesk. seb. é. tulajdonosa. 1919. február 19-én szerelt le.

Fleischman József t. őrmester, fakszövő, Högyész. Ezredünkhöz 1915 márciusában vonult be. Különleges szolgálatra képezték ki és nyit parancsral ment az olasz frontra Laibachba, ahol a M. G. G. parancsnokságnál teljesített szolgálatot, mint szállítmánynyilvántartás vezető. 1917-ben Dobrowá-ba vezényelték, honnan 1918-ban édesapja elhalálása miatt szabadságot kaptak. Később felülvizsgálaton elbocsátották a had ereg kötelékéből. Tulajdonosa a Vas é. k. és K. cs. keresztnek.

d. Fojti Jenő t. főhadnagy, fogorvos, Veszprém. Mint e. é. önkéntes ténylegesen szolgált a világháború kitörésekor és a tábori ezredbe ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre, ahol szeptemberben betegesen kórházba szállították. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz teljesített szolgálatot és 1916 augusztusában V. zászlóaljunkkal a román frontra ment. 1917-ben áthelyezték a 43. lövész zászlóaljhoz, ahol mint zlj. orvosfőnök az olasz hadseregben teljesített szolgálatot 1918 november 4-jg, amikor fogságba esett. 1919. februárjában tért

haza. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Kor. ar. é. k. a kardokkal Br. v. é., K. cs. k., Vörösz kereszt II. o. tiszti jelvény.

Földes István szkv. főhadnagy, ny. banktisztviselő, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1902-ben szolgált ezredünkben, 1914 júliusában vonult be háborus katonai szolgálatra és a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. Innen vezényelték a Heinrichgrün-i hadifogolytáborba, ahol 1918 elejéig teljesített szolgálatot, mikor felmentették.

H. Földes János t. szakaszvezető; gazdálkodó, Polgárdi. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz frontra. Részt vett a lemburgi csatában, a nagy visszavonulásban, Harcolt Sianki-nál, Turkánál és a Zalarski magaslaton. A Magurán 1914 október 27-én megsebesült. A pótzászlóaljtól ment 1915 június 2-án másodjában az orosz hadszíntérre a Dobrotwor-i ütközetbe. Innen betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, de 1916 január elején mint gazdát felmentették. Harctéri szolgálata 7 hónap.

Földes István t. tizedes, gazdálkodó, Polgárdi. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben Székesfehérváron és 1914 július 26-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbi

ai hadszíntérre, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre. Részt vett a Horozana-Wielka-i és a Piaski-i ütközetben. Itt szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton 50 %-os rokkantá minősítették és egy évre szabadságolták. 1916 nyarán újból bevonult és utókezelés után a pótzászlóaljnál teljesített kiképzőszolgálatot. 1917 december végén felmentették. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. éremnek.

Földy István t. fhdgy. 1912-13-ban szolgált le e. é. önkéntesi évét, a mozgósítás elrendelése fegyvergyakorlat közben érte s hadapród-örmmesteri rangban a tábori ezreddel ment előbb a szerb, utánna az orosz hadszíntérre. 1915 márciusában a Kárpátokban megbetegedett, kórházba került. Felgyógyulva Pilsenbe, Máramarosszigetre a hadseregparancsnoksághoz, majd a 7-ik hadseregparancsnoksághoz került s itt érte a forradalom. A OI. és K. cs. k. tulajdonosa. Keresk. iskolai tanár.

Frank József t. őrvezető, keresk. alkalmazott, Budapest. Tényleges szolgálata 1913-ban vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz. Itt 1914 augusztusában könnyebben megsebesült. Az ezreddel ment az orosz hadszíntérre és, de Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljtól ment 1915 áprilisában az olasz hadszíntérre III. zászlóaljunkhoz. Részt vett az I-ső Isonzo csatában, a Mte Sabotino-n, de 1915 június elején haslövéllel szállították kórházba. Ez év októberében újból az olasz frontra ment és az Oslavij-án harcolt, míg ismét megsebesült. 1916 januárjában harmadjában ment az olasz hadszíntérre a IV-VI Isonzo csatához a Plave-Zagora védőkörletbe. 1916 augusztus 6-án a Görz-i hídfő védelmében fogságba esett. Negyven hónapi fogság után 1918 október 6-án tért haza. Harctéri szolgálata

Frank Zsigmond ékz. rltz. Budapest. Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben és 1915 január 1-én vonult be háborus szolgálatra. 1915 február 28-án ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatához. Részt vett a Beskidék-i, a Wola-Michowa-i harcokban és a Hluboky Vrch, valamint a Parlow Vrch-en lefolyt ütközetben. 1915 április 29-én a Keziolatán megsebesült. Ig-lón, majd Budapesten gyógykezelték. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol az 5-ik, majd a 2-ik pótzászlóadnál teljesített szolgálatot. 1916 novemberében a győri ágyugyárhoz vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Sebeülési éremnek.

Fried Imre e. é. önkéntes tizedes m. ltr. kormányfőtarasos, bógyáros, Simonfornya. 1909-ben vonult be ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes. A tartalékos tiszti iskola elvégzése után 1910 júniusában katonai szolgálatra alkalmatlannak minősítették.

Fuchs Manó t. hadnagy, okl. mérnök Pécs. 1914 jul. 26-án vonult be ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes és ment az orosz frontra. Végig küzdötte a kárpáti nagy téli csatá, de március végén betegen kórházba ment. 1916 elején újból az orosz frontra ment Panasowkákához. 1917-ben áthelyezték a kornenburgi vasúti ezredhez és ennek kötelékében teljesített Kirlibabánál, majd a Trient-Male-i vonalon szolgálatot a front összeomlááig. Harctéri szolgálata 22 hónap, tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Fuchs Mihály t. szakaszvezető hajó-kormányos, Budapest. 1913 október 6-án vonult be ezredünkhöz és így a világháboru kiörése tényleges állományban érte. A püestnél teljesített szolgálatot, majd 1917 februárjában a román hadszíntérre ment V-ik zlj-hoz. Innen a zászlóaljval Wienbe került, ahol a ki-

ályi palotában őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. 1918 novemberében szerelt le. Tulajdonosa a K. cs. k. és a H. e. éremnek. 1909 június 1-óta áll a D. G. H. rt. szolgálatában.

Fröhlich Gyula tart. tizedes. Katonai szolgálatát a legendás hírű 44-es gyalogezredben kezdte meg 1912-ben. 1914. augusztus 12-én indult el Sabáczhoz, innen az orosz frontra vezényelték, ahol 1915 októberében megsebesült. Felépülése után a 69-ik gyalogezredhez osztották be s az oláh harctérre küldötték, mint 60 %-os hadirokkantot had-relt le. A K. cs. k. és 1912—13 mozg. érem tulajdonosa. Kereskedő Csongrádon.

Fülöp Viktor Bizkrt. kalauz, Ujpes Haborus szolgálatra 1915 április 1-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment. Az Ikwa menti harcoktól elvezényelték ezredünk-től, de 1917 októberében visszakerült. Ekkor géppuskás tanfolyamra vezényelték. Mint géppuskás ment 1918 márciusában az olasz harctérre. Itt részt vett a Piave-menti harcokban és a Montello bevételében. 1918 október 29-én francia fogságba esett, honnan 1920 május 11-én tért haza. Harctéri szolgálata 20 hónap. 1919/20-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

Fűsz János m. kir. tiszthelyettes, Székesfehérvár. 1909/12-ben szolgált ténylegesen ezredünkben. 1912-ben vétette fel magát a hivatásos altiszti állományba. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, majd a Sabácz-ütközet után az orosz frontra. Itt szeptember 9-én Horozana—Wielkánál megsebesült. Budapesten ápolták, majd felgyógyulva visszament az orosz harctérre. A kárpáti nagy téli csatában vett részt, de 1915 május 3-án a Bukovica magaslatról tifusszal kórházba szállították. Ez év végén bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 március 8-án visszakerült

az orosz hadszíntérre ahol 1917 március 17-ig részt vett az ezred összes hadműveleteiben. Ekkor betegen ment kórházba, majd bevonult az ezredhez. Az ezreddel is ment az olasz hadszíntérre a Piavé-hoz. Itt harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912/13-as e. k.

Fűrész József t. tizedes szföv. altiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1915 május 15-én vonult be. Kiképzés után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a II—V. Isonzo csatában a San Martino-n, Mte S. Michele-n, a Podgora-n és az Oslavija-n. 1916 augusztus 7-én a Görz-i hídfő védelmében Al-Ponte-nél a zászlóalj nagy részével sebesülten fogságba esett, honnan 38 hónapi fogság után 1919 novemberében tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

vitész Fűrész János ny. tiszthelyettes, Velence. 1907/10-ben szolgált ténylegesen ezredünkben. Mint géppuskás szolgált III. zászlóaljunknál Bilek-en. Haborus szolgálatra, mint őrmester 1914 július 28-án vonult be és az első menet-zászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre, ahol egyhuzamban 31 hónapon keresztül vett részt ezredünk összes ütközeteiben. A háború végén, mint géppuskás kiképző a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. A háború alatt vétette fel magát a hivatásos altisztek állományába és 1925-ben vonult nyugalomba. Kitüntetései: Arany vit. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1908-as sz. e. é., H. e. é., 1922 augusztus 15-én avatták vitézzé.

Friesenhahn Antal.

Gallauner Béla ny. á. százados, Budapest. Mint ezrednk tényleges főhadnagya ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre, ahol 1914 szeptember 11-én megsebesült. 1916-ban újból az orosz

frontra került. Augusztus 5-én sebesülten szállították kórházba. Ez év végén a román hadszíntérre került V-ik zászlóaljunkhoz és annak kötelékében harcolt a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k. K. cs. k.

Gaál István t. szakaszvezető, kertész, Budatétény. Ezredünkhöz 1915 július 15-én vonult be haborus szolgálatra. Kiképzése után aknavető tanfolyamra vezényelték. A tanfolyam után beosztották a műszaki csapatokhoz és ment a 128-as számú különítménnyel az orosz hadszíntérre Panasowkához. Innen a pótzászlóaljhoz, majd 1917-ben újból az ezreddel ment Tölgyeshez. Mint géppuskás ment Hlibokához és a Montello-i támadásokhoz. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 21 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., 1919-ben lépett a P. M. K. B. kötelékébe, de onnan létszámcsoökkentés folytán 1925-ben eltávozott.

Gábris István t. őrmester, urad. erdész, Alcsut-pta Vámos. 1908/11-ben szolgált ezredünk II. zászlóaljában és 1914 július 28-án vonult be haborus szolgálatra. Az első menet-zászlóaljjal ment az orosz harctérre, ahol 1914 október 20-án a Zalarski elleni támadásban megsebesült. 1915 január 20-án újból a front-ra ment a kárpáti nagy téli csatához. Itt március 3-án másodszer megsebesült a Cisna Baligrodi műttől nyugatra húzódó Piaski magaslat elleni támadásban. Sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton fegyvernélküli szolgálatra alkalmasnak minősítve egy ideig a székesfehérvári csapatkórházban teljesített szolgálatot, majd 1916-ban felmentették.

Gáncs Elemér e.é. önk. tizedes, bizt. tisztviselő, Székesfehérvár. 1916 augusztusában vonult be ezredünkhöz haborus szolgálatra és ment a román had-

szintére V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Sereth-menti harcokban 1917 végéig, mikor betegen kórházba ment. Felgyógyulva felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítve a pótzászlóaljnál teljesített i. o. d. szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 10 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Gábor József t. hadnagy, magántisztviselő, Budapest. 1914 augusztus 1-én vonult be, mint e. é. önkéntes a 10-ik tábori ágyusezredhez. Ezredünkhöz 1915 június 10-én helyezték át és ment az orosz hadszíntérré, ahol 1916 augusztus 6-ig részt vett az ezred összes hadműveleteiben. Mint géppuskás osztágyaranesnok ment 1917 január 6-án a román harctérré V. zászlóaljunkhoz, ahol 1918 április 3-ig teljesített szolgálatot. Ekkor Wienbe vezényelték, ahol a Burban volt őrségen a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Ez. Signum Laudis, br. Signum Laudis, II. o. v. é., K. cs. k.

Gallai (Gozdik) Antal t. tizedes m. kir. áll. r. főtorzsermester, Budapest. 1910/13-ban szolgált ténylegesen ezredünk pécsi zászlóaljánál és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment Sabá-hoz, majd az orosz hadszíntérré. Harcolt a lembergi csatában, Sambor körül, majd Orozslengyelországban és a kárpái nagy téli csatában. Itt 1915 április 10-én a Parilow Vrch-en megsebesült. Ez év januárjában újból az orosz frontra ment a Bug és az Ikwa menti harcokhoz, majd Panasowkához és Pieniaki-hoz. Tölgyestől, végül Hlibokától ment az olasz hadszíntérré, ahol mint a rohamosztály tagja vett részt a Montello elleni támadásban és a Piave menti harcokban a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k., 1911. augusztus 10 óta teljesít a m. kir. államrendőrségnél szolgálatot.

Góhó István t. tizedes, cukrász, Simontornya. 1914 augusztus 8-án vonult be ezredünkhöz és ment október 12-én az orosz hadszíntérré. Részt vett a kárpái nagy téli csatában, ahol 1915 március 29-én a Beskidekben súlyosan megsebesült. Hosszú gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol a tisztútképzésben teljesített szolgálatot, mikor román hadszíntérré ment, ahol a 31-ik hadosztály kiképző csoportjánál szolgált, — 1918 elejéről az olasz frontra a front összeomlásig. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. éremnek.

Galamb József gyalogos, kertész, Kápolnásnyék. 1915 júliusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a 15-ik menetszázaddal ment az orosz hadszíntérré az Ikwa menti harcokhoz. Részt vett a Bereh-Sopany melletti ellen-támadásban, majd a Panasowka-i állás-harcokban. 1916 májusában a tartalék-zászlóaljunk kötelékébe került és ennek kötelékében harcolt 1916 július 15-ig, mikor egy fronttörés alkalmával fogságba esett. Mint hadi fogoly Holubodka bányaváros bányában dolgozott, honnan 1918 május elején megszökött és július végén ért haza, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz. Itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Galler János, t. tizedes, cukrász, Budapest. Mint ezredünk tényleges főhadher 15-én vonult be ezredünkhöz és

ment decemberben az orosz hadszíntérré az Ikwa-menti harcokhoz. Innen Panasowkához került. Harcolt 106-os kombinált ezred kötelékében az orosz harcok 1917-ben ment Tölgyes-herz és Hlibokátéren, majd visszakérült ezredünkhöz. 1918 elején a rohamzászlóalj kötelékében ment az olasz frontra is a Piavei és Montello-i harcokhoz. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. 1920-ban szolgált a nemzeti hadseregben. Harctéri szolgálata 35 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., Va. é. k., K. cs. k.

Gams Andor t. főhadnagy, kereskedő, Székesfehérvár. 1915 február 1-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1915 augusztus 28-án ment az orosz hadszíntérré, ahol részt vett az ezred összes hadműveleteiben 1917 február 1-ig, mikor mint létszámfelelti kardostisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1917 május végén újból az orosz hadszíntérré ment. Itt harcolt 1918 február elejéig, mikor betegen kórházba szállították. Felgyógyulva az olasz frontra ment, ahol a kiképző csoportnál teljesített szolgálatot. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k.

Gázdag György, ny. m. kir. tisztihelyettes, Hecsefalva. 1904-ben vonult be ezredünkhöz Budapestre, majd Pécsre került. 1912-ben helyezték III-ik zászlóaljunkhoz Castelnovo-ba. A zászlóaljjal ment a szerbiai hadszíntérré, ahol részt vett a zászlóalj összes ütközeteiben. 1915 májusában az olasz frontra ment. Részt vett az I-só Isonzó csatában a Mte Sabotino-n ahol május 28-án megsebesült. Felgyógyulva a póttesttől ment 1916 januárjában újból az olasz frontra. Harcolt a IV-X. Isonzó csatában az Oslaviján, Al Ponte-nél, Zagoránál, a Sv. Katarinán, a Plaván és a Mte Kuk-on. 1917 május 28-án a Mte Santo-n másodszor is megsebesült. Felgyógyulva mint kiképző teljesített szolgálatot 1918 januárjáig, mikor a ro-

mán frontra ment V-ik zászlóaljunkhoz Innen Odesszába, majd Prágába vezényelték, ahol a forradalom kitörése is érte. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é. (kétszer) II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1908-as sz. c. é., 1912/13-as e. k. 1922-ben avatták vízzé.

Ganter Ferenc, t. főhadnagy, vármegeyi tisztviselő. Mint e. é. önkéntes 1911/12-ben szolgált ezredünkben. 1915 március 1-én ment az orosz hadszíntérre honnan betegen jött haza és mint rokkant tiszt teljesített 1916. év május 1-ig szolgálatot. Ekkor ismét az orosz hadszíntérre vezényelték, ahol részt vett a Panasowka körüli és Pieniaki—Zwyzin-i védő harcokban. 1917 áprilisában betegen ment kórházba és felülvizsgálaton csak helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen teljesített a pótzászlóaljnál Pilsenben szolgálatot. Harctéri szolgálata 12 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, K. cs. k. 1918 december 21-én szerelt le.

Gallauner István (vitéz Galánthay István). 1903. évben a Károlyvárosi hadapródiskolából az ezredhez került. — 1905. május 1-ével hadnaggyá, 1911. május 1-ével főhadnaggyá, 1915. május 1-ével századosá lett kinevezve. Mozgósításkor az ezred III. zászlóaljával vonult ki, mint szakaszparancsnok. — 1915. májusától 9. Isonzó csatában vett részt mint századparancsnok, 1918. márciusától az ezrednél mint századparancsnok, 1918. június 16-án a Montelloi csatában és tovább október 20-áig mint zászlóaljparancsnok vett részt, azután a kiképző csoporthoz került. Harctéri szolgálata 41 hónap. Kitüntetései: III. o. vaskoronatend a kardokkal, III. o. k. é. k. a kardokkal, ezüst és bronz signum laudis a kardokkal, K. cs. k. stb.

Gerlei (Gory) Mihály, t. tizedes, m. kir. póstaaltisz, Budapest. 1915. június havában vonult be ezredünkhöz és ment augusztusban az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. A Pieniaki—Zwyzin-i vonalon 1916. decemberében megsebesült. 1917. augusztusában mint géppuskás ment Tölgyeshez, majd Hliboká-hoz 1918. elején az ezreddel került az olasz frontra a Piave mellé és a Montello elleni támadásnál 1918. június 21-én megsebesült. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., pt. v. é. K. cs. k., H. e. é. 1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált.

Gerenday Kálmán, t. hadnagy, cég vezető, Budapest. Ezredünkhöz 1916. májusában vonult be mint e. é. önkéntes és a tisztiiskola elvégzése után szeptemberben ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Plava-i harcokban és a Mte Kuk-ért lefolyt ütközetekben. Itt 1917. május 16-án megsebesült. Felgyógyulva ez év augusztusában ismét a zászlóaljhoz ment. A XII-ik Isonzó csatában újból megsebesült. 1918. nyarán az ezredhez ment az olasz frontra ahol harcolt a Piave mentén és a Montello-nál. Mint a rohamcsapat tagja megsebesült és a forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Géző Antal, gyalogos, Bp. sz. óv. tűzoltó, Budapest. 1916. május 15-én vonult be ezredünkhöz és kiképzés után augusztus 8-án ment a román harctérre V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett annak összes harcaiban. A Sereth-menti harcokból a zászlóaljjal ment Wienbe, ahol a királyi palotában teljesített őrszolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Geringer András, gyalogos, I. o. póstaaltisz, Budapest. 1907-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914. július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz harctérre. Horozana—Wielkó-nál 1914. szeptember 9-én megsebesült. Ez év decemberében újból az orosz harctérre ment a lengyelországi harcokhoz. Ez végigküzlve a kárpái nagy téli csatába került, majd beosztották a 31-ik hadosztály parancsnok-ágához, ahol 1916. közepéig teljesített szolgálatot. A pótzászlóaljtól ment a román harctérre V-ik zászlóaljunkhoz, honnan három hónapi szolgálat után segédszolgálatra alkalmasnak minősítették a román harctérre hadtápszolgálatot teljesített a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 36 hónap. 1912. augusztus 19 óta áll a m. kir. posta szolgálatában.

tember 9-én megsebesült. Ez év decemberében újból az orosz harctérre ment a lengyelországi harcokhoz. Ez végigküzlve a kárpái nagy téli csatába került, majd beosztották a 31-ik hadosztály parancsnok-ágához, ahol 1916. közepéig teljesített szolgálatot. A pótzászlóaljtól ment a román harctérre V-ik zászlóaljunkhoz, honnan három hónapi szolgálat után segédszolgálatra alkalmasnak minősítették a román harctérre hadtápszolgálatot teljesített a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 36 hónap. 1912. augusztus 19 óta áll a m. kir. posta szolgálatában.

Gelencsér István m. kir. 41. r. főtörzsrörmester, Budapest. 1909-ben vonult be ezredünkhöz tényleges katonai szolgálatra és a III-ik zászlóaljunk kötelékében Bilekben, majd 1912-ben Castelnovóban teljesített szolgálatot. 1914. január 1-óta áll a m. kir. állami rendőrség szolgálatában. A háború alatt mint az államrendőrség tagját felmentették a harctéri szolgálat alól.

Gerő Gergely Mihály, m. kir. 41. r. főtörzsrörmester, Budapest. Ezredünkhöz 1915. június 1-én vonult be háborús szolgálatra és ment szeptemberben az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harcokhoz. 1916. augusztus 7-én fogságba esett. Mint hadfogoly a Murman félszigeten 23 hónapot töltött. 1918. február 10-én indult hazafelé és 1921. április 28-án érkezett haza. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Gerőfi Sándor kecskedő, Székesfehérvár. 1915. májusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után július végén ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az Ikwa-menti harcokban. Harcolt Panasowka-nál, majd a Zwyzin—Pieniaki vonalon. 1917. januárjában betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1918. elején az olasz hadszíntérre került. Részt vett a Piave-menti csatában. 1918. november 1-én francia fogságba esett, honnan 1920. májusában jött haza. Harctéri szolgálata

áll. utbiztos, Dunapentele. 1879/92-ben szolgált ezredünk tényleges állományában mint hivatásos altiszt. Szolgált Zág-rában a III-ik, Brekán a II-ik és Warasdín-ban az I-ső zászlóaljún kö-telékében, majd Budapesten. Innen a zászlóalj Szekestehévára került. 1892-ben leszerelt és a polgári éltben utbiztos lett. Jelenleg nyugalon van.

Gross Lajos t. hadnagy, termény kereskedő, Budapest. Ezredünkhöz 1915 június 15-én vonult be mint e. é. önkén-tes és a tisztiiskola elvégzése után 1916 november 15-én ment az orosz hadszíntérre, ahol 1917 december 11-ig részt vett az ezred összes hadműve-leteiben, mikor betegen kórházba ke-rült. Felgyógyulása után bevonult a pót-zászlóaljhoz ahol felülvizsgálaton csak segédszolgátra alkalmasnak minősítet-ték. Hareteri szolgálata 13 hónap. Ki-tüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k. 1918 november 16-án szerelt le Szé kesfehévárról.

Grünfeld Jenő, t. őrzetű, urad. számtartó, Csákkberény. 1905-ben szol-gált ezredünk I. zászlóaljánál Bilekben. 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre. Sabác-nál 1914 au-gusztus 23-án a Jewremowaci ütközet-ben megsebesült. 1915 márciusában az orosz majd az olasz harctérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett itt II—VI. Isonzó csatában a Podgorán, San Martin-on, Mte San Michele-n, az Os-laviján, és a Plaván 1916 augusztusá-ig. 1917 februárjában újból az ezred-hez került Pieniakihoz, majd Tölgyes-hez, majd mint kiképző altiszt az olasz frontra ment, ahol a kiképző zászlóalj-nál teljesített a front összeomlásáig szol-gálatot. Hareteri szolgálata 37 hónap. Küntetései: Ez. é. k., Br. v. é., K. cs. k.

Gulrich Mihály, gyalogos bányász, Mór. 1914 augusztus 25-én vonult be ezredünkhöz és szeptember 26-án ment a szerb harctérre. III-ik zászlóaljunkhoz

a Drina mentére honnan hastifusszal vitték kórházba. Felgyógyulva 1917 e-lejéig a pótzászlóalj-nál teljesített szol-gálatot, mikor mint kiképzett telefo-nista az orosz hadszíntérre ment Töl-gyeshez és Hlibokához. Az ezreddel ment az olasz frontra és a Piave menti harcokhoz. A Montello elleni támadásnál június 23-án szert sebbel fogságba e-sett, honnan 1919 október 25-én tért haza. Hareteri szolgálata 22 hónap.

Gulyás János m. kir. áll. r. törzs-örmeste, Budapest. Háborus szolgálatra 1916 augusztus 28-án vonult be ezre-dünkhöz Pilsenbe. Kiképzés után 1917 januárjában áthelyezték a cs. és kir. 82. székely gyalogezredhez, mellyel márciusban a román hadszíntérre ment. A rohamzászlóalj kötelékében harcolt, majd áthelyezték a 131-ik gyalogezred-hez. 1918 március 3-án fogságba esett, de májusban saát csapataink kiszabadí-tották. Ez év nyarán a 82-ik gyalog-ezredhez ment az olasz harctérre és itt volt a front összeomlásáig. Hareteri szol-gálatá 19 hónap. 1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált. 1923 október 1-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgál-atában.

Dr. Gutfján Ignác t. fhdgy. 1912—13-ban volt e. é. önkéntes a 69. gy. e.-ben. A mozgósításkor hadapródjellőt örmes-teri rangban vonult be s mint helyet-tes G. H. főnök előbb Titelre, október-ben az uzsoki szorosozhoz került s végig küzdötte a téli kárpáti hadjáratot. 1914-nov. 15-én a B. H. 3-hoz vezényelték Hs ebben a beosztásban szolgált az o-roosz, oláh és olasz fron piavei szakas-zánál a háboru befejezéséig. 1915-ben hadnagy, 1917-ben főhadnagy lett. Ki-tüntetései: arany és a kor. arany érdem-kereszt a vit. é. szalagján. Bonyhádon kir. járásbíró.

Guttman Jenő t. gyalogos. Ujbarok A háborúba 1915. V. 15-én kapcsolódott be, ekkor jelentkezett szolgálattételre Székesfehéváron. Pilsenben képezték

ki, s csakhamar az orosz frontra ke-rült, ahol a Bug folyó melletti harcok-ban VI. 21-én megsebesült. Felépülése után előbb az orosz, majd az olasz harctérre vitték, 1916 őszén Kostonje-vice környékéről fejlődéssel szállították kórházba. Hosszu gyógykezelés után az olasz frontra a divizionál nyert beosz-tást. Küntetései: O II., K. cs. k. Pol-gári foglalkozása kereskedő.

Gutermuth Adám, gyalogos, cukor-gyári raktárnok, Ercsi. Ezredünkhöz 1914 augusztus 21-én vonult be és ki-képzése után a 9-ik menetszázaddal ok-tóber 15-én ment az orosz hadszíntérre az orosz lengyelországi harcokhoz. Részt vett a Nw. Breznica-i, Belchatow-i és Nowa—Radomski-ütközetekben, de a Kreuzbóhé-ról betegen ment kórházba. Felgyógyulva géppuskástanfolyamra ve-zényelték és mint géppuskás ment 1916 februárjában az olasz harctérre. A III-ik zászlóaljunk kötelékében harcolt a X—XII. Isonzó csatában a Plaván, majd a Mte Kuk-on és Mte Santo-n. Itt meg-betegedett. Kórházi ápolás után a pót-zászlóalj-tól helyi szolgálatra osztották be és 1918 november 7-én leszerelt. Hareteri szolgálata 19 hónap. Küntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., H. e. é.

Gyalog József, népfelkelő, Bszkrt ka-lauz, Budapest. Ezredünkhöz 1918 már-cius elején vonult be háborus szolgál-atra. Kiképzés után géppuskás tanfolyamra vezényelték. Ennek elvégzése után be-osztották a karhatalmi csapatokhoz és itt érte a forradalom kitörése. 1923 ja-nuár 4-én kezdte meg a Bszkrt-nál szol-gálatát.

Guttman Miklós, t. hadnagy, ma-gántisztviselő, Budapest. Ezredünkhöz mint e. é. önkéntes 1915 május 15-én vonult be és a tiszti iskola elvégzése után 1915 novemberében ment az o-lasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a IV—X-ik Isonzó csatában

Oslaviján, a Plava-Zagorai védő-
eti harcokban, harcolt a Sv. Kata-
rina-i és a Mte Kuk-i ütközetekben, va-
lamint a Mte Kuk-i ellentámadásban,
1917 júliusában mint létszámfeletti kar-
dos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényel-
ték, honnan októberben újból az o-
lasz frontra került. Itt is érte a front
összeomlása. Harctéri szolgálata 33 hó-
nap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o.
v. é., Br. v. é., (kétszer) K. cs. k.

Gyalog Imre, t. szakaszvezető, m. kir.
póstaaltiszt, Kispeszt. 1906/09-ben szol-
gált ezredünkben ténylegesen és 1914
július 28-án vonult be háborus szolgálá-
tra, 1914 októberében ment az
orosz frontra az orosz lengyelországi
harcokhoz. Innen a kárpáti nagy téli
csatához, melyet végigküzdött és részt
vett 1916 decemberéig az ezred összes
ütközeteiben, mikor Zyzin-nél megse-
besült. Már 1917 elején került az olasz
hadszintérre III-ik zászlóaljunkhoz, a-
hol végigharcolta a X—XII-ik Isonzó
csatát és a front összeomlásakor tért
haza. Harctéri szolgálata 44 hónap. Ki-
tüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Gyöngy József, t. tizedes, városi jav.
hív. tisztviselő, Székesfehérvár. Tényle-
gesen 1902/5-ben szolgált ezredünk I-ső
zászlóaljában Bilek-en. Háborus szolgálá-
tra 1914 július 28-án vonult be ez-
redünkhöz, de áthelyezték a 19-ik hon-
véd népf. gyalogezredhez. Három hóna-
pig határőrszolgálatot teljesített, majd
1914 novemberében az orosz hadszintérre
ment a kárpáti nagy téli csatához. Itt
decemberben megsebesült, de a helyszi-
nen gyógykezelték. Végigküzdötte a téli
hadjáratot és 1915 május 27-én Be-
lachow-inál fogságba esett. Turkesztán-
ba volt internálva. A fogsága alatt
üzletet tartván fenn. 1918 májusában
megszökött és júliusban tért haza. 1918
novemberében leszerelt. Harctéri szol-
gálata 10 hónap. Kitüntetései: II. o.
v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.,
Gyöngy József egyike volt a felállított
székesfehérvári 69-es emlékműünk kez-

deményezőinek. Fáradtságot nem ismerő
buzgalommal vett részt a szervezési és
gyűjtési munkálatokban. Mint dicső ez-
redünk hű katonája kiváló érdemeket
szerzett munkásságával, melynek gyü-
mölése lett az 1931 június 14-én lelep-
lezett hői emlékmű, melynek főalakját
Bory Jenő szobrászművész, ezredünk
volt tagja róla mintázta.

vitéz Györgyi (Gagovits) István, t.
tizedes, gazdálkodó, Tárnok. 1915. má-
jus 15-én vonult be ezredünkhöz hábo-
rus szolgálatra. Kiképzés után az orosz
hadszintérre ment, de 1915 júniusában
a Dobrotvor-i ütközetben megsebesült.
Felgyógyulva újból az orosz hadszin-
térre került az Ikwa-menti harcokhoz,
majd Panasowka-hoz. Itt újból meg-
sebesült. Kórházi ápolás után bevonult
a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 júliusá-
ban az olasz hadszintérre vezényelték
III-ik zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a
XI—XII. Isonzó csatában, az olaszok
üldözésében, a Mte Fredina-i és a Mte
Grappa-i harcokban a front összeom-
lásáig. Harctéri szolgálata 29 hónap.
Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é.
(kétszer) K. cs. k., Seb. é. 1920 június
16-án avatták vitézzé.

Györgyi András, t. tizedes, gazdálko-
dó, Felcsut. 1914 augusztusában vonult
be ezredünkhöz háborus szolgálatra és
ment novemberben a szerbiai harctérre
Drinjaca-hoz. A III-ik zászlóaljjal ment
1915 májusában az olasz harctérre is.
Részt vett az I—IV. Isonzó csatában a
Mte Sabotino-n, Al Ponte-nél, a Pod-
gorá-n, a San Martino-n és az Osla-
viján. 1915 őszén Belgrádkhoz került
majd Mitrovica-nál harcolt. Részt vett
a Montenegró-i harcokban, majd 1916
elején az orosz frontra ment, ahol az
V-ik Isonzó csatában küzdött. Innen az
orosz harctérre ment, ahol megbetege-
dett. A forradalom kitörése kórházi-
a polás alatt érte. Harctéri szolgálata 39
hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs.
kereszt.

Györfly Endre Béla, t. hadnagy, közs.
főjegyző, Sárbogárd. 1911-ben szolgált
ezredünkben mint e. é. önkéntes. A tisz-
ti iskola elvégzése után mint hadapró-
dot előbb a cs. és kir. 6-ik gyalogez-
redhez helyezték, mely utóbbi ezredben
vett részt a háboru első napjától kezdve
az oroszok elleni hadjáratban, de 1914
november 2-án Dobrowka-nál fogság-
ba esett. A Kansk-i fogolytáborban 6
évig volt internálva és 1920 szeptember
havában tért haza. Tulajdonosa a Ká-
toly csapatkeresztnek.

Györkö Lajos, t. szakaszvezető, gépla-
katos mester, Dunaföldvár. 1913-ban vo-
nult be ezredünkhöz és így a háboru kiö-
rése tényleges állományban érte. A szerb
hadszintérre ment a III. zászlóaljjal,
ahol részt vett a zászlóalj hadműveletei-
ben 1914 decemberéig, mikor betegen
kórházba ment. Felgyógyulva bevonult
a pótzászlóaljhoz, honnan mint szakmun-
kást Wienben az Arsenal-ba vezényel-
ték. Itt is ért a forradalom kitörése.
Harctéri szolgálata 7 hónap.

Györök Ferenc, gyalogos, vendéglős,
Előszállás. Ezredünkhöz 1915 február 15-
én vonult be székesfehérvárra és kikép-
zés után májusban ment az orosz had-
szintérre. Részt vett a Pri-kut-i és Buc-
howice-i harcokban. Utóbbiban június 6-
án megsebesült. Felgyógyulása után be-
vonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe, majd
1916 szeptember 9-én újból az orosz
frontra ment Pieniaki-hoz. Innen be-
tegen ment kórházba. 1917 elején be-
osztották a m. kir. 17-ik honvéd gy-

ezredhez, mellyel az olasz hadszíntéren került. A Mte S. Gabrielle-n harcolt ahol másodízben is megsebesült. Rövidesen visszakérült és 1918 májusában kórházba ment. Felgyógyulva Budapesten nyert beosztást. Itt volt a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 18 hónap.

Györkönyl (Hammer) Lajos t. szakvezető. 1916. augusztus havában vonult be Pilsenbe a 60-esekhez, ugyanitt nyerte kiképzését is. Felülvizsgálaton frontszolgálatra nem minősítették s így segédszolgálatos lett a Skoda gyárban és egyéb különböző beosztásban. 1919. március havában szerelt le. Bonyhádon községi számtiszt.

Gyuris Lóránd e. é. önk. őrzető, Bszkrt tisztviselő, Rákosszentmihály. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1916 március 28-án az olasz hadszíntéren ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett itt az V. Isonzo csatában a Plava-Zagora védőkörletben, majd az Oslaviján harcolt 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében az Oslaviján több sebbel került a zászlóalj nagy részével fogságba. Carino-ba volt internálva, honnan 1919 szeptember végén tért haza.

dr. Gyurkovits Sándor e. é. önkéntes tizedes ügyvéd, Budapest. 1915 október 15-én vonult be a cs. és kir. 38-ik gyalogezredhez, de 1916 január 1-én át-

helyezték ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1916 május 4-én az olasz hadszíntéren ment és a III-ik zászlóaljunk kötelékében részt vett a VI-ik Isonzo csatában. Augusztus 6-án a Görzi hídfő védelmében Al Pontenál sebesülten fogságba esett. Harminckét hónapi fogság után 1919 október 4-én tért haza, mikor leszerelt.

Gyürk István t. hadnagy, szövetkezeti aligazgató Budapest. 1916 áprilisban vonult be a cs. és kir. 63-ik gyalogezredhez, mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1917 elején ment az orosz hadszíntéren és vett részt a 63-ik gyalogezred hadműveleteiben. Ezredünkhöz 1917 augusztusában helyezték és előbb ezredünk különített zászlóaljánál (Kornhoffer zlj) majd ezredünk II-ik zászlóaljánál teljesített szolgálatot. Részt vett a Paluinis és Balássarok közötti ellentámadásban és a Hliboka-i harcokban. Az ezreddel az olasz frontra ment, ahol 1918 június 16-án a Piaven való átkelés után a Montellon megsebesült. A forradalom kórházban érte. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., K. cs. k. Keb. é., H. é., é., n. h. e. é.

Gyurcsa István, t. szakvezető, gazdálkodó, Tárnok. Háborus szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után a szerbiai hadszíntéren ment III-ik zászlóaljunkhoz ahol részt vett a Pozega-i, Fukovac-i és Drinjaca-i ütközetekben. A zászlóaljjal ment az olasz harctéren és a Mte Sabotino-ra. Itt megsebesült. Felgyógyulása után 1915 szeptemberében az orosz hadszíntéren került az Ikwa menti harcokhoz, majd Panasowkához és Pieniaky-Zwyzinhez. Az ezreddel ment Tölgyészhez. Itt beosztották a 31-ik rohamzászlóaljhoz. Ennek kötelékében harcolt az olasz hadszíntéren a Piave-i csatában és a Montello bevételénél. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata: 41 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

† **Gyurkovits József** szakvezető, Székesfehérvár. 1888-ban született és ezredünkhöz 1910. teljesített tényleges katonai szolgálatot. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az ezreddel az orosz hadszíntéren. Ezredünk számos harcában vett részt. Betegen jött haza és a harctéren szerzett betegségében 1924 nyarán Székesfehérvárott hősi halált halt. Özvegye kegyelettel ápolja hős férje emlékét.

† **Györy György** vendéglős, Budapest 1880-ban született Sárbogárdon. Háborus szolgálatra 1914. július 27-én vonult be ezredünkhöz és a tábori ezreddel ment a szerbiai, majd az orosz hadszíntéren. Részt vett a II-ik leMBERGI csatában, a nagy visszavonulásban, majd a Sianki-i, Turka-i és a Zalarski magaslat elleni támadásban. Itt 1914. október 21-én a 622-es Lysij magaslaton ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Idegen földben temették el bajtársai. Özvegye kegyelettel ápolja hős férje emlékét és örökítjük meg mi is az utókor számára.

Hadarék János t. tiz. Mint államvasuti géplakatos a háboru első évében felmentést élvezett s így csak 1915. márc-ban vonult be. Székesfehérváron kapott kiképzést és a Lemberg körüli előnyomulásban vett részt. 1915 július 24-én a Bug mellett megsebesült, 1916 elején a repülőkhöz kapott beosztást, 1916-tól kezdődően a háboru befejezéséig az olasz harctéren teljesített szolgálatot. Kiténtetési: OII. OIII., K. cs. k.

Hágen Pál t. szakvezető, borbély mester, Budapest. Ezredünkhöz 1907-ben szolgált tényleges állományban és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb harctéren a Sabac körüli harcokhoz, majd az ezreddel az orosz hadszíntéren. Itt részt vett a IX/9–IX/11-i ütközetekben, a Sianka elleni támadásban és a Turka körüli harcokban. 1914 október

21-én a Zalarski magaslat elleni harcban megsebesült. Felgyógyulva 1915 június 2-án újból az orosz frontra ment és itt harcolta végig ezredünk összes ütközeteit. Majd az ezreddel a román, később az olasz hárterre került. Itt a Piave menti harcot és a Montello elleni támadást csinálta végig. Hárterei szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é., H. e. é.,

Haldekker Pál, t. főhadnagy, gyárigazgató, Kaposvár. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1914 augusztusában. A tiszti iskola elvégzése után 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a Koziolatán lefolyt harcokban, majd a gorlicei áttörés után az oroszok üldözésében. Nevezetesebb ütközetei: Bukowice, Chliple, Ostrzec, Pnikut, Lipniki, Wielkopole és Koczurawa-Mogila. Innen sebesülten ment kórházba. Felgyógyulva 1915 októberében újból az orosz frontra ment az Ikwa menti harcokhoz, majd Panasowkához. Az ezreddel ment a Pieniaki-Zwyzin-i vonalra, majd Tölgyeshez. Casinuluitól betegen ment kórházba. Hárterei szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Ez és Br. Signum Laudis, K. cs. k.

Dr. Haiszer János t. hdgy. Orvos. Mint e. é. önkéntes kapcsolódott a világháborúba 1915. V. 15-én kiképzése orosz frontra került, az ojtóvi szorosban Nemzeti Hadserégben is szolgált. Kigéppuskás század parancsnoki beosztás és a tiszti iskola elvégzése után az otásban irányította embereit. Az oláh fronton számos erős küzdelemben vett részt. Kitüntetései: Sign. Laud. Oll. és a Kcsk.

Halász Leó László, t. főhadnagy, ny. bankigazgató, Budapest. 1914-ben vonult be a miskolci 17-ik tábori ágyuzezredhez. A tiszti iskola elvégzése után az olasz hadszíntérre ment, ahol részt vett az I.—II. Isonzo csatában. 1916 augusztus 1-én áthelyezték ezredünkhöz

és ment a román hadszíntérre V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj összes hadműveleteiben. Majd áthelyezték a 145-ik dandár rohamzászlóaljhoz. 1917 december végén Odesszába vezényelték a lefegyverző csapatokhoz. 1918 augusztus 1-től a forradalom kitöréséig Wienben, a királyi palotában teljesített őrszolgálatot. 1918 november 10-én leszerelt. Kitüntetései: Signum Laudis, Br. v. é., K. cs. k.

Halasi Jenő t. főhadnagy, szövetkezeti ellenőr, Budapest. A cs. és kir. 32-ik gyalogezredtől 1916 április 6-án helyezték át ezredünkhöz. Részt vett a Panasowka-i átlásharcokban, majd a Lopuszno körüli ütközethet és a Zwyzin-Pieniaki-i hadműveletekben. Az ezreddel ment a román frontra Tölgyeshez és Hliboká-hoz, majd az olasz hadszíntérre a Piavéhoz. Itt 1918 noveberében francia fogságba esett, honnan 1920 május 13-án tért haza. Hárterei szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Signum Laudis, br. v. é., K. cs. k.

Hamberger József műkertész, Mór. Mozgói áskor vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az orosz-angyalországi harcokban, majd a kárjái nagy téli csatában, ahol ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Idegen földön temették el bajtársai. Dulce et decorum est pro Patria mori.

Halász István kir. telekkönyvezető, Paks. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés

után a pótzászlóaljnál teljesített irodai szolgálatot, majd 1915 májusában az orosz hadszíntérre ment. Részt vett az oroszokat üldöző harcokban Kamionkánál, Dobrotworzáll. Harcolt az Ikwa mellett majd Panasowkánál és Pieniakinál, majd Tölgyesnél. 1917 szeptemberében betegen ment kórházba. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Hárterei szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

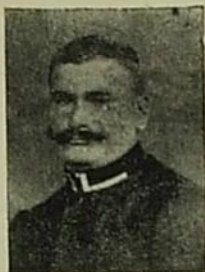
dr. Halmos Pál, t. főorvos, orvos, Budapest. A cs. és kir. 32-ik gyalogezredhez vonult be, mint orvos 1915 augusztus 1-én és azonnal ment az orosz hadszíntérre, ahol áthelyezték ezredünkhöz. Mint 1-ös zászlóaljunk orvosfőnöke vett részt egy az orosz, mint az olasz hárterén ezredünk összes hadműveleteiben. Hárterei szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: Ez. Signum Laudis, br. Signum Laudis, mindkettő a kardokkal, K. cs. k.

dr. Hámos Armin t. főhadnagy, ügyvéd, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1903/4-ben a 4-es tiroli vadászaljnál szolgált. Mozgósításkor a cs. és kir. 67-ik gy. ezredhez vonult be, honnan 1915 január 1-én áthelyezték ezredünkhöz, Pilsenben, mint a Skoda művek őrséparancsnoka teljesített szolgálatot 1916 májusáig, mikor az olasz frontra vezényelték. 1917 májusában betegen került kórházba, majd a pótzászlóaljhoz. Ez év nyarán a román frontra került, ahol mint századparancsnok 1918 március végéig harcolt. Megbetevedve kórházba szállították, majd ez év nyarán a Feldbach-i fogolytábor parancsnokságát vette át. Itt is érte a forradalom. Hárterei szolgálata 20 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Háborus emlékéremnek.

Hajda István gazdálkodó, Soponya. 1912-ben vonult be katonai szolgálatra ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A

tábori ezred 8-ik századával ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az ezreddel ment az orosz harctérre is. Részt vett itt a II-ik lembergi csatában, a nagy visszavonulásban, majd a Turka-i, Sianki-i és Zalarski-i támadásokban és a Magura-i harcokban. Az ezreddel ment az orosz lengyelországi harcokhoz is Krepa-hoz és Nw. Breznica-hoz, de itt november 26-án súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítették. Ilyen minőségben teljesített a pótzászlóaljnál szolgálatot, de sebesülése kiújulván egy évre szabadságot kaptak. 1917-ben mint 100%-os rokkantat a hadsereg köteléséből elbocsátották. Tizenöt évig állott ápolás alatt az ország különböző kórházaiban. Kiténtetési: K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Henda Janos gyalogos, ny. Máv. üzemi altiszt, Sárbogárd. 1908 októberében vonult be tényleges katonai szolgálatra ezredünk III-ik zászlóaljához Bilekre és három évi szolgálat után 1911-ben szerelt le. 1912-ben, a részleges mozgó ídskor újra bevonult és ezredünk III-ik zászlóaljában Castelnuovo-ban teljesített háti őrszolgálatot. A világháború idején a Máv. szolgálatai érdekből felmentette, de mint vasutas megfeszített e övel látta el nehéz szolgálatait. 27 évi szolgálat után 1932-ben vonult nyugalomba. Tulajdonosa a 1908-as j. e. é. és az 1912/13-as e. kereztnek.

Harangozó József gyalogos, gazdálkodó, Felesut. 1912-ben vonult be ezredünk III-ik zászlóaljához Castelnuovo-ba, így a világháború kitérése tényleges állományban érte. A szerbiai hadszíntérre Sabác-nál megsebesült. Baján ápolták, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan rövidesen az orosz hadszíntérre ment. Részt vett az oroszokat üldöző harcokban. 1915 közepén áthelyezték a vonatostaghoz ahol 1917-ig teljesített szolgálatot, mikor vissz-

szakerült ezredünk V-ik zászlóaljához. A Sereth-menti harcokban vett részt, majd a zászlóaljjal Wienbe került, ahol a királyi várban teljesített szolgálatot a forradalom kitéréséig. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kiténtetési: Vas é. k., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Hárshegyri Henrik, t. szakaszvezető, m. lír. áll. r. 16 órasörmeser, Budapest. Ezredünkhöz 1904-ben vonult be tényleges szolgálatra. A 13-ik századunknál teljesített szolgálatot, ahol kétféle szolgálatvezető lett. 1908-ban lépett a m. kir. állanrendőrség kötelékébe, de a világháború alatt szolgálatai érdekből felmentették a frontszolgálat alól. Tulajdonosa a Jub. e. é. és Sz. é. éremnek. Hét felnőtt fia mint e. é. önkéntes tett eleget katonai kötelezettségének.

Hromann Béla festőművész, Mór. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Katonai kiképzése után 1915 július 1-én ment az orosz hadszíntérre, ahol részt vett a Dobrotwori, Witkow-Staryi és Karpilowka-i ütközetekben. Az Ikwa mellől betegesen jött haza, de betegségéből kifolyólag a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot a forradalom kitéréséig. 1918 november 29-én szerelt le. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Hány Miklós m. lír. r. főörzsörmeser, Budapest. Háborús szolgálata 1914 október 20-án vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárjái nagy téli csatában Cisanánál a Piasli magaslaton, majd

Wola-Michowa-nál és a Beskidekben. Itt a géppuskás osztaghoz osztották be. Harcolt a Hluboky-Vrch-en és a Koziolatán. Az oroszokat üldöző harcok után az Ikwa-menti harcokhoz került. Innen ment Panasowka-hoz, majd Pieniaki-hoz. Tölgyesnél és Hlibokánál is harcolt, de 1918 elején az ezreddel az olasz frontra került a Piave-Montello-i ütközetekhez. Harctéri szolgálata 45 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é. K. cs. k. H. e. é. 1925-ben lépett a m. kir. állanrendőrség szolgálatába.

Harangozó János t. szakaszvezető, banktiszt, Budapest. 1908 11-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb harctérre, ahol Sabác körül harcolt, majd az ezreddel az orosz hadszíntérre került. A második lembergi csatában szept. 9-én Horozana-Wielka-nál megsebesült. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, de újból az orosz frontra ment, innen az ezreddel a román harctérre. Részt vett az ezred összes hadműveleteiben. 1918 február elején az olasz frontra ment, ahol végigküzdötte az átkelés a Piave-n és a Montello elleni támadást. A forradalom is az olasz fronton érte, az ezred maradványával jött haza. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k. Seb. é.

Harsányi István t. őrmester, urad. gazda, Dunapentele. 1905/08-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, ahol 1914 augusztus 19-én a Sabác körüli ütközetben Ml. Vranjskánál megsebesült. Felgyógyulva bevonult az I-6 pótzászadhoz, ahol mint szolgálatvezető teljesített szolgálatot 1915 június 20-ig. Ekkor újból az orosz frontra ment. Részt vett a Bug-menti és a Dobrotwori ütközetben, ahol 1915 július 20-án fogságba esett. 1918 május 18-án tért

haza 3 évi fogság után Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. éremnek.

Hartmann János ny. áll. nyilvántartó főosztályvezető, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1896 október 6-án vonult be Budapestre. 1914 július 27-től 1918 november 1-ig a Székesfehérvári hadkiegészítő parancsnokságnál teljesített szolgálatot, majd ekkor a Székesfehérvári Körletparancsnokságnál nyert beosztást, ahol 1926 május 1-ig szolgált. A Fejérmegyei Vitézi Székekapitányság szolgálatából ment 1935 július 15-én nyugalomba. Kiténtetése: Koronás arany é. k. és Arany é. k., mindkettő a vitézségi érem szalagján. Ezüst é. k., 1898-as é. é., XIII. é. sz. é., 1912/13-as emlék kereszt.

Hangl István, t. őrzető, Bszkrt. al kalmazott, Budapest. 1909/12-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. Tábori ezredünkkel ment a szerbiai harcokra Sabáchoz, majd az orosz hadszíntérre. 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál megsebesült. Felgyógyulása után rövidesen újból az orosz harcokra ment, ahol újból megsebesült. Súlyos sebével 10 hónapig ápolták és felgyógyulása után a H. é. v. szolgálati éredjéről felmentette. Harctéri szolgálata hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as e. keresztnek. A H. é. v. szolgálatába 1913-ban lépett és 1920 szeptember 2 óta a Bszkrt. alkalmazottja.

Harmdi (Schneider) János, gyalogos, Bszkrt. k. a. u. z. Budapest. 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre a Sabáci-ütközetben, majd az ezredrel az orosz harcokra került. Részt vett a Horozana-Wielka-i, Piaski-i ütközetben, a nagy visszavonulásban, de 1914 október 9-én Turká-nál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva felülvizsgálaton egy

évre szabadságot kaptak. Újra bevonult és mint segédszolgálatos a pótzászlóaljnál majd Kassán és Miskolcon teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Jelenleg 50 %-os hadirokkant. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as e. keresztnek.

Hauptvogel István, gyalogos, ny Bszkrt. k. a. u. z. Ujpest. 1914 októberében vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Beosztották egy kombinált ezred kötelékébe, mellyel az orosz hadszíntérre ment. Itt szolgált a háború végéig. 1918 novemberében szerelt le. Tulajdonosa a K. cs. k. és H. e. éremnek. 1935 szeptember 1-én ment nyugalomba.

Dr. Hauser Imre, t. táb. lelkész, bányalelkész, hitoktató, Komló. Ezredünkhöz 1915 december 1-én került mint tábori lelkész. Az Ikva menti harcok alatt valamint Panasowkánál és Pieniaki-nél vett részt ezredünk hadműveleteiben. Innen helyezték át a 304 sz. tábori kórházba. Később az olasz hadszíntérre került a m. kir. 6-ik népf. gyalogezredhez, majd a 19-ik és végül a 3-ik m. kir. népf. gyalogezredhez. 1917 szeptember 6-án a Mte S. Daniel-en, ez év október 2-án pedig Cepovanánál megsebesült. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kiténtetése: Lelk. é. k., Kor. ar. é. k., a kardokkal, K. cs. k., Seb. é., Vöröskereszt II. o. t. jelvénye.

Heidinger Ferenc, gyalogos, cipész-mester, Budapest. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment a 11-ik menetszázzal az orosz hadszíntérre, ahol 1915 június 10-én Tadanienél, a Bug folyó mentén megsebesült. 1916 márciusában újból az orosz frontra ment Panasowkához, majd Pieniaki-hoz végül Tölgyeshez és Hlibokához. 1918 elején az ezredrel ment az olasz harcokra a Piave mellé. Innen betegen ment kórházba és 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 30 hónap. Kiténtetése: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Hajnal János t. őrzető, gazdálkodó, Zámoly. 1915 januárjában vonult be ezredünkhöz és május 1-én ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred harcaiban, ahol 1917. közepéig küzdött, mikor felmentették. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kiténtetése: Br. v. é., (kétszer) K. cs. k.

Heumann Imre t. hadnagy, gyári tisztviselő, Budapest. 1914 szeptemberében vonult be a cs. és kir. 44-ik gy. ezredhez és novemberben helyezték át ezredünkhöz. Ez év decemberében az orosz hadszíntérre ment ahol 1915 április 7-én a Hluboky Vrch-en megsebesült. Budapesten ápolták és felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz. Szeptemberben ment újból az orosz harcokra, ahol részt vett az ezred összes hadműveleteiben, majd az ezredrel a román innem az olasz frontra került, ahol 1918 október 28-án francia fogságba esett. 1920 májusában tért haza mikor leszerelt. Frontszolgálata 42 hónap. Kiténtetése: Signum Laudis, II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Heisler József kereskedő, Sárobgárd. 1914 augusztus 2-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ez év októberében ment az orosz hadszíntérre ahol részt vett a Zalarski és a Magura magaslakok elleni harcokban. Majd az ezredrel orosz Lengyelországba ment ahol NW. Breznicanál harcolt. Innen lábfejével kórházba szállították. Felgyógyulva 1915 márciusában újból az orosz frontra ment. Részt vett a Parilow-Vrch elleni támadásban, harcolt Ostrovec-nél, de 1915 július 21-én Dobrotwor-nál fogságba esett. Délszibériában volt számos táborban internálva. Harkow-ból megszökött és 1918 februárjában ért haza, mikor bevonult a pótzászlóaljhoz. Itt is érte a forradalom kitörése. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Henk Péter t. őrmester, magánzó, Székesfehérvár. 1888-ban vonult be ezredünk 11-ik zászlóaljához Budapestre.

1889 február 6-án őrzetű, ez év júniusában tizedes és augusztusban már szakaszvezető lett, 1891-ben felvétette magát a lóvadász alisztek álmányába, de 1893-ban leszerelt. A háború alatt mint t. őrmester a székesfehérvári élelmezési raktárban teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek.

† **Heisler Ferenc** e. é. önkéntes, magántisztviselő, Sárbogárd, 1915. májusában vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. Kiképzése után az orosz hadszíntérré ment, részt vett az ezred ütközeteiben 1916 július 30-án Lopusónál fogságba esett. Mint hadifogoly Jakaterinowban volt internálva, majd vasútépítésnél dolgozott, de tifusszal megbetegedett és hősi halált halt. Uspenska temetőjében van eltemetve. Egy hadifogoly bajtársa Selmezi Mihály, jelenleg sárboárdi községi bíró gondoskodott hőshöz méltó eltemetéséről. Emlékét kegyelettel őrizzük a 69-esek Pantheonjában.

Herczeg (Hekke) József, gyalogos, m. kir. póstaaltiszt, Pestszenterzsébet. Háborús szolgálatra 1915 december 15-én vonult be ezredünkhöz és ment 1916 februárjában az olasz hadszíntérré. A IV–VI Isonzó csatában előbb az Oslaviján, majd a Plava–Zagora védőkörletben harcolt 1916 augusztusában betegen ment kórházba. Hosszas gyógykezelés után vonult be a pótzászlóaljhoz, ahol 1917-ben helyi szolgálatra alkalmassá minősítették. 1918 novemberében szerelt le. Tulajdonosa a K. cs. k. és Seb. e. éremnek 1919 óta áll a m. kir. pósta szolgálatában.

Hermann Imre t. tizedes, kereskedő, Bieske. 1915-ben vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Katonai kiképzése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, majd a román hadszíntérré ment ahol 1918. februárjáig vett részt az összes hadműveletekben. 1918 novemberében szerelt le. Tulajdonosa a

Károly csapatkeresztnek. A kommunizmus alatt külföldre menekült és 1919 végén tért haza. 1921 óta vezetni atyjától örökölt üzletét.

Herczegfalvi (Weeisel) Mihály, t. őrmester, m. kir. detektív felügyelő, Budapest. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományba érte. A tábori ezreddel ment a szerb határré, majd az orosz frontra. Részt vett a II-ik leMBERGI csatában, a nagy visszavonulásban, valamint a Turkai és Zalarski harcokban. Itt 1914 október 21-én megsebesült. Felgyógyulva ez év decemberében Rozenek-hoz, majd a kárpáti nagy téli csatához ment. Harcolt még a Koziolatán, Ostrozechnél, Wielkopolenán, Dobrotornán, Witkowskynál és Karpilowkánál. Az Ikwától ment Panasowka-hoz, majd Pieniaki-hoz. Innen 1916 július 21-én mint létszámfeletti a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1916-ban újból az orosz határré ment ahol fogságba esett, de megszökött és 1918 január 14-én Rigánál lépte át a határt. A póttestnél Neukirchenbe vezényelték, ahol mint oktató teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: I. o. v. II. o. v. é. K. cs. k. Seb. é. 1912/13-as e. k., VI. é. sz. é., H. e. é.

Hermann Lajos t. őrzetű, kereskedő, Szombathely. 1914 július 27-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra. Az orosz hadszíntérré ment, ahol részt vett az orosz fronton a Panasowka-i Zeyzin–Pieniaki-i, Tölgyes-i és Hlibokai harcokban az orosz fronton pedig a Piave mentén és a Montello elleni támadásban küzdött. A front összeomlásakor az ezred maradványaival jött haza. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é. (kétszer), Br. v. é., K. cs. k.

Hertner István t. szakaszvezető, Bszkrt. kalauz, Budapest. Háborús szolgálatra 1915 május havában vonult be

ezredünkhöz és kiképzése után, októberben ment az olasz hadszíntérré III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a III–V. Isonzó csatában, de rövidesen betegen ment kórházba. Felgyógyulva 1916 decemberében az orosz frontra került, ahol harc vonal mögötti szolgálatra osztották be. Mint ilyen teljesített a front összeomlásiig szolgálatait és 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k. 1924 óta áll a Bszkrt közeleiben.

Hermann János t. tizedes, épület és műlakatos mester, Budapest. 1902-ben vonult be a cs. és kir. 43-ik gyalogezredhez Wienbe és 1905-ben mint tizedes szerelt le. 1914 júliusában ezredünkhöz vonult be háborús szolgálatra, majd áthelyezték a m. kir. 15-ik honvéd gyalogezredhez. 1914 december 4-én Kragujevácnál a szerb fronton megsebesült. Felgyógyulva 1915 elején az orosz frontra ment. Részt vett a gorlicei átörésben, majd az oroszok üldözésében. 1915 június 6-án egy orosz ellentámadásnál zászlóalja nagy részével fogságba esett. Oroszország számos táborában volt internálva, 1918 augusztusában megszökött és 36 hónapi fogság után 1918 decemberében tért haza. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

dr. Hetényi István t. főorvos, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be az ezredünkhöz 1914 tavaszán és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. Tábori ezredünk II-ik zászlóaljának kötelékében ment a szerb, majd az ezreddel az orosz hadszíntérré. A leMBERGI visszavonulás után 1914 november 3-án Stryjn való átkelés után súlyosan megbetegedett. 1915 április 26-án bevonult a pótzászlóaljhoz és ment mint orvoshelyettes újból az orosz frontra. Ez év végén betegen került a leMBERGI kórházba onnan felgyógyulása után a 103-as kórházvonat parancsnokává nevezték ki. Itt működött 1917 november 1-ig. Ettől kezdve mint a 308-ik honvéd gyalogezred

zászlóaljorvos a majd mint ezredorvos helyettese teljesített szolgálatot a front összeomlá-áig. Harcéri szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, Koronás arany érdemkereszt, K. cs. k.

Hesz Imre I. o. számvivő, kereskedő, Gyöng. Ezredünkben 1907-ben szolgált ténylegesen. 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra és 1915 március 3-án ment az orosz hadszíntérre. Itt részt vett a kárpáti nagy téli csatában, az oroszok üldözésében, de november 3-án az Ikwa mellől betegen kórházba szállították. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, de felülvizsgálaton segédszolgátra alkalmassnak minősítették és mint ilyen Pilsenben a pótzászlóalj-á teljesített szolgálatot, a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Hier Antal, t. tizedes, m. kir. póstaaltiszt, Budapest. Ténylegesen 1910-ben szolgált ezredünkben Pécsen és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerbiai majd az orosz hadszíntérre. Részt vett a II-ik lembergi csatában Horozana—Wielkánál és Piaskinál, a Zarlarski-n és a Magurán. 1914 október 28-án itt súlyosan megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 februárjában újból az orosz frontra ment Panasowkához, majd Pieniaki-hoz. 1917 februárjában betegen ment kórházba. Felgyógyulása után 1917 augusztusában áthelyezték a cs. és kir. 86-ik gyalogezredhez, mellyel az orosz, majd az olasz határra került. Itt a Mte Santo-n, a Doberdo-i fensíkon, majd a Mte Grappán harcolt a front összeomlá-áig. Harcéri szolgálata hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912/13-as e. k.

Hingyi József, t. őrmester, m. kir. ál. r. felügyelő, Budapest. Ezredünkhöz 1900-ban vonult be tényleges szolgálatra IV-ik zászlóaljunk 15-ik századához, ahol szolgálatvezető lett. 1910-ben mint

őrmester szerelt le és lépett a m. kir. államrendőrség kötelékébe. Katonai szolgálat a-ól szolgálati érdekből felmentették. Tulajdonosa az V. oszt. é. k. és Jub. e. éremnek.

Heiczman Antal gyalogos, gépészke-
vác, Zámoly. Ezredünkhöz 1915 december 15-én vonult be háborus szolgálatra. 1916 február 22-én ment az o-osz hadszíntérre Panasowkára, majd Pieniaki-hoz. Itt harcolt ez év júliusáig mikor szabadságot kaptak, majd a győri ágyugyárba vezényelték. 1918 áprilisában az olasz fronton harcolt a Piave mentén és részt vett a Montello elleni támadásban. Itt érte a front összeomlása. Harcéri szolgálata 11 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Hirth János t. hadnagy, r. kath. tanító, Paks. 1911-ben szolgált tényleges állományban az ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. Az orosz határra került ahol végigküzdötte ezredünk összes harcát 1916 közepéig, mikor tisztiiskolába vezényelték. Ennek elvégzése után áthelyezték a volt cs. és kir. 62-ik gyalogezredhez mely ezred kötelékében a román fronton harcolt. 1918-ban a volt cs. és kir. 65-ik gyalogezredhez vezényelték és Ukrajnában teljesített szolgálata. Itt érte a front összeomlása is. Az ezred II-ik zászlóalját sér tetlenül hozta haza, teljes felszereléssel. Harcéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Himberger János, t. szakaszvezető, kereskedő, Budapest. Ténylegesen 1909-12-ben szolgált ezredünkben. Mint szakaszvezető 1914. július 27-én vonult be háborus szolgálatra és ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz határra. Itt részt vett a Horozana Wielkai és Piaski-i ütközetekben, a nagy visszavonulásban, majd a Sabor körüli harcokban Turkánál, a Zarlarski-n és a Magurán. Az ezredrel ment az o-osz-lengyelországi harcokhoz is, de 1914. november 23-án Nw. Breznica-nál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál fegyvernélküli szolgálatra alkalmassnak minősítették és mint ilyen a tiszti étkozdét vezette 1916. őszig. Ekkor Montenegróba vezényelték, ahol a front összeomlása érte. Harcéri szolgálata 28 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k., Seb. é. és az 1921—13-as e. keresztnek.

vitéz Hodolányi Antal t. tizedes, Szfőv. tüzoltó, Kispeszt. Ezredünkhöz 1916 május 15-én vonult be háborus szolgálatra és ment június 1-én az orosz hadszíntérre Pieniaki-hoz, ahol megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóalj-tól ment 1917 augusztus 1-én a román frontra Tölgyeshez. Itt áthelyezték a cs. és kir. 74-ik gyalogezredhez, majd vissza ezredünkhöz, 1918 elején az ezredrel ment az olasz határra a Piave menti csatákhoz és a Monte-lo-i támadáshoz. 1918 júniusában betegen ment kórházba és itt érte a forradalom. Harcéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1919/21-ben a nemzeti hadseregben szolgált.

Hoffer Ferenc t. hadnagy, kádár mestér, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1916 januárjában vonult be, mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1916 július havában az orosz hadszíntérre ment, ahol ezredünk kötelékében részt vett az ezred összes hadműveleteiben. Majd az ezredrel az olasz határra került. 1918 júniusában a Piave mellől kórházba szállították Székesfehérvárra. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe, honnan az utolsó menetszázadot vezette az olasz hadszíntérre és itt érte a forradalom. 1919 augusztusától 1921 év elejéig teljesített szolgálata a nemzeti hadseregben. Harcéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

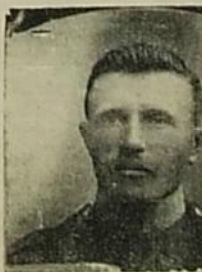
Hoffmann Miklós gyár igazgató.

Hoffmann Mihály gyalogos, Bszkrt kalauz, Budapest. Háborus szolgálatra 1914 augusztusában vonult be ezredünkhöz. Székesfehérvárott képezték ki katonai szolgálatra és október végén a szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Zapolje-i ütközetben, harcolt Pozegánál és a Drina mentén.

Hofmann László, t. hadnagy, okl. ép. mérnök, Pécs. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz, mint e. é. önkéntes és a tiszti iskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment. A 31-ik hadosztály rohamzászlóalja kötelékében az orosz és az olasz hadszíntéren az összes hadműveletekben és 1918 novemberében szerelt le. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, Br. v. é., K. cs. k.

Hojda István.

Holländer Ignác kereskedő, Székesfehérvár. 1914 július 28-án vonult be ez-

redünkhöz háborus szolgálatra. Katonai kiképzése után a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. 1916 őszén a román harctérre ment V-ik zászlóaljunkhoz és vett részt a zászlóalj összes hadműveleteiben 1918 februárjáig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték. Itt is érte a forradalom. 1918 november 10-én szerelt le. Tulajdonosa a Károly csapatrésztnek.

Hollósy József t. gyal. Született 1883-ban Csabdi községben. Az első mozgósításkor vonult be — 1914. július 27-én — ezredéhez s rövid kiképzés után az orosz front lengyelországi szakaszára vitték, ahol ezredének minden ütközetében részt vett. A nehéz és küzdelmes harcokba megbetegedve, kórházba került, felgyógyulása után az olasz harctérre vezényelték s itt a Piave melletti ütközetben halálraesett, ahol 16 hónapig sínylődött. Polgári foglalkozása: intézeti alkalmazott.

vitéz Hollósi János

Homoki János, t. őrzető, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Budapest. 1916 május 29-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra Pilsenbe. Kiképzés után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz az V-X. Isonzó csatához. Harcolt a Plava-Zagora védő körletben, az Oslaviján, Al Ponte-nél majd Plaván. 1917 május 17-én a Mte Kuk-on súlyosan megsebesülve fogságba esett. Mint hadifogoly Monzano, Udi-

ne, Asinara, Mte Casino és Terni táborában volt internálva. 1919 október 3-án lért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é. 1920/21-ben a nemzeti hadseregben szolgált és 1922 január 1-től áll a m. kir. áll. rendőrség szolgálatában.

Homoki (Halbléner) János, t. őrzető ny. á. m. kir. r. főörzsőrmester, Székesfehérvár. 1913-ban vonult be ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományba érte. A III-ik zászlóaljjal ment a szerb harctérre a Drinamenti harcokhoz, ahol 1914 decemberében kórházba szállították, 1915 júniusában az orosz frontra került. Részt vett az ezred összes ütközeteiben 1917 végéig, ekkor megbetegedett. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1918 májusában az olasz hadszíntérre ment a Piave-menti harcokhoz. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k. 1935 január 1-vel vonult nyugalomba.

Honfi (Hankfelner) András, t. őrmester, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Kispeszt. 1911 október 5-én vonult be ezredünkhöz Székesfehérvárra és 1914 augusztusában ment a szerb hadszíntérre. 1914 augusztus 17-én Sabác-nál megsebesült. Felgyógyulva 1915 januárjában fűből a szerb frontra ment a Drina menti harcokhoz. 1915 májusában áthelyezték a 26-ik vadász zászlóaljhoz, mellyel az olasz harctérre került. Harcolt az I-ső Isonzó csatában a Doberdói fensíkon, ahol 1915 június 27-én megsebesült. Ez év végén ment harmadikban a szerb frontra. Belgráddhoz, majd Montenegróba, 1916 májusában visszakerült az olaszországi harcokhoz Rovereto-hoz és itt harcolt a front összeomlásáig. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Honyek Gyula t. szakaszvezető, káplagyáros, Budapest, 1906-ban vonult be ezredünkhöz tényleges szolgálata, míg háborús szolgálatát 1914 július 28-án kezdte meg. Ez év októberében ment az orosz hadsintérre az orosz lengyelországi harcokhoz. Részt vett a Nw. Bresznica-i, Krepa-i, Augustynow-i és Bernadow-i ütközetekben, valamint a kárpáti nagy téli csatában a Piaski-n, a Beskidék-ben, majd a Koziolata-n. Öszirozzattól betegesen ment kórházba. Felgyógyulása után a pótzászlóaljnál helyi szolgálata minősítve teljesítette a forradalom kitöréséig szolgálata. Harctéri szolgálata 7 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., H. e. é., 1912/13-as e. k.

Horn Ede t. hadnagy, gépészmérnök, Budapest, 1915. május 15-én vonult be, mint e. é. önkéntes a cs. és kir. 32-ik gy. ezredhez. A tiszti iskola elvégzése után ezen ezred kötelékében ment az orosz hadsintérre. 1916 március 1-én áthelyezték ezredünkhöz. Részt vett ezredünk kötelékében a Panasowka és Zwyn-Pieniaki-i harcokban. 1917 június 15-én hosszú harctéri szolgálata után mint létszámfeletti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Ez év augusztus 30-án újból az orosz frontra került és harcolt később a román, majd az olasz fronton is. Végig küzdött a Piave-átkelést, a támadást a Montello ellen. Itt érte a front összeomlása és jött haza ezredünk maradványaival. Harctéri szolgálata 2) hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1919 február 1-én szerelt le.

Honti (Hula) Mihály, h. e. tőzsdés, Tárnok Ezredünkhöz 1912-ben szolgált és mozgósításkor vonult be háborús szolgálata. A szerbiai hadsintérre ment III-ik zászlóaljunkhoz, ahol részt vett a szerbek elleni offenzívában, a Cavcici-i, Krupanji, és Sopotniki harcokban. 1914 november 8-án Zapoljénél megsebesült. Felgyógyulása után 1915 februárjában az orosz hadsintérre került. Részt vett a kárpáti nagy téli

csatában. 1915 április 8-án a Parilow-Vrch-en újból megsebesült. Súlyos sebével került Budapestre, majd bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. Jelenleg 70%-os hadirokkant.

Honti (Hoffer) Miklós t. szakaszvezető p. ü. m. műszaki altiszt, Budapest. Ezredünkben 18 8 91-ben tel esítette ényleges katonai szolgálata. 18 90-ben Bilekbe került és itt léptették elő tizedessé. A háború kitörésekor 1915 januárjában a 29-i honvéd gyalogezredhez vonult be, mely ezred körétekében 1918 március hó 22-ig teljesített szolgálata. Háborús szolgálatait felettes hatóságától írásbeli díjésértben részesült. 1922-ben lépett állami szolgálataba és mai napig felettesei teljes megelegedésére teljesít szolgálata.

Hortobágyi András t. ővezető, m. kir. jár. bir. altiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1914 júliusában vonult be. Kiképzés után a szerb hadsintérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Krupanji és Zapolje-i támadásban. Itt 1914 november 8-án megsebesült. Ez év végén ment az orosz hadsintérre a kárpáti nagy téli csatához. Részt vett a Cisna—Bałigrod-i, Wola—Michowai, Berledek-i és Koziolata-i harcokban. Harcolt Wielkopoła-i, Dobrotwor-ná-i és Witkow Sary-nál. 1915 szeptember 3-án Karpilowka-nál fogságba esett. Eöbbs Kíev-ben, majd Szibéria számos táborában volt internálva, honnan 1918 október 30-án három évi fogság után tért haza. Harctéri szolgálata 13 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és H. e. éremnek.

Dr. Horváth István t. főhadnagy, ny. tanár, az OTI alelnöke, Budapest. Mint e. é. önkéntes szolgált a volt cs. és kir. 46. gyalogezredben és a tiszti iskola elvégzése után helyezték át ezredünkhöz. Ide vonult be 1914 július

26-án és ment a szerb, majd az ezreddel az orosz hadsintérre, ahol részt vett az összes ütközetben 1914 november 20-ig, mikor Krepánál egy éjjeli szuronyroham alkalmával súlyosan sebesülve fogságba esett. Mint sebesültet szállították Pietrikow, Nowo-Radomsk és Varsó kórházaiba, majd Moszkvába, Skotowo, Wladiwostok és Chabarovok fozolytáborajban volt internálva. 1918 április havában hazaszökött és jelentkezett a pótzászlóaljnál, ahol a forradalom kiörése is érie. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., a Vöröskereszt érdemkécskéje, Szent Sziv lovagrend közepkeresztje.

vitéz Horváth István t. főhadnagy ö gyézségi tisztviselő, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be 1913 október 1-én ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915 márciusában ment az orosz hadsintérre. Részt vett az oroszok elleni offenzívában június 18-ig, mikor betegesen kórházba került. Ez év októberében újból az orosz hadsintérre ment, ahol végig küzdött az ezred összes ütközetétig 1917 március 15-én mint létszámfeletti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték. Júniusban visszament ezredünkhöz az orosz frontra, majd az ezreddel az olasz frontra ment. A Montello elleni támadásban a III. o. vaskoronarendet érdemelte ki. A fronton érte a forradalom kitörése és az ezred maradványaival jött haza. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: III. o. vaskoronarend, Signum Laudis, II. o. v. é., br. v. é., K. cs. k. 1928-ban június 17-én avatták vitézzé.

Horváth Ignác gyalogos, bankaltiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1914 július 28-án vonult be. Katonai kiképzés után novemberben ment az orosz hadsintérre. Részt vett ezredünk orosz lengyelországi harcaiban és a kárpáti nagy téli csatában. 1915 március 15-én a Cisna-

Balygod-i műutná, a Piaski magaslaton megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915. májusában másodsor ment az orosz harcra, ahol 1917. május 1-ig küzdött az első vonalban. Ekkor Wienben fényezés-folyamra vezényelték. Újból visszerült ezredünkhöz az orosz, majd az olasz harcra. Itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 37 hónap. 1918. november 11-én szerelt le Székesfehérvárra.

Horváth István bankalászt, Budapest. 1910-ben szolgált ezredünk tényleges állományában és 1914. július 28-án vonult be háborús szolgálatra és egy hidépítő osztaggal ment az orosz hadszíntérre, ahol 1916 végéig teljesített, mint utász szolgálatot. 1917. januárjában a román harcra ment Tölgyeshez, majd Hlibokához, végül az ezreddel az olasz frontra Piave mellé. A Montello elleni támadást itt küzdte végig. 1918. novemberben az ezred maradványaival tért haza. Harctéri szolgálata 53 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Horváth István Máv. kocskisérő, Székesfehérvár. Ténylegesen 1913-ban szolgált ezredünkben. Háborús szolgálatra 1915. december 28-án vonult be és ment az orosz hadszíntérre Panasovkához, majd Pienjaki-hoz. 1916. szeptemberében a román frontra, majd innen a zászlóaljval Wienbe ment, ahol a háború végéig teljesített szolgálatot. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Horváth Sándor rendőrfelügy. h.

vitéz dr. Horváth Kázmér t. százados, árvaszéki ülhök, Mohács. Mint e. é. önkéntes 1912/13-ban szolgált ezredünkben. Mozgósításkor III-ik zászlóaljhoz vonult be és ment a szerb hadszíntérre. Végig küzdte a zászlóalj összes szerbi harcát és a zászlóaljval ment az olasz harcra is. Itt részt vett 1915. augusztus 11-ig az I.—VI. Isonzo csatában, mikor megsebesült. Felgyógyulva újra az olasz frontra ment és harcolt III-ik zászlóaljval, majd a 105-ik gyalogezred kötelékében a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: Tiszti I. o. v. é., III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, II. o. v. é., Br. v. é. k., Cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k., Német II. o. vaskereszt, Polóni Restituo lovagkereszt 1922-ban a 11-ik vitézé.

Sz. Horváth István őrmester, Sárbogárd. Pécsen szolgált ténylegesen 1910/13-ban a II-ik zászlóaljknál és mint szakaszvezető szerelt le. 1914. július 28-án vonult be háborús szolgálatra és ment a tábori ezreddel a sabáci harcokhoz. Az ezreddel ment az orosz harcra is. Horozana-Wielkánál 1914. szeptember 9-én megsebesült. Felgyógyulva 1915. májusában az olasz frontra került III-ik zászlóaljhoz, de a Mte. Sabatino-n újból megsebesült. A pótzászlóaljval vezényelték ez évben az orosz frontra a Bug és Ikwa menti harcokhoz. Panasovkánál harcolt még, de 1915. júniusában Cholodziánynál harmadikban is megsebesült. 1918. februárjában ismét az olasz hadszíntérre ment a Piave mellé. Itt sebesült meg negyedszer súlyos hasövesséssel. A forradalom kitörése kórházi ápolás alatt érte. Harctéri szolgálata 22 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é. k., Cs. k., Seb. é., Német II. o. v. k.

dr. Horváth Lajos t. tábori lelkész plébános, Pellérd. Ezredünkhöz 1914. szeptember 20-án került harctéri szolgálatra és 1916. október 1-ig részt vett

az ezred összes hadműveleiben. Sokszori élete kockáztatásával teljesítette hivatalos kötelességét. Bajtársai körében általános tiszteletnek és szeretetnek örvendett, úgy hogy nehéz szívvel váltak meg tőle mikor felsőbb rendeletről elhagyta ezredünket. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis II. o. jelk. é. k., K. cs. k.

Horváth Mihály, gyalogos, gárdakodó, Dunapentele. Ténylegesen 1888-ban szolgált, 1916-ban vonult be ezredünkhöz háborús szolgálatra és ment az olasz hadszíntérre egy munkásosztaggal. Itt megbetegedve Arco-ban került kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe, ahol felülvizsgálaton kellett szolgálatra alkalmasnak minősítenie és 1918. március 12-én a katonai szolgálatból elbocsátották. Harctéri szolgálata 5 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és H. e. é., Fia ifj. Horváth Mihály az olasz harcra hősi halált halt. Édesapja kegyelmeztől ápolja hősi fia emlékét.

Horváth Dániel t. őrzető, hentes és mészáros mester, Budapest. Ezredünkhöz 1916. május 29-én vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után 1916. őszén a román hadszíntérre ment V-ik zászlóaljhoz. Részt vett a Sereth-menti harcokban, majd 1918. áprilisában a zászlóaljval Wienbe került. Itt a királyi palotában őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1920/21-ben a nemzeti hadseregben szolgált.

vitéz Horváth Nádor t. tiszthelyettes, egészségügyi berendező, Budapest. Ezredünkben 1903/6-ban szolgált ténylegesen. Mozgósításkor áthelyezték a 17-ik, majd a 13-ik honvéd gyalogezredhez. Az orosz hadszíntérre ment ahol 1914. szeptember 8-án megsebesült. Felgyógyulva újból az orosz frontra, majd 1915. májusában az olasz harcra került. Részt vett az I.—V. Isonzo csa-

tában 1916 márciusig mikor megsebesült. 1917 júniusában áthelyezték a 19-ik népl. gy. ezredhez, mellyel az olasz határra került. Itt visszakerült a 17-ik gyalogezredhez. Részt vett a Doberdó-i fensíkon, majd a Mte S. Gabriellén az ezred összes harcaiban mint géppuskás. Harcolt a Piave mentén is és 1919 március elején leszerelt. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é. (kétszer) II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é. 1926-ban avatták vitézzé.

Horváth Sándor gyalogos, m. kir. jár. bír. altiszt, Budapest. Ténylegesen 1907/10-ben szolgált ezredünkben és 1914 júniusában vonult be háborús szolgálatra, Augusztusban a tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz határra. Részt vett a Horozana—Wielka-i és Piaski-i ütközetekben, 1914 szeptember 11-én megsebesült. Október végén újból az orosz határra került. Részt vett az orosz lengyelországi harcokban és a kárpái nagy téli csatában. Itt ismét megsebesült. Felgyógyulva 1915 májusában harmadizben került az ezredhez a Bugmenti harcokhoz. Dobrotwor-nál július 21-én fogságba esett, honnan 1918 májusában tért haza. Harctéri szolgálata 12 hónap. 1908 március 24 óta teljesít a budapesti kir. járásbírósnál szolgálatot.

vitéz Horváth József, m. kir. áll. r. főőrszörőse, Budapest. Háborús szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment decemberben az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárpái nagy téli csatában és az oroszok üldözésében egészen az Ikwáig. Innen Panasowkához, majd Pieniaki-hoz ment. Tölgyesnél beosztották a 31-ik rohamzászlóalj kötelékébe. Harcolt Hlibokánál, majd 1918 elején az olasz hadszíntérre került a Piave-menti harcokhoz és a Mte Grappa-ra. 1918 november 26-án leszerelt. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., Német h. e. é., 1926-ban avatták vitézzé.

Horváth Ferenc gyalogos, fűszerkereskedő Du-szentgyörgy. Háborús szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 január 3-án ment az orosz hadszíntérre az orosz lengyelországi harcokhoz. Részt vett a Rozenek-i harcokban és a kárpái nagy téli csatában. Harcolt a Piaski magaslaton, a Beskidekben, a Hlibokya—Vrch-en, a Koziolatán és Fenyvesvölgy-nél. 1915 május elején súlyos lábfájással és tüdőszűz állították kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótlászállásba ahol felülvizsgálaton fegyver nélküli szolgálatra alkalmasnak minősítve a háború végéig szolgált.

Horváth Lajos t. őrmester, zenetanár. 1887-ben született Székesfehérváron. A tényleges katonai életét a 17-ik gy. e-ben töltötte 1904-ig. A mozgósítás utól fegyverbe szolgált, a 69-esekkel ment ki az orosz frontra s Belkatovnál esett át a tüzkeresztségen. A jabolka-i harcokból betegesen került a kórházba, majd 1917-ben az isonzo-i csatákban súlyosan megsebesült s 1918. VIII.-ban 50 százalékos rokkantként szerelt le. A kat. érdemérem, OIII. seb. é. Kesk. tulajdonosa.

vitéz Horváth István, t. szakaszvezető, gazdálkodó, Pákozd. Ezredünkhöz 1914 augusztus 20-án vonult be háborús szolgálatra. Kiképzése után 1914 októberében ment az orosz hadszíntérre, ahol 1914 október 5-én Sianki-nál megsebesült. Ez év decemberében újból az orosz frontra került Rozenek-hez, majd az ezreddel ment a kárpái nagy téli csatához. Ezt végigküzdve részt vett az oroszokat üldöző harcokban egész az Ikwá folyóig. Harcolt Panasowkánál, Pieniaki—Zwyzinnél, Tölgyesnél és Hlibokánál. 1918 elején az ezreddel ment az olasz frontra is. Részt vett itt a 31-ik rohamzászlóalj kötelékében a Piavei csatában és a Montello bevételében. A front összeomlásakor tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 48 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o.

v. é., Br. v. é. (kétszer), K. cs. k., Seb. é. Szolgált 1920-ban a nemzeti hadseregben is. 1923 június 17-én avatták vitézzé.

Horváth Károly fűszerkereskedő, Tatabajd. Ténylegesen 1908/11-ben szolgált ezredünkben Pécsen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz határra. Részt vett a II-ik lemergi csatában, a nagy visszavonulásban, majd a Sianki-i, Turka-i és Zalarski-i ütközetek, ahol 1917-ig teldjesített szolgálatot. Ekkor az olasz határra ment déltirolba, ahol a 37-ik gyalogezredhez osztották be. Majd innen a 139-ik ezredhez került. Harcolt a Piave-i nagy csatában, de betegesen került kórházba. A forradalom kitörése Wien-ben érte. Harctéri szolgálata 22 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as e. keresztnek.

Horváth János t. tizedes, m. kir. jár. bír. altiszt, Budapest. Háborús szolgálatra 1914 októberében vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1915 márciusában az orosz hadszíntérre ment a kárpái nagy téli csatához. Harcolt itt Císa—Balygradnál, Woła—Michowánál a Beskidek-ben. Részt vett az oroszokat üldöző harcokban egész az Ikwáig. Harcolt Panasowkánál de 1916 május 9-én betegesen ment kórházba. Ez év augusztusában újból az orosz frontra ment Pieniaki-hoz. Itt 1916 október 14-én megsebesült. 1917 tavaszán ment harmadszor az orosz frontra Tölgyes-hez majd Hlibokához. Az ezreddel került 1918 elején az olasz határra is. A piavei csatában részt vett a Montello bevételében. 1918 novemberében szerelt le. Harctéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Horváth János Bszkrt. kocsivezető, Pecsizentő új. Háborús szolgálatra 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment decemberben az orosz hadszíntérre Rozenek-hoz. Innen a kárpái nagy téli csatához ment. Részt vett az oroszokat üldöző harcokban. Harcolt az Ikwá mentén és Panasowkánál. Itt megbetegedett. 1916-ban újból az orosz határra került Pieniaki-hoz, ahol megsebesült. Felgyógyulva az olasz határra vezényelték III-ik zászlóaljukhoz Göz-höz, az Isonzo menti harcokhoz. 1917 végén felmentették, de 1918 februárjában újból behívták és Or-

kényben teljesített szolgálatot. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912-ben lépett a Bszkrt. szolgálataiba.

Horváth József t. őrvezető, keresk. alkalmazott, Aba. Ezredünkhöz 1915 júliusában vonult be Pilsenbe háborus szolgálatra. Kiképzés után ez év októberében ment az orosz hadszíntérre az Ikwá-menti harcokhoz. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1916-ban a román harctérre került V-ik zászlóaljunkhoz. Itt megbetegedvén kórházba, majd a pótesthez ment, ahol 1917-ben felülvizsgálaton fegyvernéküli szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen vezényelték az olasz frontra egy hadifogoly zászlóaljhoz. Itt is érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Horváth József t. őrvezető, Bszkrt. szerező, Rákosszentmihály. 1903-ban szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 júliusában vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb majd az orosz hadszíntérre. Részt vett leberg alatti ütközetben, a nagy visszavonulásban, a Sianki-i, Turka és Za'arski-i harcokban, majd Oroszlelgyelországban Nw. Breznicánál, Bečchalownál, a Kreuzshóhén és Bernadownál harcolt. A kárpáti nagy téli csatában 1915 március 28-án a Beskidekben súlyosan megsebesült. Hosszas ápoás után a pótzászlóaljtól 1916 január 17-én mint 80%-os rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. 1908 május 1 óta áll a Bszkrt. kötelékébe. Tulajdonosa a K. cs. k., Seb. é. és az 1912/13-as e. keresztnek.

† **Horváth Lajos** Gyuró községben született 1881-ben. Ezredével a 69-esekkel az orosz frontra került, résztvett ennek csaknem minden ütközetében, mindaddig, míg hadifogságba nem esett. A legdrágábbat, amit az ember hazájáért adhat, — az életét áldozta fel,

amikor orosz fogságban távol hazájától és szeretetétől hasztíjuszban megbetegedve hősi halált halt.

Horváth József t. gyal. 1895-ben született Gyurón. Pilsenbe rukkolt be 1917. november 1-én, katonai kiképzése után mint géppuskást előbb az orosz, később az olasz hadszíntérre vitték, ezredével sok ütközetben vett részt, míg nem 1918. vége felé olasz hadifogságba esett, ahonnan 1919. november 14-én tért vissza hazájában. A Nemzeti Hadseregben 6 hónapot szolgált. A Kesk. tulajdonosa.

Horváth Imre őrmester áll. nyugdíjas, Bpest. Tényleges szolgálatra 1920-ban vonult be ezredünk III-ik zászlóaljához Bilekre, de a közbejött törvényen kívüli állapot miatt 1904 szeptember végén szerelt le. 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra a m. kir. 17-ik népf. gyalogezredhez, mellyel a szerb hadszíntérre ment Sabác-hoz, majd Arangyelovác és Valjevohoz. 1915 májusában az olasz frontra került a Doberdoi fensikra. Végigküzdötte itt és a Mte S. Michele-n az I.—XII. Isonzo csatát, de 1918 augusztus 26-án súlyosan megsebesült. Budapesten ápoálták és felgyógyulása után, mint 50%-os rokkant szerelt le. Megszakítás nélkül 49 hónapot töltött a tűzvona'ba. Tulajdonosa a K. cs. k., Seb. é. és a H. e. éremnek.

Horváth Imre. Született 1891-ben Gyuró községben. A szerb, később az olasz harctérre vonult ezredével a 69-esekkel és számos ütközetben vett részt. A nevezetesebbek közül említésre méltó a Görzi, Oslavai, Monte Santoi hatalmas küzdelmek, melyek annyi áldozatot kívántak a haza fiától. 1917. május 1-én megsebesült s ettől kezdve kórházról-kórházra járva kereste gyógyulását. Kitüntetései: OII. OIII. kesk. seb. é.

Huszár Gábor gyalogos, földbírtokos, Sárbogárd. 1912-ben vonult be ezredünk III-ik zászlóaljához tényleges szolgálatra és ment a zászlóaljjal a szerb hadszíntérre. Végig küzdötte a szerbjai hadjáratot, majd a zászlóaljjal az olasz frontra ment. Részt vett az I.—XII. Isonzo csatában és a Piave menti harcokban, a front összeomlásáig. Huszár Gábornak megadta azt a sors, hogy állandóan az e'ső vonalba küzdve, a háboru első napjától a frontokon eldőrdült utolsó ágyulövésig egyhuzamban, összesen tehát 51 hónapig harcolhasson. Ilyen teljesítményt kevesen mutathattak fel hadseregünkben. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., (kétszer) K. cs. k.

Horváth Ferenc m. kir. áll. r. főt. őrm., Kispeszt. Ezredünkhöz 1918 február hó 29-én vonult be háborus szolgálatra. Katonai kiképzése után ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz Bochette-Val-Di-Perhez, majd a Mte Grappa-i támadásban vett részt. A front összeomlásáig harcolt a zászlóalj kötelékében és annak maradványaival tért haza. 1919 január havában leszerelt. 1920 február 20-án lépett a m. kir. államtendőrség szolgálatába. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Háborus emlékéremnek.

Huszár József m. kir. áll. r. főtörzs-őrmester Rákospalota. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be háborus szolgálatra és decemberben ment a szerb hadszíntérre a Drina menti harcokhoz. 1915 májusában a zászlóaljjal került az olasz

hadszintére. Részt vett az I-IV. Isonzo csatában a Mte. Sabatino-n, a Podgorán, San Martino-n és az Oslaviján. 1915 november 12-én a templomdombért vívott küzdelemben megsebesült. Augusztusban került ismét vissza Pieniáki-hoz, de szeptemberben fogságba esett. A fogságból megszökött és 1918 szeptember havában éri haza. Harctéri szolgálata 16 hónap. Kiténtetési: K. cs. k., H. e. é. Sógora Kovács József és Kovács Kálmán ezredünk kötelékében harcolva az orosz hadszíntéren haltak hősi halált. Emléküket kegyelettel örökítjük meg ezredtörténetünk lapjain.

Horváth József ny. póstaaltiszt.

Horváth József gazd.

Horváth József t. gyal. 1899-ben született, alig 18 éves korában 1917 március 10-én kellett bevonulnia Pilsenbe ezredéhez, ahol a katonai kiképzését is kapta. Rövidesen a harctérre vitték, a piavei harcokban küzdött hazájáért és 13 hónapos frontszolgálata alatt mindössze egy kisebb légnyomás érte, melyet csakhamar kihevert. A Nemzeti Hadseregben 1920–1922-ig teljesített szolgálatot. A OIII. és K. cs. k. tulajdonosa.

Hujber Lajos t. szakaszvezető, m. kir. főgházőr, Budapest. 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra és ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a IV–VI.

Isonzo csatában az Oslaviján, a Podgorán, a Plava-Zagora védőkörlet harcokban majd a Sv. Katarinán és a Plaván. 1916 december 8-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol mint géppuskás oktató 1917 március 13-ig teljesített szolgálatot, mikor az orosz hadszíntérre az ezredhez vezényelték. Harcolt itt Tölgyesnél, majd Hlibokánál és az ezreddel került az olasz harctérre is a Piave-Montelloi harcokhoz. Itt másodikban sebesült, de 14 napi ápolás után visszament az első vonalba. A front összeomlása után az ezred maradványaival jött haza. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1921 december 28 óta a Pestvidéki kir. törvénytörvényeknél teljesít szolgálatot.

Horváth Ferenc t. tizedes, m. kir. áll. r. főőrzsórmester, Kispeszt. Ezredünkhöz 1914 október 26-án vonult be és ment decemberben az orosz hadszíntérre, ahol megsebesült. Felgyógyulva 1915 márciusában a kárpáti nagy téli csatához került. Ezt végig küzdve részt vett az oroszok üldözésében, az Ostrozei, Wielkopo'ei és Dobrotwor-i ütközetekben. Utóbbiban másodszor is megsebesült. Felgyógyulva 1915 október 26-án mint géppuskás ment az olasz harctérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett itt a III–VI. Isonzo csatában a Podgorán, az Oslaviján és a Plava-Zagora védőkörletben. A Görzi hídfő védelmében 1916 augusztus 8-án Al Pontenál fogságba esett. Itt harmadmagával tizenkét olasz rohamot vert vissza géppuskátüzzel, de végül győzván a tulerő, századával együtt elfogták. 1919 október 25-én tért haza a hadifogságból. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., O. h. e. é.

Hübler Ferenc m. kir. tiszthelyettes, Székesfehérvár. Tényleges szolgálatra 1908-ban vonult be ezredünkhöz és 1911-ben felvétette magát a hivatásos aliszti állományba. Mozgósításkor a tábori ezreddel ment a szerbiai harctérre Sabáchoz. Itt 1914 augusztus 18-án Priciszovicsnál megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol az önkéntes iskolában, mint szolgálatvezető teljesített szolgálatot. 1916 elején az orosz harctérre ment, honnan betegen került kórházba. A pótzászlóaljhoz vonult be és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kiténtetési: K. cs.

k., Seb. é., H. e. é., 1908-as e. é. 1912, 13-as e. k.

Hujber Lajos gyalogos, kovácsmester Hercegfalva. Ezredünkhöz 1916 május 28-án vonult be háborus szolgálatra Pilsenbe. Kiképzés után ez év szeptemberében az orosz hadszíntérre ment a Pieniáki-Zwyzin-i harcokhoz. December 6-án betegen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1917 március 4-én mint szakmunkást a Máv. műhelyébe Temesvárra vezényelték, ahol a forradalom kitörése érte. 1920/21-ben szolgált a nemzeti hadseregben is.

Illés Tibor t. hdgy. 1915. október havában vonult be és a cs. és királyi 69. gy. e.-hez. Katonai kiképzést Pilsenbe nyert és ugyanitt végezte el a tiszti iskolát is jó sikerrel. 1916 márciusában ezredével az orosz harctérre ment, részt vett annak minden ütközetében, míg nem 1917 augusztus 31-én megbetegedett és kórházba került. Maláriájából felgyógyulva, Losoncra helyezték és itt érte a forradalom. A K. cs. k. tulajdonosa. Kereskedő Székesfehérváron.

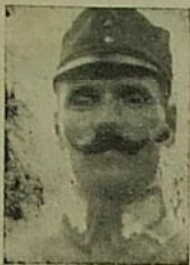

Irtó István, t. tizedes, m. kir. áll. r. főőrzsórmester, Budapest. 1917 január 29-én vonult be ezredünkhöz és ment május 7-én a román hadszíntérre a Serezh menti harcokhoz. 1918 novemberében szerelt le. 1920 március 20-án a nemzeti hadseregben szolgált. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Imre Géza t. főhadnagy, m. kir. vmsz. tisz, Budapest. Mint e. é. önkéntes 1915 május 15-én vonult be ezredünkhöz és a tiszti iskola elvégzése után ez év októberében III-ik zászlóaljunkhoz ment az olasz hadszíntérre. Részt vett a III.–XI-ik Isonzo csatában a Podgorán, Oslaviján, Al Pontenél, a Plava-Zagora védőkörlet harcokban, a Sv. Katarinán és a Plaván. 1917

május 18-án a Mte Kuk-on megsebesült. Felgyógyulva ez év decemberében újból az olasz harctérre ment a Tagliamentohoz. Harcolt a Mte Fredinán, Bochette Val Di Pernél és a Mte Grappán. A front összeomlásakor a zászlóalj maradványaival jött haza. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: Br. Signum Laudis a zöld szalagon, II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., O. h. e. é.

Irtó István t. őrmester, bankalász, Budapest. Ezredükhöz 1909 októberében vonult be tényleges szolgálatra és 1913 május 26-án mint szakaszvezető szerelt le. Háborús szolgálatra 1914 július 27-én jelentkezett és a tábori ezreddel a szerb határra ment Sabáchoz, majd az orosz harctérre Horozana-Wielkához. Részt vett a nagy visszavonulásban, a Turka-i, Zalarski-i és Magurra-i ütközetekben. Az ezredet ment az orosz lengyelországi harcokhoz is. Végigküzdötte a Nw. Breznica-i, Krepai, Belchatow-i, Bernadow-i és a Rozenek köül ütközeteket. A kárpátokban 1915 február közepén a 31-ik hadosztálytö zshöz vezényelték és itt teljesítette a szolgálatot az orosz, román és az olasz fronton megszakítás nélkül a háboru végéig. Harctéri szolgálata 51 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Kor. ez. é. k., Vas. é. k., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Ivanics József t. őrzvezető, ny. rendőr-főtörzsőrmester, Mór. Tényleges szolgálatra 1912-ben vonult be ezredükhöz és így a háboru kitörése tényleges állományba érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, ahol a Sabá-i harcokban vett részt. Szeptember 3-án az ezreddel az orosz hadszíntérre került. Harcolt Turká-nál és a Zalarszki ellen. Orosz lengyelországban Krepá-nál és Bernadow-nál. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában, majd az oroszok üldözésében Wielkopole-nál, Dobrotwornál. 1916 augusztus 5-én a Gienjaki-Zwyzin-i vonalon súlyosan megsebesült.

Izer István t. tizedes, 1908–11-es években tett eleget katonai kötelezettségének a 69. gy. e.-ben. A szerb harctérre a tábori ezreddel ment ki, innen szeptember elején az orosz frontra került s 8-án megsebesült. Hosszu kórházi ápolás után 1916. I. 25-én újból kivitték az oroszok ellen, számos ütközetben vett részt majd beteg volt kénytelen ismételtlen kórházba feküdni. Felgyógyulása után Pilsenben teljesített szolgálatot. 1918. novemberében szerelt le. Az 1908. jul. é. 1912–13. mozg. é. tulajdonosa. Gépkocsivezető.

Izinger G. Jakab t. őrmester, építési vállalkozó, Erd. 1910/13-ban szolgált ezredükhöz ténylegesen és 1914 augusztusában vonult be háborús szolgálatra. Az első menetszázaddal ment az orosz hadszíntérre a Sambor körüli harcokhoz, majd az orosz lengyelországi ütközetekhez. Itt küzdött Nw Breznicánál, Krepánál, Belchatownál és Augustynow nál, de 1914 december 8-án Bernadow-nál megsebesült. A XV. menetszázaddal 1915-ben újból az orosz harctérre Panaszowká-hoz, majd Pieniaki-hoz. Tölgyestől e'vezényelték a hadsereg építés-vezetőséghez és itt teljesített szolgálatot az orosz és később az olasz fronton, egész a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., Vas. é. k., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Irsai Ferenc ny. m. kir. törzsőrmester, Székesfehérvár. 1914 augusztus 1-én ön-

ként je'entkezett háborús szolgálatra ezredüknél és ment szeptember 28-án az orosz hadszíntérre. A Turka körüli és az orosz lengyelországi harcokban vett részt, de 1914 novemberben NW. Breznicánál megsebesült. Felgyógyulva 1915 májusában a 10-ik menetzászlóaljjal ismét az orosz frontra került. Harcolt Kamionkánál, 1916 májusában szabadságra ment és augusztusban áthelyezték a cs. és kir. 4-ik bosnyák ezredhez, mely ezred kötelékében az olasz fronton harcolt 1917 közepéig. Betegen kórházba ment és felgyógyulása után a 10-ik hadsereg fegyvermühelyében helyezték. Itt érte a forradalom. 1933 február 1-én ment nyugalomba. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., Korvas. é. k., K. cs. k., Seb. é.

Jakab Sándor t. tizedes, uri szabómester, Székesfehérvár. 1912-ben szolgált ezredükhöz és így a háboru kitörése tényleges állományban érte. A III-ik zászlóaljk kötelékében ment a szerb hadszíntérre és ennek kötelékében harcolt Kalinovik-Foca-nál, Brezovac-nál majd Krupanj és Zapolje-nél. 1915 május 25-én a zászlóaljjal az olasz harctérre ment, ahol csak rövid szabadságra menve— végig küzdötte mind a tizenkét Isonzo csatár és kétszer sebesült meg könnyebben. Egy ideig olasz-magyar tolmácsa volt zászlóaljkknak. Harctéri szolgálata 56 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., br. v. é., (kétszer) Ezüst é. k., K. cs. k., 1912/13-as e. k. Tagja volt a 69-es szoborbizottságnak és minden ezredükhöz közzefüggő mozgalomnak lelkes híve és pártfogója.

Jakab József t. őrzvezető, urad. alkalmazott, Eresi. Ezredükhöz 1910/13-ban szolgált a III-ik zászlóaljk kötelékében Bilekben és Castelnuovóban és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A szerb frontra ment, ahol részt vett a zászlóalj összes harcáiban. A zászlóaljjal került az olasz hadszíntérre is. Itt küzdött az I–IV. Isonzo

csatában a Mte Sabatino-n, Al Pontenél, a Godgorán és az Oslaviján, de 1915 november 4-én a Podgorán súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton mint rokkantat elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Harctéri szolgálata 15 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Janny Antal e. é. önkéntes, alhadnagy, gazdálkodó, Mór. 1916 május 15-én vonult be ezredünkhöz és ment augusztusban a román harctérre V-ik zászlóaljunkhoz. Innen a pótzászlóaljhoz, majd az olasz frontra került, ahol a Mte Tomba és Mte Grappán és St Pietronál harcolt a front összeomlásáig. 1918 novemberben leszerelt. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. Szolgált a nemzeti hadseregben is.

Járffas Lajos t. gyal. Született 1898-ban Bicskén. 1915-ben train szolgálatot teljesített, 1917-ben Székesfehérvárra vonult be, innen Pilsenbe került az ezredhez, majd az olasz frontra vezényelték, ahol V. 3-án megsebesült. Innsbruckban, Kufsteinben, Vágújhelyen ápolták. Ugyanezen év október havában a Tölgyesi szorosozhoz vitték, néhány hónap múlva helyőrségi szolgálatra osztották be. Kitüntetései: K. cs. k., A Nemzeti Hadseregben 1921-ben szerelt le. Kereskedő.

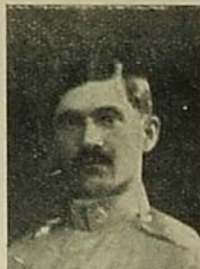

Jármay (Jezicsek) Róbert t. főhadnagy, p. ü. s. titkár, Pécs. Mint e. é. önkéntes vonult be 1914 augusztus 1-

én ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1915 február végén egy sikülönitménnyel ment az orosz hadszíntérre, ahol beosztották ezredünkhöz. Részt vett a kárpái nagy téli csatában, a Koziolatán és a Bukovica-n lefolyt ütközetben, de május 22-én betegen kórházba ment. Június végén újból az orosz frontra vezényelték az Ikwa menti harcokhoz. 1917. márciusában, mint létszámfelüti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték, honnan mint géppuskás ment 1917 őszén vissza az orosz harctérre. Itt volt 1918 februárjáig, mikor betegen került kórházba, majd tanulmányi szabadságra, Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, II. o. v. é., K. cs. k.

Jasper Ferenc, a Nemzeti Bank al-tisztje, Budapest. Háborus szolgálatra 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzése után 1916 március havában III-ik zászlóaljunkhoz az olasz hadszíntérre ment. Részt vett az V-VI. Isonzo csatában, a Plava-Za-gora védőkörlet harcáiban, majd az Oslaviján és Al Pontenél harcolt. 1916 augusztus 8-án Al Pontenél a Görzi hídfő védelmében a zászlóaljjal fogságba esett. Mint hadifogoly megfordult Olaszország számos táborában és 3 évi fogság után 1919 november 1-én tért haza. Harctéri szolgálata 6 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és H. e. é.-nek.

Jáver (Jungblut) Antal Máv. kalauz, Székesfehérvár. Ezredünkhöz 1915 januárjában vonult be háborus szolgálatra. Kiképzése után ez év májusában az orosz hadszíntérre ment. Részt vett a Dobrotwor-i, Witkow-Stary, és Karpilowka-i ütközetben. Az Ikwa folyó mellett 1915 októberében betegen jött haza. Felgyógyulva a pótzászlóaljtól újból az orosz harctérre került Panasow-kához. 1916 augusztus 5-én Zwyzin-Pienaki-nál fogságba esett. Kievben és Saratow-ban volt internálva, de 1917 dec. havában többedmágával megszökött és

1918 június havában ért Székesfehérvárra. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Jeli László, szabómester, Binke. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborus szolgálatra. Kiképzése után az olasz hadszíntérre került III-ik zászlóaljunkhoz, melynek kötelékében küzdött részt véve az összes ütközetben — a front összeomlásáig. Kitüntetései: Br. v. é., Vas érd. k., K. cs. k.

Jobbágy Jobst László, t. zászlós, a Mávaut ig. titkára, Budapest. 1915 október 15-én mint e. é. önkéntes került ezredünkhöz és mint kiképzett távbeszélő egy géppuskás századdal az orosz harctérre ment a cs. és kir. 9-ik huszárezredhez. Részt vett a 10-ik lovashadosztály közelekkében a Luck-körül ütközetekben, majd mint géppuskás a Tölgyesi és Ojtoz-i harcokban. 1917-ben az olasz frontra került a XI. isonzo-i csatához. 1918-ban III-ik zászlóaljunk kötelékében a Tagliamento és a Piave mellett küzdött. Harctéri szolgálata 14 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., O. és N. h. e. é.

Jónás Lajos t. őrzetető, gazdálkodó. Feleset. 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. Az orosz hadszíntérre ment, részt vett a II-ik lemergi csatában, de megbetegedett. Felgyógyulva 1914 decemberében a szerbiai harctérre került III-ik zászlóaljunkhoz a Drina men-

tére. A zászlóaljjal ment 1915 májusában az olasz frontra is. Részt vett itt az I.—V. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, a Podgorá-n, az Oslaviján 1916. májusáig, mikor betegen vitték kórházba. Felgyógyulva áthelyezték a 63-ik gyalogezredhez, mellyel a román majd az olasz harctéren küzdött, majd 1918 júliusában a francia hadszíntérre került Verdun-hoz, de itt 1918 szeptember 12-én fogságba esett, honnan 1920 május 8-án tért haza. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

dr. Jobst Valér, t. főhadnagy v. tiszti főgyógyász, Pécs, Mint e. é. önkéntes volt be 1913-ban ezredünkhöz és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre és 1918 februárjában az olasz frontra. Mint ezredünk élelmező tisztje egyhuzamban 51 hónapot töltött a harctéren. 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: Ez és Br. Signum Laudis, K. cs. k.

Juhász Nándor t. százados, okl. gépészmérnök, Budapest. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után 1915 június 2-án ment az orosz hadszíntérre, ahol részt vett az ezred összes hadműveleteiben 1916 május 20-ig, mikor a pótzászlóaljhoz vezényelték. 1916 decemberében súlyosan megsebesült. Felgyógyulva 1917 szeptember 14-én az olasz frontra vezényelték III-ik zászlóaljunkhoz. Itt harcolt a Tagliamento-nál, Bochette Val Di Pernél és a Mte Grappán. 1918 június 15-én megsebesült és a forradalom kórházban érte. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kitüntetései: III. o. kat. é. k., Ez és Br. Signum Laudis, I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é. (2 sávval) H. c. é.

Juhász János t. tizedes, sörgyári alkalmazott, Budapest. Ezredünkhöz háborus szolgálatra 1916 januárjában vo-

nult be és ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI.—XII. Isonzó csatában az Oslaviján, a Plaván, a Mte Kuk-on, a Mte Santo-n és Kostanjevičnál. Az Oslaviján megsebesült. 1917 novemberében betegen ment kórházba. Felgyógyulva egy kombinált ezred kötelékében az albán frontra került, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., H. c. é., 1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált.

Juhász István Szföv. tüztöltő, Bpest. Háborus szolgálatra 1915 március 19-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után ez év május 6-án az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett az I.—IV. Isonzó csatában az Mte Sabotino-n, Al Ponte-nél, a Podgore-n és az Oslaviján. Itt súlyosan sérülve ment kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz, honnan 1916 elején az orosz harctérre ment Panasowká-hoz, majd Pieniaki-hoz. 1918-ban az olasz frontra került. Harcolt a Djavementi harcokban 1918 novemberében le szerelt. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1918 december 10-én lépett Budapest Székesfőváros szolgálatába.

Juhász Péter t. tizedes, Szföv. tüztöltő, Budapest. Ténylegesen 1902/5-ben szolgált ezredünkben és 1914 júliusában vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, a Sabác körüli harcokhoz. Itt augusztus 23-án Jewremovac-nál megsebesült. Felgyógyulva 1914 novemberében az orosz frontra ment az orosz lengyelországi harcokhoz. Nw Breznícától betegen szállították kórházba. Rövidesen a szerb harctérre került a Drina mentére, majd a zászlóaljjal az olasz frontra. Részt vett az I.—VI. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, a Podgorá-n, San Martino-n, Mte S. Michele-n és a Plava-Zagora védőkörletben, valamint

az Oslaviján. 1916 augusztus 8-án a Görzi hídfő védelmében Al Ponte-nél századával fogságba esett. Genuában volt internálva, honnan 1919 augusztus 23-án tért haza. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

Jusztus Armin t. tizedes, 1914. július 28-án vonult be ezredéhez a 69-esekhez. Csakhamar az orosz harctérre vitték ki műszaki század kebelében, innen 1916 évben áthelyezték az olasz frontra, 54 hónapos frontszolgálatát alatt részt vett ezredének csaknem valamennyi ütközetében, s a frontok felbomlása után 1918 novemberében szerelt le. Kitüntetései: OIII., K. cs. k., H. c. é., ezüst érdem érem.

Kakas József t. őrmester, vendég-lős, Budapest. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. 1914 szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulva 1915 május 1-én újból az orosz harctérre került. Részt vett az oroszok üldözésében és az Ikwa-menti állásharcokban. Harcolt Panasowká-nál és a Pieniaki—Zwyzin-i vonalon. 1917 elején áthelyezték a gépkocsi osztághoz és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 32 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. c. é., 1912/13-as e. k.

Kakas Ferenc t. őrmester, vendég-lős, Budapest. Ténylegesen szolgáltra 1906-ban vonult be II-ik zászlóaljunkhoz Pécsre és 1910-ben mint szakaszvezető szerelt le. 1914 júliusában jelent kezett háborus szolgálatra és a tábori ezreddel ment a szerb harctérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a lemergi csatában, a nagy visszavonulásban és az orosz lengyelországi harcokban. Az ezreddel ment a kárpát nagy téli csatához. Itt 1915 március 20-án Wola—Michowá-nál megbetegedett, melyből kifolyólag tegyvernél-

küli szolgálatra minősítették. 1918 januárjában leszerelt.

Kakas István, hadapród, vendéglős, Budapest. 1916 május 31-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes és altisztú iskola elvégzése után 1916 december 18-án ment az olasz hadszíntérré III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Plavá-n lefolyt harcokban. A Mte Kuk védelmében 1917 május 16-án sebesülten fogságba esett, honnan 1916 augusztus 18-án, mint csererokkant tért haza.

Káldor József t. hadnagy, szappangyáros, Mohács. Mint e. é. önkéntes 1914 augusztus 10-én vonult be ezredünkhöz és a tisztú iskola elvégzése után a 6-ik menetszázaddal ment az orosz hadszíntérré. Részt vett az Ostrovec-i, a Pnikut-i és a Wielkopola-i harcokban, harcolt Lemberg előtt és Rokiety-nél, Dobrotwor-nál 1915 július 22-én fogságba esett. Szibériában volt internálva, honnan 1917 tavaszán megszökött a hosszas küzdelmes bolyongás után az orosz rajvonalon keresztül törve je'entkezett csapatainknál, majd bevonult a pótzászlóaljhoz Pilsenbe. Innen a cs. és kir. hadiszappangyárba Lublinba vezényelték és itt is éte a front összeomlása. Harctéri szolgálata hónap. Kíüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

† **Dr. Káldor Béla**, t. főhadnagy, ügyvéd, Budapest. 1914-ben vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. A tisztú iskola elvégzése után a szerb hadszíntérré ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj szerbiai hadműveleteiben, majd az olasz harctéren az I-XII. Isonzó csatában 1917 végéig. Harmínchat hónapi frontszolgálat után betegen ment kórházba, majd fe-

lülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen egy fogolyszázaddal az orosz hadszíntérré került és itt érte a forradalom. Kíüntetései: Signum. Laudis, II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1918 áprilisában a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt. Az igaz jó bajtárs emlékéit kegyelettel őrizzük és örökítjük ezredtörténetünk lapjain.

Káldor Vilmos t. hadnagy, gyógyszerész, Cece. Mint e. é. ö. gyógyszerész 1914 júliusában vonult be Grazba, honnan a 16-os helyőrség kórházba helyezték. Az orosz hadszíntéren a 16-ik hadosztályhoz osztották be. Saját kérelmére helyezték át 1915 szeptemberében ezredünkhöz. 1916 májusában az orosz hadszíntérré ment Pieniaki-hoz és Zwyżin-hez. Innen 1917 áprilisában került III-ik zászlóaljunkhoz a Plavára. Mte Grappán. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kíüntetései: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k.

Káldor Béla t. főhadnagy, szappangyáros, Mohács. Mint e. é. önkéntes 1912/13-ban szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérré. Részt vett a Sabác-i, Horozana-Wielka-i, Piaski-i ütközetekben, a Sianki és Turka elleni támadásban, de 1914 október 14-én a Zalarski magaslat elleni támadásnál súlyosan megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag 1917 elején mint 75%-os rokkantat elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Kíüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912/13-as e. k.

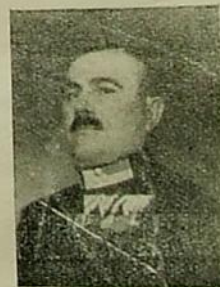

Kálmán József szfőv. altisztú, Budapest. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után az orosz frontra ment a v.

Breznicához. Részt vett a Grocholice-Belchatow-i, Augustynow-i, Bernadowi és Rozenek-i harcokban, a kárpáti nagy téli csatában, majd az oroszok üldözésében az Ikwá-ig. Innen Panasowká-hoz majd Pieniaki-hoz ment, ahol 1916 augusztus 21-én megsebesült. Felgyógyulva az olasz frontra vezényelték III-ik zászlóaljunkhoz melynek kötelékében harcolt a X-XII-ik Isonzó csatában a front összeomlásáig. A zászlóalj maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 42 hónap. Kíüntetései: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é.

Kálmán (Kadlicsek) István, t. hadnagy, Szfőv. tanító, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be 1915 augusztus 16-án ezredünkhöz. A tisztú iskola elvégzése után 1915 végén az orosz hadszíntérré ment az Ikwá-menti harcokhoz, majd Panasowká-hoz. Innen ment tanulmányi szabadságra. 1916 novemberében a román frontra vezényelték az V-ik zászlóaljhoz, ahol a Sereth-menti harcokban vett részt. Innen 1918 január 1-én a pótzászlóaljhoz került és itt éte a forradalom kitérőse. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kíüntetései: Br. v. é., K. cs. k. 1919 február 8-án szerelt le.

Kálódy Pál t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1912-ben vonult be és így a háboru kitérőse tényleges állományban érte. A szerb hadszíntérré ment III-ik zászlóaljunkkal, ahol végigharcolta a szerbek elleni hadjáratot, 1915 májusában az olasz frontra került az I-ső Isonzó csatához. 1915 május 27-én a Mte Sabotino-n megsebesült. Felgyógyulása után még ez év szeptemberében az olasz harctérré került a Poggora-i harcokhoz, de november 26-án

az Oslavijá-n újból megsebesült. A pótzászlóaljtotól ment 1917-ben harmadízben III-ik zászlóaljunkhoz és a 105-ik gy. ezred kötelékében harcolt 1918 május végéig, mikor betegen ment kórházba, ahol a forradalom kitörése is érte. Haretéri szolgálata 25 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. Seb. é., H. e. é. 1920 május 16-óta áll a m. kir. áll. rendőrség kötelékében.

† **Kálmán Imre** gyalogos, gazdálkodó, Rácalmás. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborus szolgálatra és kiképzés után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz, melynek kötelékében végigküzdötte a zászlóalj összes ütközeteit. Az utolsó harcokban súlyosan megsebesült és 1920 január 13-án sebesüléséből kifolyólag hősi halált halt. Hős atyját nemsokára követte kísérelésére, majd rövidesen özvegye is. Testvérei kegyelettel ápolják hős öccsük emlékét.

Kamarás (Gaszner) Károly t. hadnagy, a Shell kőolaj r. t. főtisztviselője, Budapest. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 áprilisában Székesfehérvárra, a tiszti iskola elvégzése után 1915 végén ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett mint szakaszparancsok harcolt a Podgorá-n, a Mte Sabotino-n, a Plava-Zagora védőkörzetben, az Oslavijá-n a templomdombon és Al Ponte-nél. 1916 augusztus 6-án az Oslavijá-n a Görz hídjó védelmében több napos elkeseredett küzdelem után a zászlóalj legnagyobb részével sebesülten fogságba esett. Mint hadifogoly Aderno-ban, S. Giovanni-ban, Puntá-n és Calci-ban volt internálva, honnan 1919 novemberében tért haza. Tulajdonosa a Károlycsapatkeresztnek.

Kapocs Ferenc t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Budapest. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz és ment decemberben az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárpáti nagy

téli csatában, de március 7-én a Cisnaryalgródi müuttól nyugatra a Piaski magaslaton megsebesült. Ez év decemberében a 16-ik menetszázzaddal újból az orosz hadtérre került az Ikwa menti harcokhoz, majd Panasowká-hoz. Pieniaki-tól Tölgyes-hez, Hlibokához, 1918 elején pedig az olasz frontra ment a Piavei harcokhoz, ahol részt vett a Montello elleni támadásban. Itt volt a front összeomlásáig Haretéri szolgálata 38 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., O. h. e. é.

Karle Ferenc t. tizedes, urad. szíjgyártó, Bieske (Göbölpu-szta). 1910-13-ban szolgált ezredünk III. ik zászlóaljában Castelnouvoban. 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre, ahol ugyancsak a III-ik zászlóalj kötelékében harcolta végig a szerbiai hadjáratot. A zászlóaljjal ment az olasz hadszíntérre is. Itt végig küzdötte az I-XII-ik Isonzo csatát. A háboru elejétől a front összeomlásáig összesen 52 hónapig megszakítás nélkül volt a fronton zászlóaljunk kötelékében. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) Vas. é. k., K. cs. k., 1912/13-as e. k.

Vitéz Karlovicz (Kalbok) Ferenc, gyalogos, gazdálkodó, Csokabó. 1915 május 15-én vonult be háborus szolgálatra és ment július 28-án az orosz hadszíntérre. Részt vett itt egyhuzamban 1918 februárjáig az Ikwa-menti és Panasowkai harcokban, a Pieniaki-Zwyzin-i ütközetekben, a Tölgyesi és Hlibokai állásokban. 1918 júniusában az olasz frontra ment. Itt II-ik zászlóaljunkhoz és a 105-ik ezred kötelékében mint géppuskás harcolt a front összeomlásáig. Haretéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. 1928-ban avatták vitézzé.

Kapanits Antal t. tizedes, bankalviszt, Budafok. 1915 június 19-én vonult be

ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzés után ez év októberében ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a III-VI. Isonzo csatában a S. Martino-n, Mte S. Michele-n, Podgorá-n, az Oslavijá-n és a Plavá-n. 1916 február 3-án áthelyezték az 52-ik gyalogezredhez melynek kötelékében harcolva 1916 augusztusában fogságba esett. Genová-ban volt hosszú ideig internálva és 1919 október havában tért haza. Haretéri szolgálata 10 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált.

Kárdos Mór népfelkelő, kereskedő, Budapest. Ezredünkhöz 1915-ben vonult be háborus szolgálatra csak helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen teljesített a pótzászlóaljnál a forradalom kitöréséig szolgálatot.

Karsai József gyalogos, m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Budapest. Ezredünkhöz 1914 augusztusában vonult be és októberben ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Krpanj-i erdei harcokban, harcolt Wogor-Srebrenica-nál, Zapolje-nél a Pozegánál és Drina mentén. 1915 havában az olasz frontra került a Mte Sabotino-ra. Részt vett az I-XII. Isonzo csatában, annak összes nehéz ütközeteiben Görz körül és a Tagliamento-ig való előnyomulásban 1918 április 26-ig, mikor mint dobánytermelőt szabadságot kaptak. Haretéri szolgálata 43 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é., 1919 január 7 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Kaszás József gyalogos, Szföv. gázgyári alkalmazotti, Budapest. Ténylegesen 1906/9-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz hadtérre. Részt vett a II-ik lembergi csatában, a nagy visszavonulásban

és a Sambor-körül harokban, Harcolt a téli csatában valamint az oroszokat üldöző harokban 1915 júniusáig. Kamiánkától betegen ment kórházba. Felgyógyulva 1916 decemberében a román harctérre ment V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Sereth-menti harokban, majd a zászlóaljjal Wien-be került. Itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 26 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Karsay Ferenc t. tizedes, vendéglős, Kápolnásnyék. 1915 június 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után 1915 végén ment az orosz hadszíntérre az Ikwa mellé. Részt vett a Panasowka-i, Zwyzin—Pieniaki-i, Lopusznoi, Tölgyesi és a Hlibokai harokban, majd az ezreddel az olasz harctérre ment. Itt a Piave mentén és a Montello elleni támadásban küzdött. Itt is érte a front összeomlása, mikor az ezred maradványaival hazajött. Harctéri szolgálata 1 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., Vas é. k., K. cs. k.

Katona (Kurz) Samu, t. őrzetű, a Salgótarjáni kőszénbánya r. t. tisztviselője, Budapest. Háborus szolgálatra 1915 március 15-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után géppuskástanfolyamra vezényelték, melynek elvégzése után 1915 augusztusában ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a II—XII-ik Isonzó csatában, a Padgorá-n, a San Martino-n, a Mte S. Michele-n, az Oslavija-n, a Plava—Zagora védőkörlet harcaiban, majd a Plava-n és a Mte Kuk-on. Harcolt a Tagliamento-nál, a Piave-nál valamint a Mte Grappa-n is. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k.

Kajtor István m. kir. áll. r. főtörzs-őrmeester, Budapest. 1914 október 26-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után 1915 januárjában ment az orosz hadszíntérre a kárpáti nagy téli csatába, Harcolt itt Cisna—Baligród-nál és

Wola—Michowá-nál, de március 23-án a Beskidék-ről betegen ment kórházba. Ez év július 26-án újból az orosz frontra ment a Witkow—Stary-i és az Ikwa-menti harokhoz, majd Panasowkához. 1916 november 15-én Zwyzin-nél megsebesült. Felgyógyulva 1917 március 28-án harmadízben Tölgyes-hez, majd Hliboká-hoz került és 1918 januárjában az olasz harctérre. Részt vett a Piave-menti harokban és a Montello elleni támadásban. 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1923 szeptember 1 óta áll a m. kir. államrendőrség kötelékében.

Kasza Ferenc gyalogos, Bp. szűv. altiszt, Budapest. Háborus szolgálatra 1916 májusában vonult be ezredünkhöz. Rövid kiképzés után az olasz hadszíntérre ment a III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a VI—XI. Isonzó csatában a Görzi hídfő védelmében, az Oslavija-n és a Sv. Katarina-i harokban. 1917 május 7-én a Mte Kuk-ért dúló harokban a zászlóalj nagy részével fogságba esett. Mint hadifogoly Genovában volt internálva honnan 1919 október 20. tért haza. Harctéri szolgálata 12 hó. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. 1920 június 10-től 1921 október 15-ig a nemzeti hadseregben szolgált.

Katona János gyalogos, gazdálkodó, Sárszentmihály. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után szeptemberben az orosz hadszíntérre ment az Ikwa-menti harokhoz. Az ezreddel ment Panasowka-hoz, Pieniaki—Zwyzin-hez, majd Tölgyeshez és Hlibokához. Ugyancsak az ezreddel ment az olasz hadszíntérre is, ahol a 31-ik rohamzászlóalj kötelékében harcolt a Piave-i csatában és a Montello bevételénél. A front összeomlása-kor az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 37 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Kasper Béla ny. áll. m. kir. százados. A Grác mellett fekvő Liebenau hadapród iskola elvégzése után mint hadapród tiszthelyettes 1906. szept. 1-én vonult be az ezredhez Pécsre 1909 május 1-én hadnaggyá nevezett ki. 1910. május 1-én áthelyezve az ezred Bileken állomásozó III. zászlóaljához, mellyel 1912-ben helyőrség változás folytán Castelnovo-ba, illetve előbb Meljine, később Igaló század állomáshelyekre került. 1913. nov. 1-én főhadnaggyá lépett elő. A mozgosítás is ezen Zlj.-nél érte, mellyel a déli harctéren az összes ütközeteket végigküzdötte. 1915. májusában ezen Zlj.-al az olasz harctérre vonult és ott az I—VI. Isonzó melletti csatákat végig harcolta. — 1916. május 1-én századossá lépett elő. 1916. augusztus 7-én az Oslavia templom ellen intézett kilátástalan ellentámadásnál fogságba esett. A Szičiliában levő Piazza Armerina-i kolostorban volt 1918. márciusáig, mikor mint csererokkantat kicserélték. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kiténtetési: III. k. é. k. Ez. k. é. é., Br. é. é., K. cs. k. 1908 J. e. é. 1912—13-as e. k. Nyugállományba 1924. jun. 1-vel.

Katona József t. tizedes, m. kir. r. törzsőrmeester, Budapest. 1915 július 1-én vonult be ezredünkhöz és ment október 15-én a 15-ik menetszázzal az orosz hadszíntérre az Ikwa-menti harokhoz. Innen Panasowká-hoz, majd a Pieniaki—Zwyzin-hez került. Az ezreddel ment Tölgyes-hez és Hliboká-hoz is. Itt 1917 október 2-án megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1918 április 1-én egy géppuskás osztaggal az olasz frontra ment. Részt vett itt a Piave—Montello-i ütközetben. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1923 október 1-óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Keller Ferenc gyalogos, földműves, Budatétény. Ezredünkben 1908/11-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án vonult háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre és Sabácnál súlyosan megsebesült. Huszonnégy hónapot töltött kórházi ápolás alatt, sebesüléséből kifolyólag 75%-os rokkantná nyilvánították és elbocsátották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a K. cs. k., Seb. é., 1908. e. é., és az 1912/13-as e. keresztnek.

vitéz Kazár (Kestler) Mihály t. szakszervező, gazdálkodó, Erd. 1905/8-ban szolgált ténylegesen ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb hadszíntérre, majd az orosz harctérre. Itt részt vett a Horozana—Wielka-i és Piaski-i ütközetben, de utóbbiban, szeptember 11-én megsebesült. Felgyógyulva újból az orosz harctérre Bernadowhoz. Végigküzdötte a kárpáti nagy téli hadjáratot és részt vett az üldöző harcokban az Ikwa folyóig. Harcolt Panasowkánál, Pieniaki—Zwyzin-nél, Tölgyes-nél és Hlibokánál. Az ezredrel ment az olasz frontra és a Piave—Montelloi harcokhoz. 1918 októberében francia fogságba esett, honnan 1920 májusában tért haza. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é. (kétszer) K. cs. k., Seb. é. 1926-ban avatták **vitézzé**.

Kelemen Sándor t. tizedes, szabómester, Bicske. 1907/10-ben szolgált ezredünk I. és III-ik zászlóaljában Bilekben. Háborus szolgálatra 1914 július 27-én vonult be és ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Drina-menti harcokban, a Krupanji és Zapolje-i ütközetben. Betegen szállították innen kórházba, majd felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol kiképzőszolgálatot teljesített. 1916 augusztus 14-én a román frontra került V-ik zászlóaljunkhoz. Itt küzdött 1918 márciusáig, mikor a zászlóaljjal Wienbe ment. A királyi várban teljesített őrszolgálatot a forradalom kitöréséig. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., 1908 évi e. é., 1912/13-as e. k.

Kellner Ferenc t. hadapród, községi tanító, Mór. 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. 1916-ban a román hadszíntérre ment V. zljunkhoz, ahol részt vett a zászlóalj összes hadműveleteiben. Innen az olasz frontra került a Piave mellé. Itt harcolt a front összeomlásáig. 1919 február 5-én szerelt le. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Kelemen Armin t. őrmester, kereskedő, Tolnanémedi. Tényleges szolgálatra 1913-ban vonult be ezredünkhöz. 1915 januárjában ment az orosz hadszíntérre ahol az ezredtörzsnél nyert beosztást. Részt vett az orosz, valamint a román és az olasz fronton az ezred összes hadműveleteiben 45 hónapon keresztül. A front összeomlásakor az ezred maradványaival tért haza. Kiténtetési: Kor. v. é. k., Br. v. é., K. cs. k.

vitéz Kenedy (Kautmann) János t. százados, vill t. főtisztviselő, Pécs. 1914 augusztus 25-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után az orosz hadszíntérre ment az orosz-nyelvi országos harcokhoz. Részt vett mint szakasz és századparancsnok a kárpáti nagy téli csatában. Mint zászlóaljsegédtiszt harcolt Panasowkánál, Pieniaki-nál, Tölgyesnél és Hlibokánál, majd az olasz fronton a Piave mentén. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kiténtetési: Ez. és br. Signum Laudis, I. o. v. é., K. cs. k., Német vaskereszt II. o.

Kenéz András t. számvivő őrmester, Bszkrt. főiszttviselő, Budapest. A mozgósítás legelső napján vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. A tábori ezredrel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Mint a 3-ik század majd az 1-ső géppuskásosztály számvivője rövid megszakítással 42 hónapot töltött az orosz és az olasz fronton. Itt is

érte a front összeomlása. Kiténtetési: Koronás ezüst érdemkereszt, br. v. é., K. cs. k.

kenesey Kenessey Gyula szkv. főhadnagy, fősolgabíró, Sárbogárd. Mint e. é. önkéntes 1906/7-ben a cs. és kir. 19-ik gyalogezredben szolgált. Mozgósításkor mint tart. főhadnagy vonult be ezredünkhöz és október 1-én ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Turkei támadásban és a Zalarski magaslaton lefolyt harcokban. Október 27-én a Magurán sebesült fogságba esett. Mint csererokkant 1915 december 3-án hazakerült. 1916 január 16-án az olasz harctérre vezényelték. A »Schenck« vadászszázalaj 4-ik századának parancsnokaként harcolt. Karinthiában, majd a 21-ik hadtestparancsnoksághoz osztották be. Innen a déltiroli frontra az Etschvölgyébe került az 56-ik árkászszázalajhoz. 1918 november 4-én olasz fogságba esett honnan 1919 december 1-én tért haza. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kiténtetési: Ez. és Br. Signum Laudis, K. cs. k., H. e. é., 1908 é. J. e. é., 1912/13-as e. k., O. h. e. é. Az Országos Frontharcos Szövetség sárbogárdi járási főcsoportjának elnöke. Lelkes támogatója minden 69-es mozgalomnak.

Keresztes Benő, gyalogos, gazdálkodó, Vál. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezredrel ment a szerbiai hadszíntérre Sabáchoz, majd egy ezredrel az orosz harctérre. Itt részt vett a II-ik lembergi csatában, de Horozana Wielkánál megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóalj kötelékében volt a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a Sebesülési éremnek.

Király József t. tizedes, fűszerkereskedő, Alesut. Háborus szolgálatra 1916. február 20-án vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után az orosz hadszíntérre ment, ahol részt vett az ezred összes hadműveleteiben majd lekerült az olasz

hadszintére, ahol a front összeomlásáig teljesített szolgálatot. Harctéri szolgálata 17 hónap. Kitüntetései: Vas é. k., K. cs. k.

Kerék István m. kir. áll. r. törzsőrmester, Budapest. Ténylegesen 1912-ben szolgált ezredünkben és 1914-ben a szerb hadszintére ment III-ik zászlóalj ütközeteihez, de 1915 szeptember 15-én a Crni Vrh-en megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz, majd 1915 júliusában az olasz harctérré ment. Részt vett az I–VI. Isonzó esatában a Podgorá-n, a San Martino-n, az Oslavija-n, Al Ponte-nél, és a Plava-n, 1917 e'ején a 17-ik népfelkelő gy. ezredhez helyezték. 1918-ban Odessába került a megszálló csapatokhoz. Itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálata 37 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. é. k.

Kelek István t. őrv. 1898-ban Polgárdi-n született. Ifjúságban bevonult, ott kapott katonai kiképzést, 1916. IX. 5-én az orosz és innen az oláh front tölgyesi szakaszára vitték. 1917-ben pedig Bécsújhelyen teljesített szolgálatot 1918-ban a piavei, Montellói, Monte Grappai ütközetekben vett részt. V. kitüntetései: OI., OIII., Kesk. seb. é. 1928-ban avatták vitézzé.

Kenesey István gyalogos, Bszkrt. kalauz, Budapest. Háborús szolgálatra 1915 május 6-án vonult be ezredünkhöz és ment júliusban az orosz hadszintére

a Bug-menti harcokhoz. Részt vett Witkow–Stary-i ütközetben. 1915 szeptember 7-én Karpilowká-nál megsebesült. Felgyógyulva 1916 márciusában újból az orosz frontra került Panaszowká-hoz. Itt harcolt 1918 elejéig, mikor az ezreddel az olasz harctérré szállították. 1918 novemberében leszerelt. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

dr. Kerekes Béla t. hadnagy, ügyvéd, Budapest. 1916 május 28-án vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után ez év novemberében az olasz hadszintére ment III-ik zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a X–XII. Isonzó esatában a Plavá-n, a Mte Kuk, Mte Santon és Zagorjenál. 1917 májusában so'önkívül lett zászlós. Ez év végén mint létszámfelelti kardos tisztet a pótzászlóaljhoz vezényelték, de 1918 májusában újból az olasz frontra került Vittoriába és zászlóaljunk kötelékében harcolt a Mte Grappán a front összeomlásáig. A zászlóalj maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., Porosz ez. v. é., K. cs. k.

Keletész Sándor t. őrv. 1913-ban vonult be katonának s 1914 augusztusában vitték a szerb harctérré, ahol csakhamar megsebesült. Felgyógyulása után előbb vissza a szerb, 1915 májusában az olasz frontra, betegsége'öl való felgyógyulása alkalmával 1916-ban ismét az olasz harctérré került, ahol másodszer sebesült meg. Hősiesen küzdött a podgorai és plavai csatákban, mig'nem 1916 szeptember 30-án tért vissza hazájába. Kitüntetései: OII., OIII., K. cs. k. Dombóváron bőrnagykereskedő.

Kerék István t. gyalogos, 1891-ben született Nagyerkádán. 1912-ben vonult be tényleges katonai szolgálatra. A mozgósításkor azonnal a szerb frontra került, ahol a harcok folyamán megsebesült. Felépülése után előbb a szerb,

1915-ben az olasz — doberdói, isonzoi harcok — 1917-ben pedig áthelyezve a 17-es honvédekhez, a megszálló csapatokkal Odesszába került s a háború végéig itt teljesített szolgálatot. Kitüntetései: OIII., kétszer, K. cs. k., seb. é. Három fivére halt hősi hálált.

Keszei Sebestyén t. gyal. 1914-ben vonult be Székesfehérvárra. Rövid kiképzés után gépfegyver tantolyamot végzett s az orosz-lengyel fronton harcolt 1915. II-ig, ekkor betegen vitték kórházba. Felgyógyulása után részt vett a kárpáti előnyomulásban. Grodek alatt megsebesült. A Skoda gyárban nyert beosztást, végül az oláhok ellen harcolt, ahol sebesülten fogságba esett, ahonnan 1918 ápr. 12-én jött meg. A seb. é. viselésére jogosult. 1918-óta a Szfővátos Elektromos Műveinél teljesít szolgálatot.

Keszihelyi János t. tizedes, cipész-mester, Budafok. Ezredünkben 1906-ban szolgált ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszintérré a Sabác-i harcokhoz, majd az orosz hadszintérré. Itt részt vett a Horozana–Wielka-i, Pjaski és Scercec-i ütközetekben és a nagy visszavonulásban. Harcolt Turkánál, Siankinál, a Zalarski-n és a Magurá-n. Az ezreddel ment az orosz-lengyel-orosz harcokhoz is. Részt vett a Nw. Breznica-i, Krepa-i, Belchatow-i és Bernadow-i harcokban. 1914 december végén a hadtáp-zászlóaljhoz vezényelték. Innen 1916-ban betegen ment kórházba. A pótzászlóaljná a műszaki csapatokhoz osztották be és ott teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig mint műhelyvezető. Harctéri szolgálata 24 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Kézdy (Kolacsek) Rezső, t. zászlós, m. kir. vámszaki főtiszt, Budapest. 1915 október 15-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola el-

végzése után 1916 januárjában az orosz hadszíntérre ment Panasowkához. Innen a Pieniaki—Zwyzin-i vonalra, majd Tölgyeshez került ahol 1917 ápriliséig harcolt. 1917 augusztusában az olasz frontra vezényelték III-ik zászlóaljukhoz. Részt vett a XI—XII. Isonzó csatában, de 1918 június 15-én a Mte Grappán megsebesült. 1918 augusztus végén újból az olasz fronton harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 36 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Keresztényi (Schlaghammer) Márton t. szakaszvezető, m. kir. p. ü. m. I. o. altiszt, Budapest. Ezredünkben 1901/4-ben szolgált ténylegesen, majd áthelyezték a m. kir. 17-ik népfelkelő gyalogezredhez, melynek kötelékében 1914 augusztusában ment a szerb hadszíntérre a Drina menti harcokhoz. Egy járőr harcban súlyosan megsebesült. 1915 február 3-án Montenegróba került, honnan sértetlen vitték kórházba. Felgyógyulva a 312-ik h. gyalogezredhez vezényelték a román harctérre, honnan 1917 végén Luzosra ment a pótzászlóaljhoz. 1918 januárjában az olasz fronton harcolt. Részt vett a Piave menti ütközetekben. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Kéri Károly.

Kereszty (Kreutzer) Ferenc, t. főhadnagy, ipartűri cégvezető, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1910/11-ben szolgált ezredünkben és mozgósításkor vonult be

háborus szolgálatra. Az orosz- lengyelországi harcokban mint szakaszparancsnok, a kárpáti téli csatában és a Volhyniai harcokban mint a II-ik géppuskasztag parancsnoka vett részt. Az olasz fronton III-ik zászlóaljnak kötelékében pedig mint századparancsnok harcolt a Mte Kuk-on. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, K. cs. k., 1912/13-as e. k.

dr. Kékesdy (Köberling) Nándor t. főhadnagy városi t. tanácsnok, Pécs. 1907/10-ben szolgált mint e. é. önkéntes ezredünkben. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre ahol 1914 augusztus 9-én a Sabác-i harcokban Ml. Vranjska-nál megsebesült. Novemberben újból az orosz harctérre került, az orosz-lengyelországi harcokhoz. Sebesülése kiújulva kórházba szállították. Felgyógyulva 1915 májusában harmadizredben vezényelték az orosz frontra, ahol részt vett az ezred ütközetében ez év végéig mikor tüfusszal az Arad-i kórházba vitték. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot. Kitüntetései: Signum Laudis, K. cs. k.

Király József, altiszt.

Király István t. szakaszvezető, m. kir. postaaltiszt, Kispeszt. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben és 1914 augusztusában vonult be háborús szolgálatra. Az első menetzászlóaljjal ment az orosz hadszíntérre a Sambor körüli harcokhoz. Az ezreddel ment Orosz-lengyelországba is Krepá-hoz, november

21-én Wala-Blakowá-nál megsebesült. Felgyógyulva 1915 augusztusában újból az orosz frontra került. Az Ikwamenti harcokban vett részt, majd Panasowkához került, ahol 1916 június 5-ig harcolt. 1917 januárjában a román harctérre vezényelték és az V-ik zászlóaljuk kötelékében a Sereth-menti hadműveletekben vett részt. Wienből került 1918 augusztus 8-án vissza — mint telmentett — a m. kir. posta szolgálatába. Harctéri szolgálata 28 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Kiry József t. tizedes, autófényező, Budapest. 1915 június havában vonult be ezredünkhöz és ment szeptemberben az orosz hadszíntérre ahol részt vett az ezred összes hadműveleteiben. Majd a román fronton Tölgyesnél és Hlibokánál harcolt. Az ezreddel ment az olasz harctérre a Piave mellé, honnan betegen került a pótzászlóaljhoz, ahol helyiszolgálatot teljesített. 1918 végén az albertfalvi repülőgépgyárba vezényelték és itt is érte a forradalom. Harctéri szolgálata 29 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Kiss Péter, t. törzsőrmester, Bszkrt kalauz, Budapest. 1913 október 6-án vonult be katonai szolgálatra a m. kir. 2-ik honvéd gyalogezredhez. 1914 augusztus 1-én ment szerbiai hadszíntérre Tittelhez, majd az orosz harctérre, ahol részt vett a Przemysl és Lemberg körüli harcokban, de 1914 novemberében megsebesült. 1914 decemberében a 301-ik gyalogezredhez helyezték át, ahol részt vett az ezred összes ütközetében 1916 májusáig mikor megbetegedett. Ez év októberében a román harctérre került Predeal-hoz. 1917 március 10-én áthelyezték a cs. és kir. 51-ik gyalogezredhez az olasz harctérre, ahol a rohamzászlóalj kötelékében harcolt Görz, majd Udine-nél. 1918 októberében fogságba esett, honnan 1919 decemberében tért haza. Harctéri szolgálata 39 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é.

Kiss József t. o. meszer, urad. s. tiszt, Mór, 1910-ben szolgált ezredünk tényleges állományában. Mozgósításkor a III-ik zászlóaljunkhoz vonult be és ment a szerb hadszíntérre. A Drina menti harcokban, a Miskovác, Krupanj és Zapolje-i ütközetek után 1914 december 5-én fogságba került Montenegróba szökött, ahonnan 1916 júniusában megszabadult. Bevonult a pótzászlóaljhoz és márciusban az olasz harctérre ment. A VI-ik Isonzó csatában Sv. Katarinánál megsebesült. — Felgyógyulva Prágában robbantó tanfolyamot végzett, majd 1917. májusában újból az olasz frontra került. Itt harcolt a X—XII-ik Isonzó csatában, 1918 június 15-én újból megsebesült. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Jub. é., 1912/13-as e. k.

Kiss Béla t. gyal. Székesfehérvárra vonult be katonai kiképzésre 1915 június havában. A gyakorlati és elméleti harcászati tudományok elsajátítása után Bécsbe kapott beosztást, itt 1916 márciusában, mint nélkülözhetetlen felmentést nyert a katonai szolgálat alól és leszerelt. Polgári foglalkozása: főgépész.

Kiss Ferenc t. hadnagy, a Nemzeti színház színművésze, Budapest, 1914 augusztus 1-én vonult be ezredünkhöz mint e. é. önkéntes. A tiszti iskola elvégzése után azonnal az orosz hadszíntérre került és a kárpáti nagy téli hadjáratban harcolt, honnan sebesülten és lábfejjel szállították kórházba. Hosszas gyógykezelés után az olasz harctérre ment és itt a III-ik zászlóaljunk kötelékében végigküzdötte a X—XI-ik véres Isonzó csatát. Innen betegesen tért haza, de 1918 januárjában a hadügyminisztérium a harctéri szolgálata alól felmentette és a forradalom kitörésekor szerelt le. Katonai kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1919-től kisebb megszakítással tagja a Nemzeti színháznak és fel-

lépett a főváros minden számottevő színpadán. 1935 évben érte a legnagyobb kitüntetés, amikor a Kormányzó Ur a »Corvin-koszorúval« tüntette ki. A Színművészeti Akadémia tanára, a Rádió rendezője, a Petőfi Társaság, Vajda János Társ., Gyóni Géza Társ., Gárdonyi Géza Társaság, st. tagja. Ezredünk méltán büszke, hogy tagjai sorába tartozott ez az egyik legnagyobb magyar színművészünk, aki szívvel lélekkel állt ezrede mellett és ha volt ezredéről van szó, a legnagyobb áldozatkészséggel támogatta minden megmozdulást.

vitész Kiss Kálmán t. hadnagy kereskedő, Paks. Mint e. é. önkéntes vonult be ezredünkhöz 1915 május 15-én és a tiszti iskola elvégzése után december 7-én ment az orosz hadszíntérre. Harmenc hónapi frontszolgálat alatt részt vett az ezred minden ütközetében, míg 1918 június 15-én a Montello elleni támadásban súlyosan meg nem sebesült. Troppauban, majd Budapesten gyógykezeltek. Kitüntetései: III. o. k. é. k., Signum Laudis, K. cs. k., eSb. é. 1929-ben avatták vitézzé.

Kiss Lajos t. szakaszvezető, nyug. m. kir. áll. r. főörzsőrmester, Paks. Tényleges szolgálata 1913 októberében vonult be ezredünk III-ik zászlóaljához Castelnovo-ba és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A zászlóaljjal ment a szerb hadszíntérre. Végig küzdötte a szerbek elleni hadjáratot és megsebesült, majd az olasz frontra ment. Részt vett az I—V. Isonzó csatában, de 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében Al Ponte-nél a zászlóaljjal fogságba esett, honnan 1919 augusztus 12-én tért haza. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. 1935 július 1-ével ment nyugálomba.

Kiss Pál szövő, autiszt, Budapest. Mint népfőlkelő 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment június 2-án az orosz hadszíntérre. A Dobrotwor-i út-

közetben 1915 július 21-én megsebesült. Lembergben, majd Pécsen gyógykezeltek. Felgyógyulva a pótzászlóaljhoz vonult be, ahol helyi szolgálata alkalmasnak minősítették. Ennek dacára önként kiment 1917 elején a román frontra V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth menti harcokhoz, Innen beteg kórházba szállították. Felgyógyulása után 1918 márciusában a katonai rendőrséghez vezényelték és itt is érte a forradalom. Harctéri szolgálata 1 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é.

Kiss György gyalogos, jár. bir. altiszt, Székesfehérvár. 1915 október 15-én vonult be ezredünkhöz háborús szolgálata-ra és ment 1916 január 20-án az orosz hadszíntérre az Ika menti harcokhoz. Részt vett a Panasowka és Pieniaki-i harcokban, harcolt Tölgyesnél és Hlibokánál. Az ezreddel ment az olasz harctérre Vitkovio-hoz. A Piave-menti harcok után részt vett a Montello elleni támadásban, amikor súlyosan megsebesült. 1918 augusztus 23-án szállították Budapestre kórházi kezelésre és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 31 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Kiss János t. szakaszvezető, gazdálkodó, községi bíró, Lovasberény. 1906/9-ben szolgált ténylegesen ezredünkben. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálata-ra és ment a tábori ezred I-ső zászlóaljjal a szerb hadszíntérre majd az orosz frontra. Részt vett a Horozana—Wielka-i és Piaski-i ütközetben. Ez utóbbiból betegesen ment kórházba. Felgyógyulva május 1-én újból az orosz harctérre került. Harcolt Ostrovec-nél, Pnikutnál, Wielkopole-nál, Lemberg bevételénél, Klodno-nál. Kamianka Strumilowá-tól bokatoréssal szállították kórházba. Hosszas gyógykezelés után a pótzászlóaljtól mint segédszolgálatost Budapestre a nyersanyag átvételei Bizottsághoz vezényelték. 1917 októberében az olasz frontra ment III-ik zászlóaljunkhoz. Itt harcolt a XII-ik

Isonzó csatában, de a Mte Grappán 1918 június 15-én megsebesült. Győrben, Székesfehérvárott és Tölgyesben gyógykezelték és itt is érte a forradalom. Harctéri szolgálata 15 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. Jelenleg Lovasberény község bírójának és a tejszövetkezet pénztárosa. Neje: Csídey Erzsébet, gyermekei: Lajos és János.

Kiss István t. főhadnagy vár. üz. főkönyvelő, Szekszárd. Mint e. é. önkéntes 1914 július 28-án vonult be ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1914 decemberében ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj összes harcaiban, de 1915 január 9-én a Driná-nál megsebesült. A pótzászlóaljtól 1915 októberében az olasz frontra került, ahol a IV. Isonzó csatában harcolt. 1916 áprilisában betegen kórházba ment. Ez év júniusában az orosz frontra vezényelték. Pieniaki-hoz, honnan 1917 szeptemberében, mint létszámfeletti kardos tisztt a pótzászlóaljhoz vonult be. Itt szolgált a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kitüntetései: Signum Laudis, K. cs. k.

Kiss Endre hadapród őrm. Szöv. adóhiv. főtiszt, Budapest. Ezredünkben 1897-98-ban szolgált mint e. é. önkéntes, Budapestben. A világháborúban 1914 augusztus 1-én vonult be a m. kir. 14-ik népf. gy. ezredhez. Az orosz frontra ment, ahol részt vett a Chodel melletti ütközetben Stassof-nál, majd áthelyezték a m. kir. 3-ik honvéd gyalogezredhez. Harcolt a kárpáti nagy téli csatában, de 1914 december 27-én a Dukla szorosban fogságba esett. 1918 november 23-án szerelt le.

Kiss Imre t. tizedes, nyug. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Tényleges katonai szolgálata 1912-ben vonult be III-ik zászlóaljunkhoz Castelnovo-ba. A zászlóaljjal ment a szerb hadszíntérre. Végigküzdötte a szerbiai ütközeteket

Brezovácnál, Cavcici-nél, Krupanj, majd Zapolje-nál. Harcolt Pozegánál és a Drina mentén. 1915 májusában a zászlóaljjal ment az olasz harctérre is. Az I-V. Isonzó csatában a Mte Sabatino-n, a Podgorán és az Oslaviján. 1916 május 25-én a Plava-Zagora védőkörletben a 383-as magassági ponton súlyosan megsebesült. Hosszas gyógykezelés után a póttéstől 1917 március 31-én mint 75 %-os rokkantát tartósan szabadságozták. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é. (kétszer) Br. v. é., (háromszor) K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k. Jelenleg is 50 %-os hadirokkant.

Kis József, gyalogos, gazdálkodó, Vál. 1914 augusztus 25-én vonult be ezredünkhöz és kiképzés után a szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a Zapolje-i Rogacica-i és Uzice-i támadásban, majd a zászlóaljnak Pozegára való visszavonulását fedezve, 1914 december 4-én szakaszával fogságba esett. Végigküzdötte a szerbiai „halálmars”-ot és Albánián keresztül O'aszországba került, honnan mint hadifoglyot a franciaországi Grenobleban internálták. Hetven hónapi fogság után 1920 május 20-án tért haza.

Kiss János t. tizedes, fehérmű tisztt, Budapest. Ténylegesen 1907/12-ben szolgált ezredünk III-ik zászlóaljában Pécsen. Háborús szolgálata 1914 július 27-én vonult be és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre, majd az orosz harctérre. Itt részt vett a II-ik tembergi csatában, de 1914 szeptember 9-én Horozana-Wielkánál súlyosan megsebesült. Fe'gyógyulva helyi szolgálatra osztották be, majd 1916 augusztusában a román harctérre ment az akkor felállított V-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj összes ütközeteiben egészen a Sereth folyóig. A zászlóaljjal ment Wienbe is, ahol a királyi palotában a forradalom kitöréséig őrszolgálatot teljesített. Harctéri szolgálata 24 hónap.

Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

† **Kiss Benő** t. tizedes, gazdálkodó. Ténylegesen 1907/10-ben szolgált ezredünkben és 1914 júliusában vonult be háborús szolgálatra. Ezredünk számos harcaiban vett részt a szerb, orosz, román és az olasz hadszíntéren, de 1918 október 27-én Assiagonál ellenséges golyó által találva hősi halált halt. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1908 é. J. e. é., 1912/13-as e. k. Emlékét kegyelettel őrzik meg hozzátartozói és örököstjük meg mi is a 69-esek Pantheonjában.

Kiss János t. tizedes, Bszkrt kocsivezető, Budapest. 1911-ben szolgált ezredünkben és 1914 júniusában vonult be háborús szolgálatra. Beosztották az egészségügyi osztaghoz és 1915 áprilisában az orosz hadszíntérre ment. Részt vett az összes hadműveletekben 1915 decemberéig, mikor a szerb harctérre került, majd beosztották a dunai hajóhadhoz Zimonyba. Innen 1916 májusában visszakerült ezredünkhöz az orosz harctérre. Részt vett a Panasowka-i Pieniaki-i állásharcokban, harcolt Tölgyesnél és Hlibokánál. Itt a géppuskás osztaghoz helyezték át. Az ezreddel ment az olasz frontra a Piave-Montel'o-i ütközetekhez. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 34 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k. 1918-ban lépett a Bszkrt szolgálatába.

Kiss János géppuskás cipézmester, Paks. Ezredünkben 1907/10-ben szolgált ténylegesen Pécsen és Bilekben. 1914 július 28-án vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a szerbiai hadjáratban a zászlóalj összes ütközeteiben. 1915 őszén az orosz harctérre ment az Ikwa mentére, majd Panasowkához került. Itt 1916 június 4-én egy

orosz támadás alkalmával megsebesült. A pótzászlóaljtól 1918 tavaszán az olasz frontra ment a Piave menti harcokhoz és a Montello-i támadáshoz. Itt érte a front összeomlása. Az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 24 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1908-as e. é., 1912/13-as e. k.

Kiss Mihály t. tizedes S. főv. alisz. Budapest. Tényleg en 1903-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A munkásosztaggal ment az orosz hadszíntérre Tomaszow-hoz. 1916-ban beosztották ezredünkhöz. Részt vett a Pieniaki-Zwyzn-i harcokban, majd Tölgyesnél és Hlibokánál harcolt. Az ezreddel ment az olasz harctérre is. A Piave menti csatában és a Montello bevételében vett részt, de júniusban betegen ment kórházba. A pótzászlóaljnál 45 %-os rokkantná nyilvánították és 1918 augusztusában elbocsátották. Harctéri szolgálata 49 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., (kétszer) K. cs. k.

Kiss Mihály szabómester, Seregélyes. 1916 januárjában vonult be ezredünkhöz háborus szolgálatra. Kiképzése után V-ik zászlóaljunkhoz ment a román hadszíntérre, ahol részt vett a Sereth-menti harcokban. 1918-ban a zászlóaljjal Wienbe került és itt a királyi várban teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 18 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Klébert Ignác t. gyal. 1894-ben Szár községben született. Katonai pályafutása a világháborúba való bevonulásával kezdődött meg s folytatódott a Stari Sambor, Turka, Brody stb. mellett lezajlott kemény harcokban; befejeződött pedig 1917. június havában, amikor súlyos fejlövésessel járta végig a monarchia kórházait, mignem hosszú gyógykezelés után rokkantnak minősítették.

42 hónap és 17 napi frontszolgálata van. Kitüntetései: OIII. Kesk. seb. é. Gazdálkodó.

Kiss Nándor szabómester, Seregélyes. Ezredünkhöz 1916 januárjában vonult be háborus szolgálatra és katonai kiképzése után a román frontra került V-ik zászlóaljunk kötelékébe. Részt vett a Sereth menti harcokban, majd a zászlóaljjal Wienbe ment. Itt a királyi várban őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 18 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek. A nemzeti hadseregben 6 hónapon keresztül teljesített szolgálatot.

Kispe jézy Lajos szkv. százados.

Klein Ferenc t. hadnagy, rum és líkőrgyáros, Mohács. 1916 május 29-én vonult be mint e. é. önkéntes ezredünkhöz. A tiszti iskola elvégzése után 1916 októberében az orosz frontra ment Pieniaki-hoz, de 1917 októberében tifusszal kórházba vitték. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz és tanulmányi szabadsága alatt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 11 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Klein Zsigmond, gyalogos, bádogos és edénykereskedő, Eresi. 1915 július 15-én vonult be ezredünkhöz és kiképzés után október 15-én ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a III-VI-ik Isonzo csatában a Podgorán, a Plava-Zagora vé-

dőkörletben és az Oslaviján. 1916 augusztus 7-én a Görzi hídfő védelmében az Oslaviján a zászlóalj nagy részével fogságba esett, honnan 1919 október 13-án tért haza. Harctéri szolgálata 9 hónap. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

† **Klein Ignác** t. főhadnagy, szesz-nagykereskedő, Mohács. Mint e. é. önkéntes 1913-ban szolgált ezredünkben. A tábori ezreddel ment a szerb, majd a Sabác-i harcok után az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred ütközeteiben 1915 áprilisig, mikor betegen és sebesülten kórházba szállították. Felgyógyulva csak he'i szolgálatra alkalmasnak minősítették és mint ilyen a forradalom kitöréséig Pilsenben a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot mint az 5-ik pótzászad parancsnoka. 1919 november 29-én a harctéren szerzett betegségében hősi halált halt. A mindenki által szeretett «Náci» emlékét kegyelettel örökítjük meg ezredtörténetünk lapjain.

Kluber József szabómester, Martonvásár. Háborus szolgálatra 1917 márciusában vonult be ezredünkhöz Pilsenbe. Kiképzés után májusban ment az olasz hadszíntérre. Részt vett a Piave-menti harcokban, a Montello elleni támadásban, majd harcolt Valdobbadiadene-nél. 1918 október 29-én San Pietro-nál francia fogságba esett. Mint hadifogoly Robinban, St. Angelo-ban majd Lyon-ban volt internálva és 1920 május 23-án tért haza. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Kluber János gyalogos, kereskedő, Martonvásár. Ezredünkben 1905-ben szolgált ténylegesen és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabác-i harcokhoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Részt vett a Horozana-Wielka-i, Piaski-i harcokban, a nagy visszavonulásban, majd a Sianki-i ütközetben. Innen betegen száll-

lították kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, de felülvizsgálaton helyi szolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen a Skoda művek őrszázlójához vezényelték és itt volt a forradalom kitöréséig. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Klinger Vilmos t. főhadnagy magán-tisztviselő, Budapest. Ezredünkben 1911-ben szolgált, mint e. é. önkéntes. A világháborúban 1914 július 28-án vonult be, mint hadapród. Az első menetszázaddal ment a szerb frontra III-ik zljunkhoz melynek kötelékében végig küzdötte a szerbek elleni hadjáratot, majd a zászlóaljjal az olasz frontra került, ahol küzdött az I—VI. Isonzo csatákban. 1916 decemberében kórházba szállították. Felgyógyulva a pamutközpontban nyert beosztást. Itt is érte a forradalom. Haretéri szolgálata 28 hónap. Kiténtetési: Ez. Signum Laudis, Br. Signum Laudis, K. cs. k., Seb. é. 1918 november 15-én szerelt le.

Kocsis József gyalogos, kőműves mester, Mór. 1915 február 15-én vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az oroszok üldözésében az Ostrazeci, Pnikut-i, Wielkopolie-i és a Bug folyó menti harcokban. Dobrotwor-nál 1915 július 24-én fogságba esett, honnan 3 évi fogság után 1918 május 31-én jött haza. Juliusban az olasz frontra került a Piave mellé. Itt érte a front összeomlása. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek.

Kocsis György t. szakaszvezető, építőmester, Székesfehérvár. 1910-ben szolgált ténylegesen ezredünkben. 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra és ment a szerb harctérre III-ik zászlóaljunkhoz. Itt részt vett a zászlóalj összes hadműveleteiben és ő kapta a zászlóaljban az első I. oszt. vitézségi érmet. Megsebesült, de felgyógyulva az olasz frontra ment és itt harcolt a összeomlásáig. 1919 novemberében leszerelt. Kiténtetési: I. o. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Konkoly József m. kir. áll. r. fő-törzserőmester, Budapest. 1911-ben vonult be ezredünkhöz és a világháború kitörése tényleges állományban érte. A III-ik zászlóalj kötelékében ment a szerb hadszíntérre. Itt Miokovac-i, Krupanji és Zapolje-i ütközetben. Utóbbiból 1914 november 10-én betegen ment kórházba. Felgyógyulva 1915 júliusában az olasz hadszíntérre ment a II—III. Isonzo csatához Al Ponté-hez, majd a San Martinó-ra és a Mte S. Michele-re. A Podgorán december közepén megsebesült. Mint géppuskás ment harmadszor az olasz harctérre, ahol a cs. és kir. 9-ik huszárezred kötelékében harcolt a Piave mentén. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k. 1919 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában.

Kolos Ferenc t. szakaszvezető, Máv. ka'auz, Bu'afok. Tényleges katonai szolgálatra 1907-ben vonult be ezredünkhöz Székesfehérvárra, majd áthelyezték Pécsre II-ik zászlóaljunkhoz. 1910-ben mint szakaszvezető szerelt le. Háborús szolgálatra 1915-ben hívták be ezredünkhöz, de áthelyezték a cs. és kir. 2-ik vasutasrezredhez. Harminc hónapra keresztül teljesítette itt harctéri szolgálatot az olasz majd az orosz hadszíntéren. 1918 februárjában a D. V. szolgálati érdekből felmentette. Tulajdonosa a Jub. e. éremnek és a H. e. éremnek.

Kónya Imre gyalogos Máv. üzemi altiszt, Bicske. Ezredünkhöz 1915 július 15-én vonult be. Kiképzés után az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a II—IV-ik Isonzo csatában a San Martinon, Mte Michele-n és a Podgorán. 1915 november 28-án az Oslaviján fogságba esett. Sziciliában volt internálva és 4 évi fogság után 1919 november 17-én tért haza, mikor leszerelt.

Kókány János, gyalogos, m. kir. postaaltiszt, Kispeszt. Ezredünkben 1905-ben

szolgált ténylegesen 1914 július 26-án vonult be háborús szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabac-i harcokhoz, majd az ezreddel az orosz harctérre. Részt vett a Sianki-i, Sokoliki-i, Turka-i és Zarlarski-i támadásokban és a Magurán lefolyt ütközetekben; ahol október 28-án sebesülten fogságba esett. Szibétiában volt internálva, honnan 5 évi szenvedés után 1920 október 3-én tért haza.

Konya Pál t. gyal. 1886-ban Kuldo községben született. Gazdálkodással foglalkozik. 1915. február 15-én kezdte meg katonai szolgálatát Székesfehérváron. Kiképzés után felmentést kapott s újból 1917. XI. 1-én vonult be Pilsenbe. A román frontra a Szereth folyónál harcolt, majd Badenben vezényelték karhatalmi szolgálatra s itt érte az összeomlás. A Kesk. viselésére jogosult.

Konya Lajos t. gyal. Kuldón született 1880-ban. Székesfehérvárra vonult be 1915. elején, márciusban már a Bug folyó melletti harcokban látjuk. 1916. elején kórházba került, felgyógyulva visszavitték a frontra s ugyan-ezen év júliusában orosz fogságba esett, ahol 24 hónapig sinylődött. 1918. szeptember 18-án tért vissza hazájába. A Kesk. tulajdonosa. Gazdálkodó.

Koronaly László t. főhadnagy; közs. főjegyző, Inota. Mint t. é. 1915. jan.

15-én ezredünkhöz és a tisztiiskola elvégzése után ment 1915 júniusában az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett III-ik Isonzó csatában Al Ponte-nél, a San Martino-n, a Podgorá-n majd az Oslavijá-n. 1916 január 24-én ő foglalta el szakaszával a 188-as magaslatot. E vállalkozásban a 9-ik és 10-ik századunk vett részt és 750 foglyot ejtett. Harcolt még a Plava-Zagora védőkörletben, a Sv. Katarinán és a Plaván. 1918 júniusában V-ik zászlóaljunkhoz Badenbe vezényelték, ahol a Kaiser-Haus-ban őrszolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. Haretéri szolgálata 19 hónap. Kiténtetési: Signum Laudis, II. o. v. é., K. cs. k.

Kolb Nándor Máv. főmozdonyvezető, Székesfehérvár. 1913-ban szolgált ezredünkben, de háborus szolgálatra mint vasutas 1917 elején vonult be. Ez év augusztusában áthelyezték a vasutasezredhez és mint mozdonyvezető teljesített az olasz hadszíntéren szolgálatot. 1918 márciusában a Mte Grappánál gránát által sebesült és kórházba szállították. 1918 október 17-én a katonai szolgálat alól felmentették. 1906-ban lépett a Máv szolgálatába.

Korai Dezső.

Kókány István t. őrmester, kereskedő, Budapest. Ténylegesen 1908/11-ben szolgált ezredünkben és 1914. július 72-én mint t. őrmester vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz frontra. Itt részt vett a Horozana Wielka-i és Piaski-i ütközetekben és a nagy visszavonulásban. 1914. Sianki-nál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva 1915. májusában bevonult a pótzászlóaljhoz, ahol felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen a II-ik pót századnál nyert beosztást, ahol mint kiképző a forradalom kitöréséig teljesített szolgál-

latot. Tulajdonosa a K. cs. k., Seb. é. és az 1921-13-as e. k.-nek.

Kovács Pál I. o. számvivő, m. kir. fogházőr, Budapest. 1912 október 15-én vonult be ezredünkhöz és így a világháború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred összes hadműveleteiben az orosz haretéren, majd Sambor körül és Oroszlengyelországban. Rozenek-től bejelen ment kórházba. Felgyógyulva bevonult a pótesthez és 1916 februárjában újból az orosz frontra ment az Ikwa menti harcokhoz. Panasowkától egy kombinált ezredhez vezényelték, majd 1916 október 20-án visszatért ezredünkhöz. Az ezreddel ment Tölgyes-hez és Wlibokához is. 1818 elején mint a 31-ik rohamzászlóalj géppuskásszázadának számvivője ment az olasz haretérre a Piave-i harcokhoz. 1918 december 21-én leszerelt. Haretéri szolgálata 37 hónap. Kiténtetési: Kor. e. e. k., Vas é. k., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k. 1919-20-ban szolgált a nemzeti hadseregben.

vitéz Kovács Sándor, t. őrmester, Szfőv. altiszt, Budapest. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben és 1914 júliusában vonult be háborus szolgálatra. A III-ik zászlóalj kötelékében ment a szerbiai hadszíntérre. Részt vett itt a zászlóalj összes harcaiban, majd 1915 májusában a zászlóaljjal az olasz haretérre került az I-III. Isonzó csatához. A Podgorá-ról betegen ment 1915 májusában kórházba. 1916. júniusában az orosz frontra ment Pieniaki-hoz. Innen ment Tölgyes-hez majd Hlibokához. Az ezreddel került le az olasz haretérre is. Részt vett a Piave-menti harcokban és a front összeomlásakor tért haza. Haretéri szolgálata 31 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é. K. cs. k. H. e. é. 1912-13-as e. k. Német v. é. 1931-ben avatták vitézzé.

Kovács János t. őrmester, m. kir. póstaaltiszt, Budafok. Ténylegesen 1907/10-ben szolgált ezredünkben. Mint szakaszvezető vonult be 1914. július 27-én háborus szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz. Innen az ezreddel ment az orosz haretérre. Harcolt a II-ik lembergi csatában, az orosz lengyelországi harcokban és a kárpátokban. 1915 őszén betegen ment kórházba. 1916-ban újból az orosz frontra került Pieniaki-hoz, majd innen Tölgyes-hez. Hlibokától betegen ment kórházba. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál érte. Haretéri szolgálata 24 hónap. Kiténtetési: Br. v. é., K. cs. k., H. e. é. 1911-ben lépett a m. kir. posta szolgálatába.

Kovács István t. tizedes, asztalos mester, Cece. 1906/8-ban szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre Sabác-hoz, majd az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred összes ütközetében. Galiciában, Oroszlengyelországban és a kárpáti nagy téli csatában. Az oroszokat üldöző harcokban 1914 július 23-án Dobrotwor-nál szurt sebbel megsebesült. Rövid gyógykezelés után újból az első voná-ba ment. Harcolt az Ikwa-nál, Panasowkánál Pieniaki-nál majd Tölgyesnél és Hlibokánál. Az ezreddel került az orosz frontra és a Piave-i harcokhoz. 1918 október 10-én betegen ment kórházba. Haretéri szolgálata 52 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. 1912-13-as e. k. 1920. 21-ben a nemzeti hadseregben szolgált.

vitéz Kovács (Král) István m. kir. tiszthelyettes, Székesfehérvár. 1910-ben vonult be tényleges szolgálatra ezredünkhöz. 1913-ban felvétette magát a hivatásos altiszt állományba. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. 1914 október 29-én a Magurán megsebesült. 1915 március 5-én újból az orosz haretérre ment, de július

22-én Dobrotwornál u'ből megsebesült. Szeptemberben ismét az orosz frontra került és 1916 augusztus 17-én harmadszor megsebesült. Felgyógyulva 1917 február 17-én a román, majd az ezreddel az olasz hadszíntérre ment és itt harcolt a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 47 hónap. Kitüntetései: Arany v. é., I. o. v. é., II. o. v. é., (2) Br. v. é., (2) K. cs. k., Seb. é. (3 sávval) 1922 augusztus 15-én avatták vitézzé.

Kovács János, t. tizedes, bankiroda tulajdonos, Krömend. Ezredünkhöz 1914 októberében vonult be háborus szolgálatra és ment 1915. tavaszán az orosz hadszíntérre. Részt vett a Rokiety-i, Dobrotwor-i, Witkow—Stary-i, Karpilowka-i és a Sopanow—Winkowce-i ütközetekben. Az Ikwa mellett beosztották mint telefonistát az ezredtörzshöz. Az ezreddel ment Panasowka-hoz, Pienjaki-hoz, Tölgyeshez és Hlibokához. 1918 tavaszán az olasz frontra került a Piave menti harcokhoz. A Montello elleni támadásnál tanúsított bátor magatartásáért II. o. v. érdemmel tüntették ki. A front összeomlásakor az ezred maradványaival jött haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., H. e. é.

Kovács József t. övezető, a Széchenyi-fürdő alkalmazottja, Budapest. Ezredünkhöz 1911-ben vonult be és így a háboru kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre és részt vett az ezred összes ütközetében 1915 december végéig, mikor betegen kórházba ment. A pótzászlóalj-tól ment 1916 augusztus 5-én az olasz harctérre III-ik zászlóaljunkhoz, a IV-ik Isonzó csatához. Itt harcolt a Görzi hídnél, a Sv. Katarinán és a Plaván, december 18-án megsebesült. Felgyógyulása után újból III-ik zászlóaljunkhoz ment az olasz harctérre. Mint géppuskás harcolt itt a front összeomlásáig, mikor francia fogságba került, honnan 1920 júliusában tért haza. Harctéri

szolgálata 30 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.,

Kovács Gergely t. gyal. 1910—13-ig volt tényleges katona a 69-eseknél Pécsen. 1914 július 27-én a szerb harctérre indult ezredével. Részt vett a Sabác körüli, felejtethetetlenül borzalmas csatákban. Ezután orosz-lengyelországban, a Kárpátokban, a Bug folyó melletti ütközetekben harcolt. 1915 augusztus havában súlyosan megbetegedett, kórházba került s betegsége következtében még ugyanazon évben elbocsátották a hadsereg kötelékéből. 1920-óta a postaigazgatóságnál altiszt.

Kovács István gyalogos, cipész mester, Székesfehérvár. Ténylegesen 1910/13-ban szolgált ezredünkben és 1914. július 28-án vonult be háborus szolgálatra. A szerb hadszíntérre került III-ik zászlóaljunkhoz, melynek kötelékében részt vett a szerbiai komitási harcokban, a Brezovac magaslat elleni támadásban, harcolt Cavcici-nél, Miokovácnál, Krupanj-nál, a Drina mentén, Zapolje-nál, Rogacica-nál és Pozegánál. 1914 december 10-én kórházba szállították. Felgyógyulva könnyebb szolgálatra minősítették, de 1917 közepén az olasz harctérre vezényelték. Itt mint géppuskás harcolt a XI—XII-ik Isonzó csatában a front összeomlásáig. Harctéri szolgálata 19 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és az 1912/13-as e. keresztnek.

Kovács Ferenc t. törzsőrmester, a Hitelbank számosztályának raktárosa, Budapest. 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A tábori ezreddel ment a szerb, majd az orosz hadszíntérre. Szeptember 9-én Horozana—Wielkánál megsebesült. 1915 január 1-én újból az orosz hadszíntérre ment és a kárpáti nagy téli csatában vett részt. Március 14-én a Piaski magaslaton ismét megsebesült. Felgyógyulva az Ikwa menti harcokhoz került, majd Panasowka-hoz és Pienjaki-hoz. Tölgyes-nél

és Hlibokánál is harcolt. 1918 tavaszán az olasz frontra ment, honnan október 19-én sebesülten kórházba szállították. Harctéri szolgálata 33 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., 1912/13-as e. k.

E. Kovács József cipésmester, Bicske. 1912-ben vonult be tényleges szolgálatra ezredünkhöz. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre, ahol 1914 augusztus 19-én a Sabác körüli harcokban Ml Vran'ská-nál megsebesült. Felgyógyulva ez év októberében az orosz harctérre ment, ahol ezredünk kötelékében részt vett a Zalarski magaslat elleni támadásban, majd orosz-lengyelországban harcolt Josefow-nál és NW. Breznicánál, Krepánál 1914 november 20-án egy éjjeli ütközetben fogságba esett. Mint hadifogoly Szibériában volt internálva és 51 hónapi fogság után a Berezowka-i táborból tért haza. Rajta kívül még négy testvére küzdött a világháboruban, akik közül Lajos és László hősi halált haltak.

Kovács István I. o. Máv. műszaki altiszt, Martonvásár. Háborus szolgálatra 1916 augusztusában vonult be ezredünkhöz. Kiképzése után 1917. januárjában az olasz hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a X—XII. Isonzó csatában a Mte. Santo-n, Kostanjevice-nél, és a Tagliamento menti harcokban. 1917 végén gázmérgezésrel kórházba szállították. Felgyógyulása után 1918 elején ezredünkhöz ment újból a frontra, ahol az I-ső század kötelékében vett részt a Piave-menti csatában, ahol megsebesült. A forradalom kitörése a pótzászlóaljnál Pilsenben érte. Harctéri szolgálata 18 hónap. Tulajdonosa a K. cs. k. és a Seb. éremnek.

Kovács Mihály t. tizedes, tőzsdei altiszt, Budapest. Ezredünkhöz 1915 májusában vonult be és ment a 13-ik mezenszázaddal az orosz hadszíntérre a Bug, majd az Ikwa menti harcokhoz,

Innen Panasowká-hoz került, ahol 1916 június 26-án Lopuszónál megsebesült. Felgyógyulva 1917 márciusában a román frontra került V-ik zászlóaljunkhoz a Sereth-mentére, 1918 novemberében leszerelt. Harctéri szolgálata hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é. (2), K. cs. k. Seb. é., H. e. é., 1901–21-ben a. m. kir. államrendőrség szolgálatában állott. 1921 november 1-től kezdve teljesít a Bp. áru- és értéktőzsdénél szolgálatot.

szelőcei Kovács Pál, t. hadnagy, magántisztviselő, Budapest. Ezredükhöz 1915 október 15-én vonult be és a tiszti iskola elvégzése után 1916 júniusában az orosz hadszíntérre ment a Panasowka-i állásharcokhoz és a Pieniaki-nál lezajlott ütközetekhez. Az ezreddel ment Tölgyeshez, 1918 június elején az olasz frontra vezényelték. Itt a Piave mentén és a Montello elleni támadásban harcolt. Június 30-án beteg kórházba került. A forradalom a pótzászlóaljnál érte. Harctéri szolgálata 20 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. Az egyetemi zászlóaljban 1919–1921-ben szolgált.

Kovács István, t. szakaszvezető, vendéglős, Kisapostag. Ezredükhöz 1913-ban vonult be és így a háború kitörése tényleges állományban érte. A tábori ezreddel ment a szerb hadszíntérre a Sabác körüli ütközetekhez, majd az ezreddel ment az orosz harctérre. Részt vett a Horozana-Wielka-i és Piaski-i ütközetben. Utóbbiban 1914 szeptember 11-én 3 géppuskagolyóval 3 helyen megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot 1915 februárig, mikor újból az orosz frontra ment a kárpáti nagy téli csatához. Harcolt a Piaski-n, a Beskidék-ben, a Hluboky Vrch-en és a Parilow-Vrch-en. 1915 április 2-án felülvizsgálaton segédszolgálatra alkalmasnak minősítették, de ennek dacára önként jelentkezett a front szolgálatra és a 13-ik menetszázzal 1915 júniusában harmadszor került az orosz

harctérre. Részt vett a Dobrotwor-i támadásban, a Bug-menti harcokban, harcolt Witkow-Stary-nál, Karpilowkánál és Bereh-Sapanow-nál. Itt harmadikban megsebesült meg. A póttestől mint segédszolgálatost áthelyezték a 32-ik gyalogezredhez, majd a m. kir. áll. Fémközpont-hoz. 1916 júliusában újból önként jelentkezett arcvonalbeli szolgálatra és a cs. és kir. 44-ik lövészezredhez az olasz frontra nyert beosztást. Részt vett a VI–XI. Isonzo csatában a Doberdón. Itt szerezte meg az I. és II. osztályú vitézségi érdemeket. Később beosztották a hadosztályparancsnoksághoz, majd Budapestre vezényelték és itt érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 23 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., II. o. v. é., K. cs. k., Ritka példája volt a hősiességnek és a hazaszeretetnek, hogy dacára minősítésének két ízben ment önként a harctérre, ahol pedig bő aratása volt a halálnak.

Kovács (V) János, t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Ezredükhöz 1914. augusztus 26-án vonult be háborús szolgálatra és ment október 26-án az orosz hadszíntérre Turká-hoz. Részt vett az orosz lengyelországi harcokban és a kárpáti téli csatában. Itt 1915 március 10-én a Cisna–Baligrod-i műt mellett a Piaski-n megsebesült. 1915 június 2-án újból az orosz frontra került. Itt robbantó tanfolyamot végzett és mint a II-ki zászlóalj szakértője teljesített szolgálatot. Harcolt a Bug és az Ikwa mentén, Panasowkánál és Pieniaki-nál, majd Hlibokánál. Az ezreddel ment az olasz hadszíntérre ahol a Piave mentén újból megsebesült. Harctéri szolgálata 44 hónap. Kiténtetési: Br. v. é. (háromszor) Kor. vas é. k. K. cs. k., Seb. é., H. e. é., Bajor k. v. é.

vitéz Kovács Ferenc, t. őrmester, közvédelmi közgyám, Paks. Katonai szolgálatra 1910-ben vonult be ezredükhöz. A világháború kitörésekor azonnal jelentkezett háborús szolgálatra és ment III-ik zászlóaljunk kötelékében a szerb harctérre. Itt végig küzdötte a Brezovac magaslat elleni harcokat, a Krupanji éjjeli támadást és a Zapolje-i rohamot, majd a zászlóaljjal az olasz frontra ment, ahol az I–VI-ik Isonzo csatában küzdött, de 1916 augusztus 7-én a görzi hídfő védelmében az Oslaviján fogságba esett, honnan 1919 október 1-én tért haza. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kiténtetési: I. o. v. é., K. cs. k. 1924-ben avatták vitézzé.

Kovács József, t. tizedes, m. kir. áll. r. főtörzsőrmester, Budapest. Ezredükhöz háborús szolgálatra bevonult és ment dec. 20-án az orosz hadszíntérre Oroszlengyelországra, Rozenek-hez. Innen az ezreddel ment a kárpáti nagy téli csatához. Itt részt vett a Cisna–Baligrod műtől nyugatra fekvő Piaski magaslaton és a Wola–Michowa körül lefolyt ütközetekben, a Beskidék-i, a Parilow Vrch és Koziolata-i harcokban, 1915 május 18-án Ostrovec-nél súlyosan megsebesült. Sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton szabadságolták. 1917 márciusában újból bevonult és az orosz harctéren Tölgyesnél, majd Hlibokánál harcolt. Az ezreddel ment az olasz frontra és a Piave–Montelloi ütközetekhez. Az ezred maradványaival tért haza és leszerelt. Harctéri szolgálata 26 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1922 április 1 óta teljesít a m. kir. államrendőrség kötelékében szolgálatot.

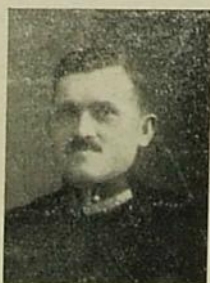
Kovács Dániel, szakaszvezető, m. kir. r. főtörzsőrmester, Budapest. 1912 októberében vonult be ezredükhöz Pécsre és a 6-ik századnál szolgált. A világháború kitörése így tényleges állományban érte. A tábori ezreddel – mint kiképzett távirász ment a szerb hadszíntérre Sabáchoz, majd az orosz harctérre. Részt vett a Horozana–Wielka-i és Piaski-i ütközetekben. Utóbbiban 1914 szeptember 11-én, megsebesült. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál teljesített kiképző szolgálatot, majd 1915 januárjában sitanfolyamra Mária–Zell-be vezényelték. Ez év márciusában a szerb frontra ment a Drina biztosításhoz, majd Vlasenicá-hoz. Innen egy kombinált zászlóaljjal az olasz harctérre ment a Doberdo-i fensikra ahol beosztották a 17-ik népfelkelő gyalogezredhez. 1915 november 23-án a Mte S. Martino-n fogságba esett, honnan 1919 december 3-án 49 hónapi fogság után tért haza. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kiténtetési: II. o. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é., 1912/13-as e. k.

vitéz Kovács József, t. őrmester, hentesmester, Budapest. Tényleges szolgálatra 1913-ban vonult be ezredükhöz. 1914 szeptember végén ment az orosz hadszíntérre. Részt vett az ezred összes ütközeteiben 1915 szeptember 6-ig, mikor a Karpilowka-nál megsebesült. Felgyógyulva 1916 februárjában Pana-

sowká-hoz ment. Innen Pieniaki-hoz került. 1917 februárjában betegen ment kórházba. Ez év júniusában az olasz harctérre vezényelték III-ik zászlóaljunkhoz. Harcolt a X—XII-ik Isonzó csatában 1918 szeptember 1-ig mikor megbetegedett. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: I. o. v. é., II. v. é., Br. v. é., K. cs. k., Seb. é.

Kovács I. István t. szakaszvezető, m. kir. póstaaltiszt, Budapest. 1906/9-ben szolgált ténylegesen ezredünk III-ik zászlóaljában Pécsen és Bileken. Háborus szolgálata 1914 július 27-én vonult be és ment a szerb hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj szerbiai hadműveleteiben, de Miokovácnál megsebesült. 1915 májusában az olasz frontra került. Itt harcolt az I—IV. Isonzó csatában a Mte Sabotino-n, Al Pontenél, a Podgorán, a Mte S. Michelén és az Oslavján. 1915 decemberében betegen ment kórházba. Felgyógyulva a pótzászlóaljnál felülvizsgálaton mint 45%-os rokkantat kiképzőszolgálatra alkalmasnak minősítették. Mint ilyen teljesített szolgálatot a forradalom kitöréséig. Harctéri szolgálata 10 hónap. Kitüntetései: K. cs. k., Seb. é., 1908-as e. é., 1912/13-as e. k. 1912 óta áll a m. kir. posta szolgálatában.

Kovács György.

Kovács János, t. szakaszvezető, m. kir. áll. r. főtorzsermester, Budapest. Ténylegesen 1906/9-ben szolgált ezredünkben Székesfehérvárott és 1914 ju-

lius 27-én vonult be háborus szolgálata. A tábori ezreddel ment a szerbiai hadszíntérre Sabác-hoz, majd az ezreddel az orosz frontra. Itt a II-ik lemergi csatában 1914 szeptember 11-én Piaskinál megsebesült. Felgyógyulva 1914 decemberében III-ik zászlóaljunkhoz került a szerbiai harctérre. A Drina mentén ismét megsebesült. Ez év júliusában az olasz harctérre ment. Részt vett II—V. Isonzó csatában a Podgorán és a San Martino-n. 1917-ben áthelyezték a 86-ik gyalogezredhez, majd vissza ezredünkhöz. 1918 áprilisában a Mte Fredinán, Bochette Val Di Per-nél és a Mte Grappán harcolt. 1918 augusztusában a székesfehérvári rendőrség szolgálati érdekből felmentette. Harctéri szolgálata 27 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., 1908-as J. e. é.

Kokány János

Kozma József m. kir. áll. r. főtorzsermester, Budapest. 1914 augusztus 22-én vonult be ezredünkhöz. Kiképzés után géppuskás tanfolyamra vezényelték és ment 1915 januárjában az orosz hadszíntérre. Részt vett a kárpáti nagy téli csatában és az oroszok üldözésében. 1915 július 22-én Dobrotwor-nál súlyosan megsebesült. Súlyos sebesüléséből kifolyólag felülvizsgálaton szabadságolták. 1917 április 11-én újból bevonult és ment májusban az olasz frontra III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a X—XII. Isonzó csatában a Mte Santo-n, Kostanjevicánál, a Tagliamento-nál és a Mte Grappán. 1918 januárban szabadságolták és itthon érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 19 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é., H. e. é. 1922 május 1 óta áll a m. kir. államrendőrség szolgálatában. Seb. é.

Kökuti Ferenc m. kir. áll. r. felügyelő, h. Budapest. Ezredünkhöz 1915 október 15-én vonult be hábo-

rus szolgálata Pilsenbe és ment 1916 január 20-án az orosz hadszíntérre az Ikwá-menti harcokhoz. Majd a Pieniaki—Zwyzin-i vonalra ment. Részt vett a Lopuszno-i orosz támadásnál, valamint a Carssy—Las-nál és Zwyzin-nél történt áttörés visszaverésében. 1917 tavaszán Tölgyes-hez került, de augusztus 1-én Ojtoz-nál megsebesült. Hosszas gyógykezelés után bevonult a pótzászlóaljhoz ahol a 2-ik pótzászadnál teljesített a forradalom kitöréséig szolgálatot. Harctéri szolgálata 18 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k., Seb. é. 1919 február 1 óta teljesít a m. kir. államrendőrség kötelékében szolgálatot.

Kömives István Bszkrt főellenőr, Rákosszentmihály. Tényleges idejét 1908/11-ben szolgált ezredünk IV-ik zászlóaljánál. 1903 óta áll a Bszkrt. kötelékében és a világháború alatt szolgálati érdekből felmentették a katonai szolgálat alól, azonban mint a háború alatt felállított különmény tagja szolgált a Bszkrt. kötelékében. Tulajdonosa az 1908-as J. e. éremnek.

Köszegi István gyalogos, Szföv. gyágyári alkalmazott, Budapest. Ténylegesen 1906/9-ben szolgált ezredünkben és 1914 július 28-án vonult be háborus szolgálata. Az első menetzászlóaljjal ment Tittel-hez, majd az orosz hadszíntérre a Sary Sambor körüli harcokhoz. Mint az ezred utóosztágának tagja részt vett az orosz lengyelországi harcokban, a kárpáti nagy téli csatában és az oroszokat üldöző harcokban egész az Ikwá-ig, 1916 július 26-án Panasowká-nál súlyosan megsebesült. Felgyógyulva 1917 májusában az olasz frontra került III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett itt a X—XII-ik Isonzó csatában, de 1918 májusában betegen ment kórházba. Ez év augusztusában másodszer ment az olasz hadszíntérre és itt is érte a front összeomlása. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k.

Kőszegi János t. gyal. Az 1907-es évben póttartalékos volt, de a mozgósítás első napjai azonnal fegyverbe szólították. Julius 27-én vonult be, augusztusban már az oroszok ellen küzdött, november 20-án pedig kezén és lábán oly súlyosan sebesült meg, hogy Prágában a felülvizsgálatok alkalmával 7 felülvizsgálatkor 30 %-osnak nyilvánították. A K. cs. k. és H. e. é. tulajdonosa. 1916-óta pósta altiszt.

Kötél Ferenc t. ezredes, Szföv. tüz. oltó, Budapest. Ezredünkhöz 1915 októberében vonult be háborus szolgálatra. Kiképzés után áthelyezték a cs. és kir. 51-ik gy. ezredhez, melynek kötelékében 1916 júniusában az orosz hadszíntérre ment. Részt vett az ezred összes hadműveleteiben, de 1917 szeptemberében megsebesült. Felgyógyulva bevonult a pótzászlóaljhoz Prágába, honnan Örkenytáborba vezényelték és itt is érte a forradalom kitörése. Harctéri szolgálata 15 hónap. Kitüntetései: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. Seb. é. 1920-ban a nemzeti hadseregben szolgált.

Kővári (Garbacz) Ferenc m. kir. fegyházőr, Paks. 1907-ben szolgált ezredünkben és 1914 június 19-én fegyvergyakorlatra vonult be. A tábori ezredel ment a szerbiai hadszíntérre S. bác-hoz, majd az orosz harctérre. Végigküzdötte a lemergi csatát, részt vett a nagy visszavonulásban, harcolt Sambor körül és Orosz Lengyelországban. Az

ezreddel ment a kárpáti téli hadjárathoz is. Harcolt még Ostrozec-nél, Wielkopole-nál és Dobrotwor-nál. A Bug mellől 1915 augusztus 15-én betegesen ment kórházba. 1916 júliusában Pieniaki-hoz került, majd innen Tölgyes-hez és Hlibokához. 1918 február 14-én Wienbe vezényelték a királyi palotaőrséghez. Itt érte a forradalom. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

Krammer Mihály gyalogos, üvegesiszoló, Erd. Ezredünkhöz 1914 júliusában vonult be és a munkásosztaggal ment az orosz hadszíntérre, ahol 1915 július 10-én beosztották tábori ezredünkhöz. Részt vett a Dobrotwor-i ütközetben, harcolt az Ikwá-nál, Panasowkánál, Pieniaki-nél és a román fronton. Az ezreddel került az olasz hadszíntérre, a Piave menti harcokhoz. A Montello elleni támadásnál vitéz magatartásáért kitüntették. 1918 október 28-án francia fogságba esett, honnan 1920 május 7-én tért haza. Harctéri szolgálata 40 hónap. Kitüntetései: Br. v. é., K. cs. k.

vitéz **Kőváry Kálmán** t. őrmester, kőműves mester, Budaörs. 1909/12-ben szolgált ezredünkben ténylegesen és 1914 július 27-én vonult be háborus szolgálatra. A szerb hadszíntérre ment III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a zászlóalj összes szerbiai hadműveleteiben és harcolt az olasz fronton. 1916 augusztus 8-án, mikor a Grözi hídfő védelmében, Al Pontenél fogságba esett. Harminchat hónapi fogság után 1919 szeptember 29-én tért haza. Harctéri szolgálata 25 hónap. Kitüntetései: I. o. i.v. é., Br. v. é., K. cs. k., 1912/13-as e. k., H. e. é.

dr. Kramolin Gyula t. zászlós, főorvos, Budapest. Ezredünkhöz 1915 júniusában vonult be és a tiszti iskola elvégzése után, mint orvos a pótzászlóaljnál teljesített szolgálatot, 1916 március 1-én ment az olasz hadszíntérre III-

ik zászlóaljunkhoz. Mint a zászlóalj segédorvosa vett részt V—VI. Isonzo csatában, de 1916 augusztus 6-án fogságba esett, honnan, mint cserefogoly 1917 szeptemberében hazatért. Ujra harctéri szolgálatra osztották be és a 26-ik osztr. Landwehr Divisio kötelékében működött az orosz, majd az olasz hadszíntéren. 1919 január havában szerelt le.

Krausz János gyalogos, földműves, Mór. 1915 októberében vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. A Pieniaki-körül harokban súlyosan megsebesült. Hosszas kórházi ápolás után mint 100%-os rokkantant elbocsájtották a hadsereg kötelékéből. Tulajdonosa a Károly csapatkeresztnek és a sebesülési éremnek.

Krause Lajos ny. á. tábornok, Budapest, 1884-ben a cs. és kir. 64-ik gyalogezredhez nyert beosztást. 1899-től 1910-ig az 52-ik, 1910—11-ben az 50-ik, 1911—1914. dec.-ig a 23-ik és a 44-ik gy. e. kötelékében teljesített szolgálatot. 1914. december 26-án vette át ezredünk parancsnokságát az orosz hadszíntérre Rozenek-nél és 1915 január 21-ig vezette azt. Ekkor visszakerült a 44-ik gyalogezredhez. Másodikban 1915 május 20-án lépett az Ostrozec-nél hősi halált halt Pittner Lajos ezredparancsnokunk örökébe és vezette ezredünk győzelmes harcait 1916 július 10-ig. Az oroszokat üldöző véres harcaikat Wielkopole-nál, Dobrotwor-nál, Witkow-Stary-nál és Karpalowkánál vezette az Ikwá-ig. A Panasowka-i állásokból helyezték a 68-ik gyalogezred élére. Ezredünknél az ő parancsnoksága alatt kivívott diadalaiban Krause tábornokot méltó részesség illeti meg. Alantásaival való kiméletes és szeretetreméltó bánásmódjával általános szeretetnek és megbecsülésnek örvendett tisztjeink és legénységünk körében. Ötvenkét hónapi harctéri szolgálat után 1919 január 1-én ment nyugalomba. Kitüntetései: Lipót lovagkeresztje, III. o.

vaskorona rend, III. o. kat. é. k., Ez. és Br. Signum Laudis, K. cs. k., II. o. német vas k.

† **Krausz József** t. főhadnagy, magántisztviselő, Pécs. Mint e. é. önkéntes 1914. októberében vonult be ezredünkhöz és ment 1915. februárjában az orosz hadszíntérre, ahol rövidesen zászlóssá nevezték ki. Végigküzdötte a kárpáti nagy téli csatát, majd az oroszokat üldöző harcokat, de megsebesült. Rövid ápolás után újból a frontra került ezredünkhöz és harcolt az északi harctéren 1918. elejéig. Ekkor mint a rohamszázad parancsnoka az olasz harctérre ment ezredünkkel. Részt vett a Piave menti harcokban, de a Montello bevételénél 1918. június 16-án száza da élén ellenséges golyó által találva 47. hónapi harctéri szolgálat után hősi halált halt. Kiténtetése: III. o. kat. é. k. Signum Laudis, I. o. v. é., II. o. v. é., Br. v. é. K. cs. k. Seb. é. A minden bajtárs által szeretett »Jóska« egyike volt ezredünk legbátrabb tisztjeinek, akit feljebbvalói szerettek, a fantasiának pedig mintaképe volt. Szeretettel és kegyelettel öltöztük meg emlékéket ezredtörténetünk lapjain, hisz legdrágább kincsét a fiatal életét áldozta fel a zászló becsületéért.

Kretschmár Ferenc t. szakaszvezető, főpincéz, Budapest. Háborus szolgálatra 1915. március 19-én vonult be ezredünkhöz és ment az orosz hadszíntérre. Részt vett a Wilkopole-i, Dobrotwor-i, Karpilowka-i, majd az Ikwa-menti ütközetekben. Innen betegen ment kórházba. Felgyógyulása után bevonult a pótzászlóaljhoz. Itt irodai szolgálatot teljesített a forradalom kitöréséig. 1918. novemberében leszerelt Tulajdonosa a K. cs. k. és H. e. éremnek.

Krenner Ferenc t. gyal. Ujbarokon született 1894-ben. Az 1914. augusztusi székesfehérvári katonai kiképzéstől kezdve a leszerelésig mozgal-

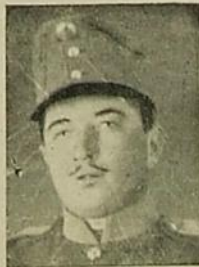
mas 4 esztendőt élt át. Turka, Sambor, Rosembeny, Hindenburg falu, a Kárpátok, Jablonka-szoros, mind nevezetes állomásai katonai szolgálatának. Ez utóbbi Lefen 1915. II. 26-án megsebesült, másodsor pedig a Buny folyónál VII. 21-én. Az olasz fronton érte az összeomlás. Kiténtetése: OIII. Kesk. seb. é.

Krausz Sándor.

Krizsán Lőrinc korcsmáros, Perkáta. Ezredünkhöz 1915. május 5-én vonult be. Kiképzése után ment az olasz hadszíntérre III-ik zászlóaljunkhoz. Részt vett a II-III. Isonzo csatában a Podgorán és Al Pontenál. A Podgorán 1915. október 6-án megsebesült. Felgyógyulva újból az olasz frontra került az Oslavijá-ra, majd a Plava-i harcokhoz. 1916. októberében bevonult a pótzászlóaljhoz. Innen a román frontra a Sereth-menti harcokhoz ment. 1918-ban újból az olasz harctérre vezényelték és itt érte a front összeomlása. Harctéri szolgálat 28 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., K. cs. k.

Krizsán Imre korcsmáros, Perkáta. Háborus szolgálatra 1914. októberében vonult be ezredünkhöz és december 20-án ment az orosz hadszíntérre, ahol egy ízben megsebesült. 1918. februárjáig megszakítás nélkül részt vett ezredünk összes harcaiban, mikor betegen ment kórházba és felülvizsgálaton szabadságolták. Harctéri szolgálat 32

hónap. Kiténtetése: Br. v. é. (kétszer) K. cs. k.,

Kubik Lajos gyalogos, m. kir. áll. r. fő.örzsőrmeister, Budapest. Ezredünkhöz 1915. május 15-én vonult be háborus szolgálatra és kiképzés után július 26-án az orosz hadszíntérre a Witkow-Stary-i ütközetbe, majd az Ikwa menti harcokhoz. Innen Panasowka-hoz, majd Pieniaki-hez ment, ahol 1916. augusztus 21-én Zwyzin-nél megsebesült. A pótzászlóaljtól tanfolyamra vezényelték, majd 1917. februárjában a román frontra Tölgyeshez és Hliboká-hoz került. 1918. elején az ezreddel ment az olasz harctérre, ahol a Piave mentén a front összeomlásáig küzdött. Harctéri szolgálat 34 hónap. Kiténtetése: II. o. v. é., Br. v. é., K. cs. k. Seb. é., H. e. é.

Krítzer Ferenc.

Kuczka Mihály t. szakaszvezető, festőművész, Székesfehérvár. 1901/4-ben szolgált ezredünkben az I-ső zászlóalj kötelékében, mely akkor Bilekben (Bosnja) állomásozott. Egyike volt a »Bileki eset« szereplőinek. 1914. július 28-án vonult be háborus szolgálatra és ment a tábori ezreddel a szerb hadszíntérre, majd az ezreddel az orosz harctérre. Részt vett a Sabác körüli, a Horozana-Wielka-i és Homonna körüli harcokban. Szept. 23-án térdlövéllel megsebesült, de már november elején ismét az orosz fronton harcolt a Stry